

Giới thiệu Tình Yêu Và Sự Lừa Dối

Trong mỗi thứ đều tồn tại hai thái cực, mặt này và mặt kia, tốt và xấu. Trong tình yêu cũng vậy, nó khiến ta hạnh phúc, chìm đắm nhưng cũng chính nó khiến ta trải qua những đau khổ không thể quên.

Nhiều bạn gái đều cho rằng con trai là loài không đáng tin tưởng, thế nhưng điều đó hoàn toàn không đúng, con trai cũng có rất nhiều những người chung tình.

Họ có thể yêu đơn phương 1 người mà không thể nói ra, họ sợ 1 khi tình yêu đó không được chấp nhận họ cũng không còn bất cứ 1 cơ hội nào nữa. Nên dành chôn vùi tình cảm đó để đổi lấy hạnh phúc của người con gái họ yêu khi bên cạnh cô ấy không phải là họ mà là 1 người khác.

Con trai cũng không thể hiểu được con gái. Một khi tình yêu của họ dành cho người con trai khác chân thành, họ có thể cảm nhận được hạnh phúc, sự che chở, yêu thương của người kia cho họ thì khi đứng ở ngã 3 đường ắt hẳn họ sẽ chọn hạnh phúc cho mình. Nhưng từ đó họ sẽ xa lánh người thứ 3 kia vì 1 cảm giác nào đó. Có thể là tránh mang lại thêm nỗi đau cho người thứ 3 kia chẳng hạn. Họ không muốn liên quan đến bạn vì muốn bạn được tự do tìm hạnh phúc cho riêng mình.

Cho nên trong tình yêu không ai là người có lỗi.

Lỗi tất cả là do tình cảm chi phối mà thôi vì vậy nếu như bạn có yêu đơn phương 1 ai đó thì hãy đặt chính bản thân vào vị trí của họ.

Chúc mọi người tìm được hạnh phúc cho riêng mình.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Bước chân trên con đường quen thuộc, Nhi (nó) chợt đau thất lại khi nhìn thấy cảnh tượng kia...

Một người là người yêu nó - Quốc Minh (hắn) và một người là cô bạn mà nó mới quen đang ôm hôn nhau say đắm.

Biết là sẽ đau nhưng nó vẫn muốn làm rõ việc này.

...bóp...bóp...bóp...

- Hay thật. Các người đang diễn vai gì vậy?

- Oh. Là cậu à? Bọn mình chỉ muốn lãng mạn chút thôi mà * nhìn qua hắn * đúng không anh?

- Anh có thể giải thích. - Hắn nói.

Nó lạnh lùng nói với hắn:

- Còn gì để giải thích nữa sao? Những gì nên biết tôi cũng đã biết rồi. Haha * cười rất đều cáng và ngạo mạn * Khá hay cho tình yêu của anh dành cho tôi * nhìn người con gái kia * và người mà tôi coi là bạn. Haha * lạnh như băng *

- Là bạn sao? Haha... Tức cười thật nha. Cô đứng là ngốc mà, tôi cũng không ngại cho cô biết vốn dĩ tôi gần cô chỉ vì anh Quốc Minh thôi.. Hahaha...

- Vì hắn ?

- Cô nghĩ cô là ai mà đòi sánh với anh Minh hả? Một đứa nhà nghèo, không xinh đẹp, chẳng qua chỉ được cái mề học giỏi mà thôi, hahaha. Thấy cô kiêu ngạo quá anh ấy mới lừa tình cho cô biết thôi. Đừng không anh?

- Hahaha. Em chỉ được cái nói đúng. Haha.

- Hay thật, vì một kẻ khốn nạn như anh mà tôi thành đồ chơi cho mấy người. Hừ...nhớ nhé, người yêu cũ và bạn tốt của tôi.

Cố gắng nuốt nước mắt vào trong nó nói tiếp:

- Minh chia tay nhé, người tôi từng yêu...haha

- Người yêu của anh đi thông thả...hahaha.

Hai người, hai con đường, hai lối rẽ và tình giữa hai người cùng tan vỡ. Thương thay cho nó khi yêu phải một người không thật lòng với mình nhưng biết đâu được người thật sự hối hận cho mối tình này không phải là nó mà chính là con ng bội bạc kia.

Quay lưng bước đi trong tiếng cười chế giễu của họ. Giờ đây nước mắt nó mới có thể rơi.

Đúng như họ nói, nó là một người kiêu ngạo nhưng giờ vì yêu hấn nên nó không giữ được nữa.

Dù sao những giọt nước mắt này cũng không thể cho họ nhìn thấy được nên khi đó nó chỉ có thể cố gắng kìm nén mà thôi.

Nước mắt rơi vì đau khổ, đau khổ vì tình yêu khi bị lừa dối. Lặng bước một mình.

...tách...tách...tách...

Mưa rơi rồi, mưa rơi cho lòng người nhẹ bớt hay cũng muốn che đi sự yếu đuối của nó. Nó đâu mạnh mẽ,khi này tất cả đều là giả tạo. Lạnh lùng ư? Không! Là giả tạo mà thôi!

Đưa tay hứng mưa nó nhẹ cười.

- Cảm ơn mưa, xin hãy rửa trôi đi vết thương này.

Cười rồi sao lệ vẫn rơi? Đau! Nỗi đau này biết đến khi nào mới lành.(p/s: Nhưng sẽ có người có thể chữa lành nó mà thôi).

Bước trong mưa, giờ đã có bóng đêm bao trùm lại càng làm cho cảnh vật thêm nào nề.

Vẫn biết là đi sẽ không quay về.

Vẫn biết là anh hạnh phúc bên người.

Mà sao giọt nước mắt em vẫn rơi mỗi khi nhớ người?

Có bao giờ anh nhớ em một lần không anh?...

... Đoạn đường vắng...

Là nhạc chuông điện thoại của nó (p/s: đúng tâm trạng). Mở máy xem là số của cậu - Phan Anh (là bạn thân nó).

- Cậu đang ở đâu vậy?

- À. Mình đang ở nhà mà. * ngăn lại tiếng nấc nghẹn *.

- Xạo. Không có. Cậu đang ở đâu? * lớn tiếng *

- Tut...tut...

- Hừ... Cậu được lắm. * cầm điện thoại trên tay cậu bực tức *

Nó không muốn nói cho cậu biết tình trạng hiện giờ của nó nên tắt máy.

Mưa vẫn không ngớt hạt mà ngược lại còn mưa to hơn nhưng nó mặc kệ,bước chân vẫn vô hồn theo mưa.

Cậu là người hiểu nó nhất. Người con gái này mãi mãi sẽ không giấu được cậu chuyện gì. Cậu biết chỉ khi nó đau khổ mới không nói chuyện cậu như vậy.

Cậu lo lắng không biết chuyện gì đã làm nó tổn thương như vậy.

Lên xe đi tìm nó, nơi nó hay đi dạo khi tinh thần ko ổn định.

- Chết tiệt! Trời còn mưa nữa.

Một người bước đi, một người đi tìm

Có phải cũng là duyên trời định?

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Cứ vậy, một người đi tìm, một người trốn tránh. Một người trong lòng đầy lo lắng bất an cho người kia, còn người kia lại đang đau khổ vì một người khác. Liệu rằng đến khi nào họ mới hạnh phúc và lo lắng cho nhau hay mãi chỉ riêng một người mà thôi?

Cậu và nó cùng bước dưới mưa, cơn mưa như che hết sự hiện diện của sự vật xung quanh chỉ còn lại mưa, mưa và mưa, cô đơn và lạnh lẽo.

- Nhi, cậu đang ở đâu?

Cậu vừa đi vừa gọi tên nó, chỉ mong có thể tìm thấy bóng hình đó.

- Cậu ở đâu ra đây cho tớ. Nhi.

Mưa không ngừng rơi lấn át đi tiếng gọi của cậu. Mưa như bao trùm lấy toàn bộ cảnh vật xung quanh để chỉ tồn tại mình mưa, mưa và mưa.

Cậu đã tìm ở mọi nơi nhưng đành bất lực

- Cậu đã đi đâu kia chứ? Thăm cô công viên? Ok.

- Đừng để tớ tìm được cậu ở đó vào giờ này cậu chết với tớ.

Cậu chạy đến nơi thăm cỏ kiểm tìm. Mặc cho cậu gọi, trả lời cậu chỉ có tiếng của mưa mà thôi. Nhưng ông trời không phụ cậu, cậu tìm thấy nó rồi.

Người con gái nằm đó với đôi môi nhợt nhạt, khuôn mặt trắng bệch không còn sức sống cùng hơi thở yếu ớt làm tim cậu như bị cào xé. Cậu chạy tới bế xốc nó lên xe, trên đường đến bệnh viện cậu ko ngừng van xin nó hãy tỉnh lại.

- Thưa bác sĩ cô ấy có sao không vậy?

Vị bác sĩ già gỡ khẩu trang ra, nhẹ trấn an cậu:

- Cậu yên tâm, cô bé không sao chỉ là do ở dưới mưa lâu quá nên bị cảm lạnh dẫn đến bất tỉnh thôi. Không có gì đáng lo nữa. Cháu nên chăm sóc cô bé cẩn thận.

- Cảm ơn bác sĩ ạ.

- Không sao đó là trách nhiệm của ta. Giờ cậu có thể vào thăm cô bé.

Cậu nhẹ nhàng đẩy cánh cửa phòng bệnh bước vào. Nắm chặt bàn tay nó nước mắt rơi trên gương mặt đẹp tựa thiên thần của cậu.

- Tại sao? Tại sao hả ? Tại sao cậu lại đối xử với tớ như vậy? Tại sao lại làm cho con tim tớ đau đến như vậy? Là tại sao.?

Cố gắng kiềm chế bản thân nhưng khi nhìn người con gái nằm trên giường bệnh này cậu lại không kiềm được nước mắt.

- Cậu có biết cảm giác của tớ không, cậu có hiểu nỗi đau mà tớ đang chịu đựng khi thấy cậu như vậy không? Trước kia tớ luôn cố gắng làm một người bạn tốt trước mặt cậu. Khi nhìn cậu hạnh phúc kể về người con trai khác, tớ cố gắng cười tươi tâm sự cùng cậu, chia sẻ niềm hạnh phúc ấy nhưng sâu trong tim tớ như hàng ngàn nhát dao đâm vào. Tớ luôn mong rằng người cậu kể đến sẽ là tớ. Tớ rất muốn.

Nghẹn ngào trong nước mắt.

- Tớ đã cố gắng để cậu hạnh phúc rồi nhưng sao giờ cậu lại thành ra như vậy hả Nhi. Tớ mong cậu hạnh phúc chứ không phải để cậu bị kẻ khác làm tổn thương. Tớ không biết khi nào cậu có thể hiểu được tình cảm của tớ nhưng tớ sẽ chờ, mãi chờ cậu. Tớ sẽ không bao giờ cho cậu xa tớ nữa, tớ không

cho phép bất cứ ai làm tổn thương đến người con gái tớ yêu nữa. Cậu hiểu chứ?

Có lẽ nó sẽ không nghe được những lời này của cậu vì nó vẫn còn mê man nhưng mong rằng sẽ có một ngày nó hiểu được lòng cậu. Mong rằng hạnh phúc sẽ mỉm cười với hai người dù phía trước còn vô vàn vật cản trở tình yêu của họ.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Tại nhà nó.

Cốc...cốc...cốc...

- Nhi...Nhi...

Nó đang ngủ nướng nghe tiếng gõ cửa không thèm dậy luôn.

- Trời ạ. Đang còn sớm mà.

- Cậu có ra mở cửa không hả?

- Không mở.

Cậu bực mình và...

.....RẦM.... (tội cái cửa quá)

... Cốc... một cái cốc đầu dành cho nó.

- Ai za... Huhu... Sao cậu ác zữ vậy?

- Dậy đi học nè.

- Mình đang còn ốm mà. Không đi đâu *chùm chăn ngủ tiếp *

- Cái gì? Ốm á? Cậu nghĩ có thể lừa mình hả?

- Ui trời. Phan Anh à. Cho tớ xin đi. Tớ muốn ngủ mà. Huhu * tiếp tục ngủ *

Nhìn điệu bộ này của nó cậu không khỏi phì cười.

- Lười hết nói nổi. Hazz...

- Vậy cho tớ nghỉ một hôm đi.

- Không! Dậy nhanh. Sắp trễ giờ rồi.

- Hừ. Sao hôm nay cậu ác zữ vậy nè? Huhu...

Ghé sát mặt nó.

- Chỉ vì tốt cho cậu thôi, hiểu chưa hả? Từ giờ trở đi tớ tuyên bố không lơ là với cậu nữa.

- Hả??? Why? * mắt chữ A mồm chữ O nhìn cậu *

- Tóm lại vì tốt cho cậu. Hết.

“Đề không ai có thể bắt nạt cậu nữa. Ngốc ạ.”. Cậu nghĩ thầm.

- Xì. Không cần.

Nó nhìn cậu chăm chú như sinh vật lạ. Đưa tay vuốt má cậu.

- Hehe. Sao hôm nay đẹp trai zữ vậy?

Vuốt cằm suy nghĩ.

- Ai za. Cậu định tán ai nên mới thay đổi đúng không? Hehe. Tớ nói chỉ có đúng thôi.

Cậu vẫn giữ mặt lạnh.

- Chuẩn.

Nó nhảy ra khỏi giường.

- Ôi trời ơi. Đúng rồi kìa. Haha. Chúc mừng, chúc mừng.

Mặt biến sắc.

- Cậu sẽ vui khi tớ thay đổi vì người con gái tớ yêu chứ?

Nhìn cậu không có biểu cảm đùa giỡn, nó phì cười.

- Haha cậu đâu cần phải nghiêm túc như vậy đâu.

- Tớ đang rất nghiêm túc.

-Hả??? Ờh. Sao hỏi tớ?

- Cậu trả lời đi?

- Uhm thì... Cậu thay đổi có sao đâu. Tốt mà. Hihi.

- Hihi. Đi học nào.

“Tớ sẽ thay đổi vì cậu đó ngốc”.

Cậu vẫn luôn rời theo từng cử chỉ của nó, luôn nhìn nó bằng ánh mắt tràn ngập yêu thương nhưng nó vẫn vô tư như vậy, không bao giờ để ý đến cậu.

Hai người đi trên con đường đỏ nhưng hôm nay không mưa nữa rồi. Sau cơn mưa trời sẽ sáng. Đúng! Sau lần này nó sẽ sống khác, nó không buồn vì hấn nữa, sẽ không quan tâm đến họ nữa mà sẽ vui vẻ sống. Nhưng ngồi sau xe cậu nó lại không ngăn được nước mắt. Nước mắt nó rơi thấm vào áo cậu. Dừng xe lại cậu hỏi nó.

- Cậu không sao chứ?

- Hức...hức... Tớ buồn lắm. Tớ cố quên đi nhưng sao không quên được?

Gạt đi giọt nước mắt đó, cậu ôm nó vào lòng.

- Cậu nghe tớ nói nè. Cậu phải quên đi việc làm cậu buồn, cậu hãy nhớ cậu còn có tớ bên cạnh mà. Khi có tớ cậu phải cười biết không? Tớ không cho cậu khóc, cậu hiểu chứ? Dù tất cả phản bội lại cậu, quay lưng lại với cậu nhưng còn có tớ ở đó bên cạnh cậu mà.

Thật sự nó luôn biết ơn cậu. Đúng vậy, nó tin cậu mãi không bao giờ rời bỏ nó.

- Cảm ơn cậu vì luôn đem đến cho tớ cảm giác bình yên. Hihi...

- Nín đi nào.

- Rồi mà. Tớ hứa sẽ không buồn nữa.

- Một nụ cười tươi nở trên môi hai người, có thể nó cũng đc xem là nụ cười hạnh phúc?

Tại sân trường.

Tất cả học sinh đều đang tập trung vào bảng tin của trường.

-Có chuyện gì vậy? * cậu hỏi nó

- * lắc đầu * Tớ chịu.

Hai người đi đến, sự xuất hiện của một hotboy đã thu hút mọi ánh nhìn.

- Ai vậy? Sao nhìn lạ vậy? - Học sinh 1.

- Đẹp trai quá, chắc anh ấy mới chuyển trường đến. - Học sinh 2.

- Hà??? Mọi hôm thấy con Nhi hay đi cùng Phan Anh hoặc Quốc Minh kia mà. Hn lại đi với người khác hả? Lại còn đẹp trai vậy nữa chứ. Xì. - Học sinh 3.

Vân vân và mây mây những lời xì xào bàn tán. Cậu nắm tay nó bước về phía bảng tin.

Một tin tức với cú shock rất lớn dành cho nó.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Cậu đã vạch ra được một kế hoạch cho mình nhưng vì sợ nó buồn nên xin lỗi trước (p/s:thông minh zữ.hii).

Cậu đứng dậy bước ra khỏi lớp.

- Cậu đi đâu vậy? Gắn vào lớp rồi đó.

- có việc, lát cậu sẽ biết.

Ghé sát vào tai nó nói nhỏ.

- Cậu hứa là không được giận tớ rồi nha.

Nở nụ cười tươi trên môi kèm theo là cái nháy mắt làm các bạn nữ trong lớp tròn mắt nhìn.

- Trời ơi! Cậu ấy cười kìa. - Học sinh 1.

- Đẹp như 1 chàng hoàng tử trong mơ ý. -Học sinh 2.

- Sao cậu ấy lạnh lùng như vậy chứ? Chỉ khi bên Nhi cậu ấy mới cười hay sao ý.

Mọi người đều biết cậu có tình cảm với nó. Tất cả hành động của cậu đã chứng minh nhưng riêng nó lại chẳng hề bận tâm, chẳng bao giờ chịu để tâm đến tình cảm của cậu.

Cậu đi khỏi lớp để nó ở lại ú ớ không nói được gì.

Nó lặng ng suy nghĩ.

- Sao cậu ý lạ vậy ta, sao lại vậy chứ?

Các bạn trong lớp bắt đầu dồn về bàn nó ngồi. Đặt ra những câu hỏi rất...rất thú vị:

- Nè, sao cậu ta thay đổi zữ vậy?. Có phải là do cậu không vậy Nhi?

-Uhm, đúng đó thay đổi đến chóng mặt luôn nha, chắc chắn phải có 1 nguyên nhân nào đó.

Nó đơ người trước câu hỏi của mọi người.

- Sao lại vì tớ chứ?

Cô bạn lớp phó- bạn tốt của nó bắt đầu giảng thuyết:

- Thế này nhé,tớ hỏi cậu được không?

- Uhm.

- Cậu ta có lạnh lùng không?
- Không.
- Nhưng đó là đối với cậu thôi. Cậu ta có tốt với cậu không?
- Rất tốt.
- Chỉ riêng cậu vậy thôi. Hỏi tiếp nè. Cậu ta có hay cười không?
- Có.
- Minh cậu được nhìn thấy nụ cười đó thôi còn mọi người thì không. Cậu ta có đẹp trai không?
- Trước giờ vẫn vậy.
- Trời. Bó tay. Giờ cậu hiểu chưa?

Nó ngu ngơ chẳng hiểu gì.

- Hiểu gì cơ???

Các bạn xung quanh gặng gỏi vì nó. Được mệnh danh là thần đồng của trường mà lại có thể ngu ngơ đến vậy.

- Sao cậu ngốc zữ vậy? Thảo nào bị Quốc Minh lừa là phải. Hazz.

Nó xịu mặt xuống khi nghe đến cái tên kia.

- Tên chết bầm. Cậu đừng nhắc đến hắn ta trước mặt tớ nữa. Huhu.
- Hơ. Xin lỗi cậu mà. Thật ra có một người rất...rất yêu cậu đó.
- Ai cơ ? * mặt ngu *
- Phan Anh.
- Hà? * nó shock*. Cậu đùa à? Bọn mình chỉ là bạn thôi.
- Cậu đúng là quá ngốc,ngốc hết thuốc chữa luôn. Thôi! Sớm muộn gì cậu cũng sẽ hiểu.

Mọi người nhìn nó ngu ngơ vậy cũng bó tay, chỉ biết lắc đầu thờ dài. Nhưng tồn tại trong lớp học vẫn có 1 đôi mắt luôn dõi theo cậu và nó. Hồng Anh-hotgirl của lớp, 1 cô nàng thâm độc (p/s: sẽ là 1 trở ngại lớn cho chuyện tình giữa 2 ng).

- Mà được lăm Ngọc Nhi. * nghiêng răng gằn từng chữ 1,á nh mắt nhìn nó như muốn ăn tươi nuốt sống *. Tao chắc chắn sẽ giành lấy Phan Anh về tay mình.

Cậu giải quyết xong công việc của mình bước vào lớp, vẫn là bộ mặt lạnh lùng ấy nhưng đôi mắt lại có thứ gì đó lóe sáng- là tia sáng của hạnh phúc chăng?

Nó lặng đi suy tư về những gì cô bạn mình vừa nói, nhưng đầu óc kém quá không sao hiểu được.

- Nè, gì mà tập trung vậy? * ghé tai nó *. Nghĩ đến mình à?
- Hà? Cậu còn biết đùa nữa kia đấy. Haha.

Cậu nhún vai,mỉm cười.

- Cậu vừa đi đâu vậy?
- Shuyt!!! * lấy ngón tay chặn miệng nó *. Trật tự.

Vang đâu đây có những lời bàn tán. Cậu nắm tay nó kéo ra ngoài.

- Cậu chỉ cần đi theo tớ.

Lại là vị trí bảng tin, nhìn dòng chữ viết trên đó mà nó đứng như trời trồng.

Vẫn còn dòng chữ cũ nhưng phía dưới đã xuất hiện thêm 1 dòng chữ khác gây chấn động.

“Ngọc Nhi chia tay hotboy Quốc Minh do không hề yêu hắn- con người giả dối. Bởi có một người luôn yêu Nhi hơn hắn. Là tôi-Phan Anh “.

Trời đất như sụp đổ. Cú shock rất lớn với nó. Nó nhìn cậu bằng ánh mắt ngỡ ngàng.

- Tớ xin lỗi. Nhưng tớ yêu cậu Nhi à.

Cậu dần cúi xuống.

3 cm...2cm...1cm...chạm đích.

Cậu hôn nó trước bao nhiêu người, mặc cho nó đang đờ như cây cơ chẳng hiểu là mơ hay thật. Nó giật mình xô cậu ra rồi chạy thật nhanh để lại cậu đứng đó cùng ánh mắt buồn.

“Khi nào cậu mới có thể chấp nhận tớ đây? “. Giữ trong dòng suy nghĩ của mình, cậu chạy theo nó.

Cách nơi đó không xa, đủ để thấy cảnh tượng khi này, có 2 con người, 1 nam, 1 nữ. Chính là hắn - Quốc Minh và Hồng Anh. Hai người này đang có chung 1 cảm giác: tức giận.

Cô ta- Hồng Anh chắc chắn sẽ tức giận, sẽ ghen khi thấy cảnh tượng đó. Còn hắn? Hắn chẳng biết vì sao nhưng hiện tại hắn chỉ biết hắn phải lấy lại danh dự cho mình.

- Hừ!!! Các người đợi đây. Tao sẽ cho hai người mãi mãi không được hạnh phúc. Haha... * 1 điệu cười gian ác với một kế hoạch sắp được tiến hành.
*..... Tình cảm giữa 2 người liệu rằng có thể vượt qua được thử thách này không???.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Có hai người nhìn thấy cảnh tượng đó mà bức tức đến tận cùng. Mỗi người đều vạch ra cho mình một kế hoạch và gieo trên môi nụ cười hiểm ác.

Cậu đuổi theo nó. Tưởng rằng mình làm vậy sẽ đúng nhưng không ngờ lại thành ra như vậy. Cậu lắc đầu cười khổ, nắm tay nó lại, nhìn thẳng vào nó, ánh mắt kia như đang đùa giỡn với cậu. Tại sao nó lại muốn phiền đến vậy chứ? ,Cậu ôm nó vào lòng, giọng cũng nghẹn đi.

- Tớ xin lỗi, tớ thật sự xin lỗi cậu.

Nước mắt lăn dài bên gò má, nó đánh vào ngực cậu.

- Tại sao cậu lại làm vậy? Cậu không yêu tớ mà, đúng không? Hức... cậu đang thương hại tớ, đúng không? Hức...

- Nhi, tớ xin lỗi. Không phải tớ thương hại cậu mà tớ yêu cậu. Nhìn cậu tổn thương vậy tớ thật sự không chịu được. Cậu hiểu không?

- Cậu...

- Tớ biết trước nay cậu chỉ xem tớ là 1 người bạn thân mà. Tớ đã cố chịu đựng cảm giác tổn thương khi thấy cậu sánh bước cùng hắn để đổi lại được nhìn thấy nụ cười hạnh phúc của cậu. Nhưng kết quả nhận lại chỉ là những vết thương lòng mà hắn gây ra cho cậu.

Giọt lệ lăn dài trên khuôn mặt anh tuấn của cậu. Nó lặng đi trước những lời cậu nói. Đưa tay gạt giọt nước mắt đó đi, không để chúng còn tồn tại hay không thể nhìn cậu đau lòng như vậy.

- Tớ xin lỗi, tớ không thể.

Đau, một cảm giác đau nhói con tim. Một câu nói phũ phàng của nó như rạch nát trái tim cậu.

Gượng cười che giấu đi nỗi đau, cậu cố gắng chịu đựng.

- Tớ hiểu rồi, xin lỗi cậu. * quay bước đi*

-Nhưng tớ sẽ cố gắng bù đắp cho cậu những tổn thương do tớ gây ra.

Cậu dừng bước nhìn thẳng vào mắt nó. Có một cảm giác gì đó đang tồn tại trong cậu.

- Cậu... vừa... nói gì? * lắp bắp như đứa trẻ tập nói *

- Tớ xin lỗi vì không mang lại hạnh phúc trọn vẹn được cho cậu nhưng tớ sẽ cố gắng sống tốt bên cạnh cậu. Hãy cho tớ thời gian...

- Cậu...cậu sẽ bên cạnh tớ?

- Trước nay tớ vẫn bên cạnh cậu mà tuy nhiên từ giờ tớ sẽ để tâm đến cậu hơn.

Cậu ôm nó vào lòng. Hạnh phúc, cảm giác hạnh phúc tràn ngập trong trái tim 2 người, nụ cười kia thật khó tìm, ánh mắt kia thật khó tả chỉ có thể nói rằng tất cả đều cho thấy một cảm giác hạnh phúc.

- Cảm ơn cậu Ngọc Nhi.

Nó biết cậu đang rất vui và hạnh phúc nhưng cậu đâu biết nó có cảm giác ra sao. Nó thật sự rối bời khi nhìn cậu vì nó mà đau khổ như vậy.

“ Xin lỗi cậu Phan Anh, hãy cho tớ thời gian để quên quá khứ “.

Lời nói chẳng thể nói ra, tâm tình đành phải che giấu, bí mật nơi con tim sẽ chôn vùi cùng thời gian.

Liệu rằng cảm giác hạnh phúc này sẽ tồn tại được bao lâu? Không ai có thể biết. (p/s: có tác giả biết. Hiii) Có thể là ngắn ngủi nhưng có thể sẽ là mãi mãi. Tình yêu của cậu dành cho nó đã vượt qua được những chông gai để có được hạnh phúc, hiện tại nhưng để có được hạnh phúc, trong tương lai lại là 1 thử thách khác- kẻ hoạch hiểm ác.

Chứng kiến toàn bộ sự việc hẳn có cảm giác ức nghẹn, chỉ muốn nhảy bổ ra mà giết cậu nhưng không thể. Trong khi đó cô gái ngồi cạnh hẳn- Hồng Anh lại đang nhếch mép thành 1 nụ cười đầy tà ác.

- A cảm thấy sao hả hotboy Quốc Minh? * cô ta hếch cằm về phía hẳn*

- Hừ... Cô thấy thế nào?

- Anh yêu cô ta chứ?

- Cô đùa tôi đó à? Cô nghĩ sao lại nói tôi yêu cô ta? Haha.

- Vậy mục đích của anh là gì? Sao phải hợp tác cùng tôi?

- Hahaha. Đơn giản vì tôi muốn chúng phải trả giá cho những gì ngày hôm nay chúng đã gây ra.

- Đừng nói là chúng nó,nếu anh muốn trả thù hãy tìm mình cô ta. Ok?

- Cô nên nhớ, người làm cho tôi phải mất mặt ngày hôm nay không phải mình cô ta.*hắn gằn ra từng chữ*.

- Được rồi. Nếu vậy hẳn ta sẽ do tôi quản lý,tôi sẽ giao cô ta cho a. Thế nào?

- Đừng nói trước bước không qua. Nhiệm vụ bây giờ là phá hoại chúng nó.haha

- Hừ...để xem anh chạy đường nào thoát khỏi tay tôi đây Phan Anh, cả mày nữa Ngọc Nhi.* vo tay thành đám. Nhìn cô ta giờ không khác gì một con yêu tinh hung ác cả *.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

....Hồi ức 2 tháng trước....

Hồng Anh chủ động đặt 1 cuộc hẹn để gặp cậu. Nhưng làm cách nào để cô ta có thể gặp cậu lại là 1 vấn đề. Đối với 1 người lạnh lùng như cậu chẳng bao giờ là có thể, tuy nhiên cô ta vẫn cố gắng thuyết phục cậu thậm chí còn dùng đến chuyện tình cảm cá nhân của cậu mà ép buộc.

Khung cảnh hiện tại là màn đêm bao quanh,cô độc lạnh lẽo nhưng tuyệt nhiên bên trong quán bar lại là nơi náo nhiệt vô cùng- đây chính là nơi hẹn của cô ta.

Cậu vừa đặt chân vào quán đã tỏ thái độ chán ghét. Nhìn cô ta xem,1 cô gái 17 tuổi mà ăn mặc hở hang đến mức không còn gì để hở,mặt thì được trang

điễm đặm làm cho người ta có cảm giác ảo khi nhìn vào cô ta.

- Nói vào vấn đề chính đi.

Cậu lạnh lùng lên tiếng mặc cho cô ta đứng bên đang cố tạo ma sát cho cậu bằng cách khiêu gợi nhất.

“hừ! 1 kĩ thuật có đẳng cấp “ cậu thầm nghĩ.

Mặt cô ta bắt đầu tối sầm lại trước câu nói lạnh lùng của cậu. Nhưng mặt vẫn cố giữ sao cho tự nhiên nhất không để lộ bộ mặt cáo già ra.

Chôm người về phía trước ôm cứng lấy cổ cậu, cất giọng nói mê hoặc lòng người.

- Cậu việc gì phải cự tuyệt tớ như vậy chứ, tớ yêu cậu đến vậy có sao cậu lại đối xử với tớ như vậy.

Cậu sắp không chịu nổi cô ta nữa rồi. Người gì mà mùi nước hoa đến khó chịu làm cậu cảm thấy khó thở. Hừ!!!định dùng cái miệng đó để mê hoặc cậu ư?đừng có mơ.

Cậu đẩy cô ta về vị trí làm cô ta xúu nữa là té.

- Đừng dùng thân hình của cô chạm vào người tôi. Ok * mặt lạnh băng*

Dĩ nhiên cả thân thể này của cậu không thể cho bất cứ ai đụng đến vì cậu phải bảo quản thật tốt để dành cho người con gái cậu yêu. Đặc biệt người như cô ta càng không thể đụng đến- thật dơ bẩn.

- Cậu!!! *Cô ta tức muốn phát điên lên*

- Nói. Cô hẹn tôi ra đây là có việc gì?

- oh. Mình hẹn cậu ra đây để tỏ tình với cậu. Hết! * mặt tỉnh bơ *

- Chết tiệt,thật mất thời gian mà*cậu đưa ánh mắt chứa tia lửa cho cô ta*

- Mình yêu cậu là thật mà.

- Haha

Cậu cười thật to thu hút mọi ánh nhìn xung quanh, 1 nụ cười nhạo báng.

- Cô nghĩ tôi có thể thích cô không?. Tôi đã nói rất nhiều lần rồi tại sao cô không nghe hả? TÔI KHÔNG YÊU CÔ, NGƯỜI TÔI YÊU LÀ NGỌC NHI,HIỂU CHƯA *cậu gần từng chữ,biểu hiện của cậu lúc tức giận có thể được xem là 1 con thú dữ khiến đối phương không còn run sợ *

Cô ta nước mắt ngấn nước mắt dài nhìn cậu.

- Cô ta là cái thá gì mà cậ yêu cô ta vậy chứ.

- hahaha

Tiếp tục là 1 tràng cười nữa

- Cô ấy chẳng là gì nhưng cô ấy là tất cả với tôi. Còn nếu đem ra so sánh với hoa khôi như cô Hồng Anh đây thì có lẽ không thể nói là gấp bao nhiêu lần nữa * cậu nhìn xoáy sâu vào cô ta ns rõ ràng ko hề dứt nhịp * Thật là ghê tởm đó Hồng Anh.

- A!!! Giám nói vậy với tôi sao Phan Anh.

Gạt bỏ bộ mặt giả tạo hiền lành của cô ta qua 1 bên liền xuất hiện 1 con người hoàn toàn khác- nguy hiểm và độc ác

- Haha. Được. Nếu tôi không có được anh thì vĩnh viễn người khác cũng không thể có. Cả người mà anh yêu cũng vậy.haha

Không khí thật khó chịu,cậu tưởng tượng ra hàng trăm hàng ngàn nguy hiểm sẽ xảy với nó mà sợ hãi. Cố gắng giữ nét mặt thật bình thản tránh lộ sơ hở cậu quay đi để lại 1 câu:

- Nên nhớ đừng bao giờ đụng đến cô ấy nếu không coi chừng cái mạng của cô. * như 1 lời tiên đoán trước số phận nếu ai giám làm cho người con gái cậu yêu bị tổn thương e rằng kẻ đó sẽ khó sống *

- Hừ!!! Để rồi xem. 2 người sẽ không có được nhau.haha

Nụ cười tà ác của 1 con quỷ vang lên. Đúng! Cô ta yêu cậu,có thể vì cậu mà hi sinh bản thân mình nhưng tuyệt đối không cho phép bất cứ ai có quyền chiếm hữu cậu. Đặc biệt là nó- Ngọc Nhi, 1 kẻ thù không đội trời chung với cô.

- Tôi sẽ nhớ kĩ ngày hôm nay Phan Anh ạ. Để xem ai sẽ là người chiến thắng.hừ

Cô ta đã dùng mọi cách để có thể gặp cậu, cô ta cố ý khi gọi cho cậu đề cập đến nó, đúng là có hiệu quả, cậu tưởng rằng nó sẽ đi đến cùng cô ta nên mới chấp nhận cuộc hẹn này.

Mục đích của cô ta chính là được cậu chấp nhận nhưng không những không được mà còn bị mất mặt trước bao nhiêu người, mặt mũi còn biết để đâu được. Dù gì cô cũng là hoa khôi của khối 11 kia mà lại bị đem ra so sánh với nó và thua 1 cách nhục nhã.

Cô ta nghiến răng gằn từng chữ.

- Món nợ này tôi nhất định phải trả. Và cậu sẽ thuộc về tôi (p/s:aj za, yêu quá hóa thù zùj)

Cuộc hẹn kết thúc chẳng có lợi ích gì mà ngược lại còn là cái cớ để dẫn đến những hậu quả về sau. Gieo rắc cho cô ta 1 nỗi nhục nhã và cho cậu thêm lo lắng.

....kết thúc hồi ức...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

...Ting...ting...

Có tin nhắn đến, là số máy lạ kia.

“Cô tiếp tục đi vào trong nếu không..”

Nhìn khung cảnh nơi đây thật hoang vu, là nơi đang được xây dựng nên không có ai lui tới đây cả,tất cả tường đã không còn nguyên vẹn,rêu mọc xanh rì,thật u ám không khỏi khiến người ta có cảm giác rùng rợn. Nó chăm chú quan sát xung quanh rồi lại nhìn dòng tin nhắn không rõ người gửi kia trong lòng cảm thấy chút bất an

- Thôi mình liều vậy.

Nó bước từng bước về phía trước,vẫn không 1 bóng dáng nào,tiếp tục đi sâu vào bên trong, nó lên tiếng gọi.

- Có ai không???

...1 lần... 2 lần... 3 lần...

Không 1 hồi âm, không 1 tiếng động. Nó lấy hết can đảm bước vào cánh cửa bên trong. Bỗng...

....RẦM...

Cánh cửa bị đóng lại khi nó vừa bước vào.

- Nè,có ai bên ngoài không ,nè...nè

- Tại sao lại nhốt tôi trong đây,mau mở cửa ra,mau mở ra???

Nó liên tục đập cửa,la hét mong sẽ có ai đó nghe thấy nhưng bên ngoài lại vang lên 1 giọng nói...giọng nói của...

- Hahaha...cô cứ việc la hét nếu cô muốn,chỉ có điều nơi đây...chắc chắn...không có ai lui tới...haha

-”giọng nói này nghe quen quen,là của Hồng Anh nhưng còn điệu cười man rợn đó thì hoàn toàn không phải” những suy đoán lóe lên trong đầu đó nhưng nó hoàn toàn không thể tưởng tượng ra con người phía sau cánh cửa kia.

- Cô là ai chứ,tại sao lại nhốt tôi trong đây.

- Hahaha...có trách thì phải trách mày quá ngu ngốc,tự mình sập bẫy * cô ta cười 1 tràng dài man rợn,ánh mắt nhìn qua cánh cửa như lóe lên tia chết chóc*

- Thả tôi ra tại sao lại hăm hại tôi,lại lấy Phan Anh ra để lừa tôi,cô là ai chứ?

- Tao là ai mà mày không cần biết chỉ cần biết rằng mày đã cướp mất thứ quan trọng của tao và bây giờ tao phải lấy lại.* cô ta gằn từng chữ,riết qua kẻ răng,nhìn cô ta giờ không khác gì 1 con yêu nữ*

- Tôi đã cướp thứ gì của cô chứ*nó vẫn ra sức đập cửa nhưng vô ích,gọng nói cũng bắt đầu lạc đi vì sợ hãi*

-Mày không biết sao?hừ! Vậy để tao nói cho mày biết. Mày đã cướp đi Phan Anh của tao, lại còn có thể làm cho 1 người đang hợp tác với tao liền quay sang phản lại tao để bảo vệ mày. Nếu không có mày thì tất cả đã thuộc về tao,Phan Anh đã yêu tao rồi. Vậy nên MÀY KHÔNG THỂ SỐNG.

cô ta nhấn mạnh 4 từ “Mày không thể sống” làm nó bắt đầu có cảm giác lạnh sống lưng.

- Cô bị tình yêu làm cho mờ mắt rồi,Phan Anh yêu tôi 2 chúng tôi yêu nhau không liên quan gì đến cô,còn việc cô nói có người bỏ cô mà theo tôi hoàn toàn tôi chẳng hiểu gì, mau thả tôi ra.

- Hahaha...mày có ảo tưởng quá không khi tao mất công lập ra kế hoạch này rất tỉ mỉ chỉ để mày biến khỏi thế gian này mãi mãi. Giờ lại bảo tao thả mày ra hahaha...mày đúng là ngây thơ quá.

- Mau thả tôi ra,đồ khốn kiếp,rốt cuộc cô là ai chứ.

- Mày sau này khi xuống châu Diêm Vương hỏi rồi sẽ biết tao là ai. Mày chịu khó chết đói chết rét nha. hahaha

Cô ta bước đi cùng nụ cười khà ố của mình, dường như cô ta đang rất thỏa mãn cho kế hoạch này.

- Mày sẽ mãi mãi biến khỏi nơi đây.

Cô ta gằn giọng,tay giữ chặt lấy nhau,khuôn mặt xinh đẹp đã biến đi đâu mất thay vào đó là bộ mặt hung dữ. Cô ta đứng là “ cáo đội lốt thiên thần “. Nếu ai có nhìn thấy cô ta bây giờ cũng tự động mà tránh xa bởi trông cô ta thật khiếp sợ chẳng còn là 1 hotgirl dịu dàng xinh đẹp nữa.

Trời bắt đầu ngã bóng,bóng chiều tà vàng rực chiếu vào bên trong nơi nó đang ngồi. 1 cái bóng cô quạnh.

Ánh mặt trời hiếm hoi của mùa đông này đã nhanh chóng biến mất thay thế cho bóng đêm. Không trăng, không sao, không ánh đèn, chỉ có bóng đêm và nó.

Nó chìm mình vào bóng tối nơi đây,1 mình nó ngồi khóc giữa đêm khuya ở 1 nơi hoang vu này không ai biết đến. Lục lọi trong cặp sách nó và lôi ra chiếc điện thoại nhưng nó lại hết pin.

- Ha.tia hi vọng cuối cùng cũng bị dập tắt.

Nó thở dài ngao ngán nhìn bầu trời đen kịt kia (nhà không có mái nha) nước mắt lại thi nhau rơi xuống.

- Cậu đâu rồi,liệu có đang đi tìm tớ không. Tớ thật sự rất sợ Phan Anh à. Tại sao tớ lại vào con đường này chứ,tại sao mọi thứ không bao giờ bình yên với tớ.

Nó nói như trách cứ mình, nước mắt không ngừng rơi.

...RỆT...RÀM...RÀM...

-Sấm chớp kia. Cả ông trời cũng ác với tớ nữa.

...Rào...rào...

1 trận mưa rào đổ ập xuống mặt đất,nơi đây không 1 nơi để trú mưa, không có mái nhà hỏi làm sao nó tránh mưa được đây. Nó gục mặt xuống 2 đầu gối mình mặc cho nước mưa tuôn xối xa. Nó bây giờ chỉ biết là lạnh...rất lạnh mà thôi.

Mùa đông khí hậu lạnh như cắt da cắt thịt,nó chỉ mặc có 1 chiếc áo len bên trong và khoác 1 chiếc áo mỏng bên ngoài. Nhưng tình hình hiện tại nó sắp không chịu nổi nữa rồi...

Trong khi đó cậu và...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Trong khi đó ở nhà cậu đang vò đầu bứt tóc không biết nó đang ở đâu, nỗi lo ập đến tâm trí cậu. Nhìn đồng hồ, bây giờ là 8h tối, ngoài trời lại mưa. Cậu chạy sang nhà nó cũng chưa về.

- Cậu chạy đi đâu rồi Ngọc Nhi. Hừ...

Cậu rồ ga phóng xe, tốc độ xe giờ có thể đo bằng tốc độ ánh sáng. Nhưng điểm đến đầu tiên không phải trường học mà là...nhà hấn.

...king koog..king koog..

Có người giúp việc vội vã chạy ra mở cửa.

- Cậu tìm ai ạ???

- Quốc Minh có nhà không.

- Có ạ. Mời cậu vào.

Chưa vào đến nhà cậu đã gọi lớn.

- Quốc Minh, anh ra đây cho tôi.

Nghe lớn tiếng hấn từ trên tầng bước xuống, giọng ngái ngủ.

- Cái quái gì vậy ,không để cho tôi ngủ hả!!!

- Anh đã làm gì với Ngọc Nhi * cậu lao tới nắm cổ áo hấn *

- Buông cái bàn tay của cậu ra * hấn gằn giọng * Cô ta không liên quan đến tôi.

Cậu nhếch môi cười,tận dụng bộ mặt băng giá của mình cho thấy 1 sự khinh thường đối với đối phương.

- Không liên quan,có phải a muốn trả thù tôi nên lấy cô ấy làm bia đỡ đạn không.

Hấn cũng tức giận không kém,thuận tay nắm luôn cổ áo hấn

- Để trả thù cậu không cần thiết phải dùng đến cô ta cậu hiểu chứ!!!

- Hừ! Không phải a chính là người cố ý muốn đâm xe vào cô ấy sao. Cô ấy giấu tôi không cho tôi biết nhưng tôi là ai chứ,hoàn toàn có thể tự điều tra. Đúng chứ.

- Haha. Thông minh. Nhưng tôi cũng không thể giết cô ấy được. Mà mãi mãi không

Hấn buông thông 2 tay ra ngồi xuống ghế như người bất lực.

- Ý anh là sao?* Cậu khó chịu với thái độ này của hấn*

- Dù sao tất cả cũng đã qua, là lỗi do tôi nên tôi có ngày hôm nay cũng chẳng trách ai. Khi đã mất rồi mới nhận ra nhưng quá muộn.

Ánh mắt đượm buồn hấn chậm rãi nói tiếp.

- Cậu nói đúng,vụ đụng xe hôm trước là do tôi làm, tôi đã nghĩ tôi có thể giết cô ấy nhưng không thể.

- Anh yêu cô ấy??? * cậu nghi hoặc hỏi hấn *

- Có phải là thừa không...

- Không nói chuyện này nữa,chuyện cần giải quyết bây giờ là tìm thấy cô ấy.

- Tôi đi cùng cậu.

- Uhm, tính mạng cô ấy quan trọng hơn,tôi sẽ giải quyết việc này với anh sau.

2 chiếc xe phóng như bay trên đường,mỗi người đều mang trong mình 1 sự thấp thòm lo âu. Xe nhanh chóng đã dừng lại trước cổng trường.

- Cậu đã gọi điện đến những nơi cô ấy đến chưa * hấn hỏi cậu *

- Điện thoại cho cô ấy thì thuê bao,gọi cho mọi người thì họ nói không biết. Chết tiệt * cậu bực tức nói *
 - Có lẽ việc này liên quan đến Hồng Anh.
 - Hồng Anh? Cô ta sao?
 - Cô ta vì tình yêu mà mù quáng rồi.
 - Tôi sẽ giải quyết vụ này. Cô ta sẽ thấy tác hại cô ta gây ra. Haha Cậu bây giờ không còn lạnh lùng hơn khi trước,ánh mắt đó như lóe lên tia chết chóc cùng nụ cười đó không khỏi làm người bên cạnh rùng mình.
 - Đừng manh động tôi sẽ làm rõ nếu không e rằng sẽ liên lụy đến Ngọc Nhi.
- Hắn bấm bấm cái gì đó,sau 1 hồi đồ chuông có người bắt máy.
- Cô tiến hành kế hoạch thế nào? *lấy lại bộ dạng kiêu ngạo của mình hắn hỏi người đầu dây bên kia- Hồng Anh*
 - haha. Hôm nay a lại có hứng hỏi tôi việc này sao Quốc Minh. Có phải a muốn tìm cô ta.
 - Chết tiệt, cô đã làm gì với cô ấy * cậu tức giận giật điện thoại trên tay hắn hét lên.
 - Ôi. Làm gì mà a nóng vậy chứ,chẳng qua tôi chỉ đùa chút thôi mà, không phải anh muốn giết cô ta sao,vậy để tôi giúp cho.haha. Trời lạnh như vậy chắc cũng đủ để cô ta chết cóng chứ. Haha * giọng cô ta thật ghê tởm,cô ta không hề phát hiện ra người đang nói chuyện chính là cậu *
 - Rất tốt!!!* cậu gần giọng rồi tắt máy *
 - Chúng ta chia nhau ra tìm vậy. Kéo dài thêm với cô ta chỉ tốn thời gian thôi, không đem lại kết quả.
 - Được.
- Cậu và hắn chia thành 2 ngã đi tìm nó.
- “ Em nhất định sẽ không sao “ hắn thầm nghĩ.
 - Ngọc Nhi,cậu ở đâu
 - Ngọc Nhi.

Bao quanh nơi đây chỉ là màn đêm tĩnh mịch, không 1 bóng người,chỉ có tiếng côn trùng kêu. Bóng dáng của cậu và hắn chạy đi khắp nơi,vừa đi vừa gọi nhưng đáp lại vẫn chỉ có tiếng côn trùng mà thôi. Nỗi sợ vì mất nó như cửa vào tìm cậu.

- Tất cả là tại tớ,tại tớ đã không chú ý đến cậu,là tại tớ.

Cậu bắt lực quý gối xuống mặt đất,mưa xối xả chút lên người cậu, nhiệt độ bây giờ rất thấp nhưng nhiệt độ con tim cậu còn thấp hơn. Tự trách bản thân sao quá người ngốc để nó đi 1 mình, tự trách bản thân sao không lường trước được chuyện này.

Trời vẫn mưa không ngớt hạt,mưa thấm vào người lạnh đến mức tưởng chừng như các tế bào ngừng hoạt động nhưng hắn cứ bước tiếp,liên tiếp gọi tên nó.

Trong khuôn viên trường không có. Hắn bỗng nhớ ra 1 khu đất hoang sau trường, thẳng bước đến đó.

Một cảnh tượng...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Hắn chạy nhanh tới khu nhà hoang đó. Mọi thứ đều im lặng 1 cách đáng sợ.

- Ngọc Nhi, cô ở đâu, Ngọc Nhi.

Tiếng gọi của hân vang vọng trong màn đêm, vang đi rất xa. Nếu có người chắc chắn có thể nghe thấy nhưng tuyệt nhiên chẳng hề có 1 câu trả lời vọng lại.

Tất cả mọi góc ngách từ đầu đến cuối từ trong ra ngoài cũng đều đã được lục soát tuy nhiên kết quả chỉ là con số 0.

Hân bắt lực tựa ng vào tường, cảm nhận giá lạnh trong cơ thể mình.

- Cô giam giữ cô ta ở đâu. * cậu gọi cho Hồng Anh, giọng nói không hề có chút lo lắng nào*

- Ồ. A muốn biết?

- Nói! Cô ấy ở đâu * xen chút lo lắng*

- Haha. Anh cũng thật là, tôi đã nói anh không giết được nó thì để tôi xử cho. Anh còn muốn gì nữa.

- Chết tiệt, cô đã lm gì cô ấy.

- Giọng điệu nhẹ nhàng khi nãy của a đâu rồi. Haha...a cũng biết quan tâm người khác sao, chuyện này lạ nha.

Giờ hân đã thực sự tức giận, ánh mắt bật lửa, giọng nói cũng vì thế mà tăng lên gấp mấy lần băng lãnh, hận 1 nỗi không thể giết chết cô ta ngay bây giờ.

Cô ta giọng đắc ý tiếp tục “chọc ghẹo” hân.

- À, tôi nhớ rồi...là...

- Nhanh!!! “hân quát cô ta khi cô ta ngắt quãng, chủ ý như không muốn nói“

- à...haha...có lẽ giờ này cô ta đi xa rồi, anh không cần tìm nữa đâu...haha.

Điệu cười ác quỷ của cô ta hiện lên, thật hiểm độc.

...tút...tút...tút...tiếng ngắt máy kéo dài

- Chết tiệt. Cô rất khá.

Nở nụ cười chết chóc trên môi, trong đầu hân đang suy tính 1 kế hoạch rất...rất hay. Nhưng chợt thu lại vì cảm thấy có gì đó rất lạ.

- Không có nhà, không có ở nhà bạn, trường cũng không có, rốt cuộc cô ở đâu chứ Ngọc Nhi. Hân lại tựa người vào bức tường nhưng thực chất lại là 1 cánh cửa mà hân không hề để ý.

2 người con trai đi tìm 1 người con gái hay chính là tìm 1 nửa mảnh ghép của mình. Bắt lực, vô dụng là những từ để 2 người kia tự trách bản thân. Đã huy động tất cả đàn em của mình tìm kiếm đều không có kết quả.

Cậu và hân đều là đại ca của 1 bang hội. 2 phe đối nghịch nhau nhưng trong hoàn cảnh này họ buộc phải cùng nhau hợp tác tìm kiếm nó trong thời gian ngắn nhất.

- Thừa đại ca ko tìm thấy tung tích ả.

Cậu cầm chiếc điện thoại trên tay bực tức đe dọa người bên kia.

- Tìm ra bằng được cô ấy nếu không tự biết hậu quả ,cho người điều tra gia thế của ả Hồng Anh cho tao.

- Vâng thưa đại ca.

...Bốp... Chiếc điện thoại vỡ vụn

- Để xem tôi giải quyết cô sao Hồng Anh!!! (đúng khí phách của 1 đại ca)

Hân cũng cho đàn em lùng sục khắp nơi, kết quả thu lại vẫn vậy.

- Tôi sẽ phải bắt cô trả giá cho việc này. * mặt hân không chút cảm xúc mà gằn giọng*

Điều hân không thể ngờ đến là người hân cần tìm đang gần ngay hân kia. Chỉ cách duy nhất 1 cánh cửa nhưng dường như không thể nhìn thấy được, rất xa.

Nó giờ như cái xác không hồn, hơi thở tưởng chừng như không, nhẹ nhàng nhưng dễ tan biến. Giống tính mạng nó bây giờ, có thể ra đi bất cứ lúc nào.

Trong mơ nó lơ mơ nghe thấy tiếng ai đó gọi mình nhưng không quay đầu lại mà vẫn mãi mê bắt bướm hái hoa,nó chạy,chạy mãi theo chúng mà gát bỏ tiếng gọi kia đi. Nó đang rất vui với giấc mơ của mình.

Hắn quan sát xung quanh 1 lượt nữa.

- Toàn bộ nơi này đều đã hư hỏng. Cả cửa cũng không có vậy cô ta giam giữ Ngọc Nhi ở đâu chứ.

Đang suy nghĩ miên man bỗng

....Kết... Là tiếng động do lưng hắn tựa vào.

- Có cửa...chẳng lẽ

....RẦM... Cánh cửa bị đập không thương tiếc,bóng người trong tối hiện ra mờ ảo,cái bóng đó đang nằm dưới sàn nhà.

Hắn lao tới chỗ đó,lòng chột nhói lên đau đớn.

- Ngọc Nhi,cuối cùng a cũng tìm thấy e,e tỉnh lại đi Ngọc Nhi.

Giọt nước mắt lăn dài trên má hắn,hắn khóc đó,lần đầu tiên trong đời hắn biết khóc vì 1 người con gái. Nước mắt của hạnh phúc hay máu trong tim chảy ra khi nhìn nó như vậy.

Đôi môi nhợt nhạt,tóc tai rũ rượi,quần áo ướt sũng, người lạnh ngắt như băng chỉ còn 1 chút hơi thở nhẹ là ấm nóng.

Nó dường như cảm nhận được ai đó bên mình nên thôi không chơi đùa nữa,mở đôi mắt nặng trĩu ra,đưa tay mình chạm nhẹ vào mặt người kia rồi thốt lên 1 câu.

- Cậu đến rồi Phan Anh.

Lại ngất lịm đi,trên môi khẽ nở nụ cười.

Hắn đang đau,rất rất đau. Câu nói đó của nó vô tình đã làm hắn đau vô cùng,trái tim như bị ai đó bóp nghẹt lại, nước mắt vẫn lặng lẽ rơi,hắn cười nhạt.

- Tôi đã thắng nhưng tôi cũng đã thua.

Ôm nó vào lòng truyền hơi ấm sang cho nó hắn nắm số cậu gọi.

- Cậu ra khu nhà bỏ hoang sau trường đi,nhanh lên. * Hắn giục cậu *

Cậu chạy thục mạng đến đó nhìn thấy cảnh tượng kia mà...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Cậu chạy thục mạng đến đó nhìn thấy cảnh tượng kia mà nhức nhối.

- Nhi,Nhi, cậu tỉnh lại đi,Nhi.

Thêm 1 người nữa rơi nước mắt vì nó. Xô hắn ra ngoài cậu ôm ghì lấy nó mặc kệ người cạnh mình cũng đang trong tình trạng chết lặng.

Nhìn cậu lo lắng cho nó như vậy tuy có chút à không phải mà là rất rất đau nhưng hắn vẫn gieo trên môi 1 nụ cười.

“Em biết không tôi đã rất vui khi tìm được em nhưng cũng rất đau khi người e cần không phải là tôi”.

- Cậu tỉnh lại đi, đừng làm tớ sợ mà. Nhi.

Cậu đau lòng gọi tên nó nhưng thật vô tâm nó chẳng hề mở mắt nhìn cậu,cảm giác như mất đi thứ gì đó làm cậu không chịu nổi mà nước mắt tiếp tục lăn dài.

Thấy tình hình nó dường như không ổn, hắn lấy lại bình tĩnh nhắc nhở cậu.

- Đưa cô ấy vào bệnh viện nhanh.

Nghe hấn nhắc cậu mới để ý đến người bên cạnh. Nhận thấy ánh mắt kia nhìn nó lo lắng cũng không khác cậu.

- Cảm ơn đã nhắc nhở.

Bế nó trên tay, nhẹ nhàng như nâng niu cô công chúa nhỏ. Trông nó giờ thực sự rất mong manh.

Nhanh chóng gọi 1 chiếc xe đến, vớt 2 chiếc mô tô kia lại cho bọn đàn em xử lí cậu và hấn đem nó đến bệnh viện.

-----Tại bệnh viện-----

- Bác sĩ, bác sĩ.

Tiếng cậu gọi gấp gáp như sợ nếu như chậm trễ người con gái đang nằm trên tay cậu đây sẽ bỏ cậu và đi.

Hấn từ lâu giờ vẫn im lặng mà quan sát từng hành động cử chỉ của cậu. Đôi môi cong lên tạo thành nụ cười đẹp mê hồn người nhưng nếu nhìn vào đôi mắt sâu thẳm đó lại chẳng phải như đôi môi kia. Đôi mắt đó như chất chứa nỗi buồn không thể gọi tên.

Bác sĩ nhanh chóng đưa nó vào cấp cứu.

Cậu tựa người vào tường ánh mắt nhìn xa xăm hỏi hấn.

- Anh còn yêu Nhi sao?

Nghe câu hỏi của cậu hấn cười khổ:

- Nếu có thì sao mà không thì sao?.

Cậu nhàn nhạt trả lời hấn, không thêm đề ý đến câu hỏi kia.

- Dù sao hôm nay anh cũng đã thắng tôi.

- Đúng, hôm nay tôi là người thắng cuộc nhưng người thực sự hoàn toàn nắm chủ cuộc chơi này lại là cậu. Tôi thất bại hoàn toàn, cậu hiểu không? Tôi đã thua kể từ khi tôi bỏ cô ấy, trao trái tim lại cho người khác. Tôi đã là quá khứ rồi còn cậu mới là hiện tại. Cô ấy yêu cậu.

Sau câu nói của hấn cả 2 lại rơi vào im lặng, mỗi người theo đuổi 1 suy nghĩ khác nhau, mỗi người mang 1 tâm trạng khác nhau.

Hấn đã quyết tâm mang theo trái tim rỉ máu này mà chôn chạp, sẽ cầu chúc cho nó. Còn cậu là 2 ý nghĩ với 2 thái cực trái ngược nhau. Hạnh phúc biết bao khi nó yêu cậu nhưng đâu đó cũng là nỗi sợ hãi, sợ rằng sẽ có 1 ngày nào đó trái tim của nó sẽ hướng về hấn. Khi đó cậu sẽ ra sao, thực sự cậu không dám nghĩ tiếp nữa.

1 giờ

2 giờ

3 giờ trôi qua...

Ting.. Cánh cửa phòng cấp cứu mở ra. Cả 2 người lao tới.

- Cô ấy có sao không bác sĩ. *Đồng thanh tập 1*

Vị bác sĩ già tháo khẩu trang xuống nhìn 2 người con trai trước mắt mà không khỏi nghi ngờ.

- Trong 2 người ai là người nhà của người bệnh?

- Cháu ạ * Đồng thanh tập 2 *

- Cô bé ấy là gì của 2 cậu? * tiếp tục hỏi *

- Bạn cháu * đồng thanh tập 3 *

Giờ thì 2 cặp mắt nhìn nhau tóe lửa như muốn ăn tươi nuốt sống người kia. Nhìn 2 anh chàng đẹp trai ngồi ngồi trước mắt đang trao nhau ánh mắt “đẹp” ấy ông không khỏi phì cười.

- Cô bé chắc đã dầm mưa quá lâu, trong khi thời tiết lại lạnh giá như vậy nên dẫn đến tình trạng cảm lạnh nặng, sức khỏe hiện giờ rất yếu. Nếu không được đưa đến kịp thời tuy chỉ là cảm lạnh thôi nhưng sẽ không biết hậu quả ra sao.

- Cảm ơn bác sĩ, giờ cháu có thể vào thăm cô ấy chưa ạ?

- Cô bé sẽ được chuyển sang phòng hồi sức, hiện tại chưa tỉnh các cháu hãy cẩn thận chăm sóc cho cô bé.

Ông bước đi qua hần không quên nháy mắt 1 cái vỗ vỗ vai,giọng nói nhẹ nhàng lọt vào tai

- Chúc cháu thành công.

Hần nghe ông nói rồi đơ như cây cọc,khi hiểu ra mới thấy ông thật sự rất trẻ con,ông còn rất rất teen.

Cậu nhìn hần

- Anh vào trông Nhi giúp tôi,tôi đi xử lí việc này.

Hần không hiểu ý cậu,chi là suy đoán hần hỏi

- Báo thù?

- Có lẽ. Chăm sóc cô ấy giúp tôi.

Cậu quay người đi để lại hần đứng đó.

“ Lần này cậu lại đi trước tôi 1 bước “

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

Nhìn bóng cậu rời đi hần không khỏi thắc mắc nhưng cũng gạt ý nghĩ kia đi. Mở nhẹ cánh cửa phòng bệnh chậm rãi bước đến. Khấp căn phòng thật trống trải, mùi thuốc sát trùng theo không khí mà lan tỏa khó chịu. Nó nằm đó,thần sắc dường như đã tốt hơn nhưng chưa có dấu hiệu tỉnh lại, đôi mắt vẫn nhắm nghiền không chịu mở. Đưa tay chạm nhẹ vào khuôn mặt nó lòng hần chợt nhói lên, giọng nói cũng vì thế mà trở nên nhẹ nhàng mang chút ưu sầu.

- Đã bao lâu rồi,bao lâu anh không còn được nhìn thấy em bên cạnh anh nữa? Ánh mắt,nụ cười,bờ môi này đã lâu rồi không còn thuộc về anh nữa mà nó bây giờ đã dành cho người khác nhưng...

Hần dừng lại nhìn vào nó,trên môi ai đó đang khẽ nở nụ cười, không hiểu nó có nghe được những gì hần nói không hay tâm hồn đang vui chơi ở một nơi nào đó mà cười thích thú.

Đẹp thật,nụ cười đẹp tựa nắng mai,không chút muộn phiền ưu tư, không chút đau khổ như thực tại,nụ cười hồn nhiên.

Đưa tay chạm vào bờ môi ấy,hần cười như có như không,ánh mắt nhìn nó đầy tuyệt vọng.

- Em cười rất đẹp,đến bây giờ anh mới biết cảm giác này. Đau! Đau lắm! Phải chăng trước kia anh cũng làm em đau đến như vậy?. Anh muốn chúng ta quay lại nhưng anh biết điều đó là không thể.

Mắt hần giờ rất long lanh,là sao vậy? Là hần khóc, hần khóc thêm lần nữa rồi, giọt nước trong suốt rơi xuống cánh tay nó. Hần không hề biết rằng người cạnh đã tỉnh vì giọt nước ấy. Nó vẫn nằm im không mở mắt nghe hần tiếp tục trút bầu tâm sự.

- Nhi, giờ em chưa tỉnh đúng không? Anh biết em không nghe được anh nói gì đâu nên cho anh khóc trước em 1 lần thôi nhé.

Nói rồi hần nắm chặt lấy bàn tay nó, từng giọt nước cứ đua nhau chảy dài trên gò má kia.

- Em có biết khi em rời xa anh, anh mới biết là anh yêu em không... Anh khi đó đã lừa gạt tình cảm của em, lấy em ra làm một món đồ chơi như bao cô gái khác nhưng anh không ngờ em lại khác với họ, em đã bước vào cuộc đời anh từ khi nào.

- Anh đã sai khi đối xử với em như vậy, anh đã sai khi tự động trao em cho một người khác... Nhưng anh cũng đã đúng khi người bên cạnh em là Phan Anh, cậu ấy sẽ chăm sóc và đối xử với em tốt hơn anh.

Hần vẫn gục mặt khóc không nhìn thấy trên khóe mi người kia cũng đang có thứ chất lỏng gì đó tràn ra, tiếng nấc nơi cổ họng đang cố gắng kìm nén không cho bật ra thành tiếng. Nhưng...

...Hức...hức...

Hắn giật mình nhìn lên, nó vẫn chưa mở mắt nhưng từng giọt từng giọt long lanh vẫn đang chảy dài.

- Nhi, em tỉnh rồi mà, em mở mắt ra nhìn anh đi.

Nó từ từ mở mắt ra, động trong đó là cả một màn sương mờ ảo, hắn nhìn nó, nó nhìn hắn, 2 con tim chung cảm xúc, hắn ôm chặt lấy nó, lại khóc, nhưng không chỉ là 2 người mà là 3 người.

Đau nhói khi nhìn nó khóc vì người khác, cậu không thể chịu đựng được, quay người lặng lẽ rời khỏi đó không một ai quan tâm.

Thực ra cậu không hề đi xử lý Hồng Anh mà âm thầm quan sát hắn, từng câu nói, từng hành động của hắn tất cả đã thu vào tầm mắt cậu. Thì ra hắn yêu nó đến như vậy, hắn giờ có thể khóc vì nó giống cậu rồi. Tự nhận xét 1 câu “Thật tốt” nhưng rồi tự động lại rơi nước mắt.

Bước đi trong vô thức, mọi người qua lại đông đúc tập nập nhưng hiển nhiên chẳng một ai để tâm đến cậu. Thật là u buồn, đôi chân không định hướng mà cứ bước đi như vậy, để mặc cho cơn mưa giá buốt kia phủ tới tập vào cậu. Nhưng chẳng phải vậy sẽ tốt hơn sao, nó có thể giúp cậu rửa đi chút ít nỗi đau mà.

- Tớ sẽ tự rút lui, giờ anh ta có thể cho cậu hạnh phúc rồi, anh ta có thể thay đổi vì cậu mà. Tớ sẽ đi.

Cậu tự nói rồi lại tự cười khẩy bản thân mình.

- Đã nói là từ bỏ nhưng sao vẫn nhức nhối đến vậy chứ? Tớ thật ngu ngốc mà.... AAA.... - Cậu hét lên để giải tỏa tâm trạng, rồi ngã lưng luôn xuống bãi cỏ.

Người qua đường nhìn vậy chỉ buông một câu “Thật tội nghiệp” rồi lại bước đi.

..... Phòng bệnh của nó.....

2 người chẳng hề biết đến sự tồn tại của người kia, hắn vẫn ôm chặt lấy nó, không ai nói với ai câu nào chỉ lặng lẽ như vậy. Đột nhiên...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Hắn và nó vẫn ôm lấy nhau cùng bao cảm xúc, phải chăng là họ đang hạnh phúc hay là cảm xúc gì khác chi phổi họ.

Hắn từ từ kéo dài khoảng cách của 2 người.

3 cm..

2 cm..

1 cm... mặt chạm mặt, môi chạm môi... nước mắt bị chèn ép ở giữa nhưng..

Nó đẩy hắn ra, ánh mắt hắn nhìn nó đầy ngỡ ngàng.

- Em..

- Tôi xin lỗi.

- Tại sao?

Vừa đặt ra câu hỏi nhưng như hiểu ra được câu “tôi xin lỗi” hắn chợt cười khẩy, nụ cười ấy chất chứa một nỗi đau khó nói nên lời khiến người bên cạnh cũng có thể hiểu ra.

- Anh hiểu rồi! Chúng ta không bao giờ có thể như trước được nữa.

Ánh mắt bị màn mây che đi mờ ảo, nhìn xa xăm về hướng vô định, môi cong lên nụ cười nhẹ như có như không, nó nhẹ quay đầu nhìn hắn, giọng nói nhẹ cất lên.

- Có! Nhưng chỉ là trước đây.

Hay thật, có người vì từ “có” mà hạnh phúc biết nhường nào, bản thân như lơ lửng trên mây, sau đó câu tiếp theo lại như nhát dao chí mạng cắt đứt sợi dây mơ mộng đó, cắt đứt luôn cả hạnh phúc kia- thật mong manh.

- Anh hiểu. Lỗi không phải ở em mà do anh tự chuốc lấy mà thôi. Anh xin lỗi.

- Chuyện qua rồi, tôi không muốn nhắc lại nữa, phiền anh đi cho.

Phũ phàng thật, có ai ngờ cô gái khi này khóc là nó chứ, giờ mặt nó được in 2 chữ lạnh lùng rồi, ánh mắt băng lãnh đó xoáy sâu vào mắt người đối diện.

- Là do anh lừa dối tôi, cái ôm đó là minh chứng cho lời chia tay. Mời đi cho.

Đau, nỗi đau đến xé lòng.

- Là vậy ư, là chứng minh cho lời chia tay sao? Vậy mà anh cứ tưởng hạnh phúc thật sự đến với anh lần nữa, ánh mắt đó, những giọt nước mắt đó thì ra chỉ là anh ảo tưởng mà thôi.haha

Nụ cười nhạt của hắn làm ai kia cũng xót xa, đau đớn biết bao. Đáng tiếc thời gian không thể quay ngược lại, nếu không cả 2 cũng không đau khổ đến vậy.

- Phan Anh rất tốt, cậu ấy sẽ cho em hạnh phúc, yêu em hơn anh và đặc biệt không bao giờ lừa dối em như anh. Anh chúc em hạnh phúc.

Xoay người bước đi, cánh cửa kia dần đóng lại. Sau cánh cửa đó nó và hắn sẽ thành người xa lạ - người lạ từng yêu. Một người bên ngoài tựa lưng vào cửa, dần trượt xuống, không nói, không cười, không vận động, tất cả dường như đã ngừng hoạt động. Và hiển nhiên nước mắt chẳng hề rơi một hạt, đơn giản vì hắn nói hắn chỉ khóc trước nó một lần thôi mà.

Bên trong cánh cửa, đôi mắt ai kia đang nhòe đi, nó cũng đau có khác gì hắn. Tất cả lời nói hay hành động khi này đều do một tay người diễn viên là nó biểu diễn. Màn biểu diễn quá xuất sắc, xuất sắc đến hoàn hảo. Nói không còn yêu hắn thì không phải, nói không yêu hắn cũng chẳng phải, nó chỉ biết tình cảm này nên chấm dứt tại đây, nếu không e rằng nó sẽ kéo luôn cậu vào mớ tình cảm rắc rối này. Chỉ bằng để mình nó chịu đựng là đủ, nó không muốn cậu phải chịu thêm bất cứ buồn phiền nào về nó nữa.

..... Quán Bar Teen.....

Một khung cảnh sắc mùi nguy hiểm đang tồn tại nơi đây, một bí mật mà rất hiếm người biết đến. Phan Anh- đại ca của bang Devil...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13

..... Quán Bar Teen.....

Một khung cảnh sắc mùi nguy hiểm đang tồn tại nơi đây, có một bí mật mà rất hiếm người biết đến, Phan Anh - Bang chủ bang Devil.

Khuôn mặt đẹp tựa thiên thần kia vẫn không thay đổi chỉ có điều, ánh mắt trước kia vốn đã lạnh lùng nay còn tăng lên gấp bội. Những người ngồi quanh cậu thật không giám nhìn thẳng vào đôi mắt đó như sợ nếu mình nhìn vào lập tức sẽ trở thành nạn nhân mất.

Đảo mắt một vòng, đôi môi cậu nhếch lên thành hình bán nguyệt nhưng rất nhanh lại được thu về, dùng ngữ điệu lạnh lùng cậu lên tiếng.

- Tất cả đã đầy đủ?

- Đã có mặt đủ thừa bang chủ.

- Vụ Hồng Anh các người điều tra sao rồi?

Cậu vẫn nhớ món nợ mà cô ta gây ra cho người con gái cậu yêu nhất, tội này thật không hề nhẹ nên không thể tha thứ.

Những người kia cũng khá ngạc nhiên khi cậu đến đây vì từ trước đến nay rất ít khi cậu trực tiếp ra mặt. Hôm nay lại phải cực khổ đến tận đây chắc hẳn việc này rất quan trọng nên không thể lơ là.

Một tên trong số người đó lên tiếng:

- Thừa anh, em đã cho người điều tra rồi ạ.

Cậu vẫn mặt lạnh,tựa lưng ra sau ghế nhắm hờ 2 mắt phong thái ung dung ra lệnh cho người kia.

- Nói.

Chỉ bằng 1 câu nói “ ngắn gọn xúc tích “ cậu đã dọa cho mấy người kia hồn phách phiêu lạc. Đây mà là cậu nhóc 17 tuổi sao,hoàn toàn không phải. Người kia nuốt khan xong mới bắt đầu nói:

- Cô ta là con gái của tập đoàn Hồng Thị (tác giả tự chế đó): đây là tập đoàn nhỏ được Phan Thị đầu tư rất nhiều, nếu Phan Thị rút khoản đầu tư nay thì e rằng Hồng Thị sẽ phá sản.

Phan Thị là tập đoàn của gia đình cậu, trên danh nghĩa là do ba cậu quản lí nhưng thực chất là do cậu đứng sau điều hành.

Nở nụ cười nửa miệng, trong đầu đã hoạch định việc này.

Giải quyết xong việc ở đây,cậu quay về bệnh viện,nơi có một người dù đau đớn nhưng cậu không thể rời xa.

..... Tại bệnh viện

Bước chân vào đầy cánh cửa phòng bệnh, bóng hình nó nằm đó đơn độc, lòng cậu chợt thất lại, chẳng phải hán ta ở bên nó sao tại sao giờ chỉ mình nó ở đây không người chăm sóc.

Ngồi xuống chiếc ghế cạnh giường, gạt mấy sợi tóc trên mặt nó. Đường như cảm nhận có người cạnh mình nó bưng tỉnh dậy nở nụ cười ấm áp.

- Cậu đến rồi Phan Anh.

- Cậu mong tớ?

Cậu hỏi nó làm nó có cảm giác bất thường.

- Sao cậu hỏi vậy?

- À không có gì. Cậu đã khỏe hơn chưa?

Nó nhìn người trước mặt mình, hình như cậu tiểu tiện hơn, phải chăng cậu cũng lo lắng cho nó nhưng tại sao từ đầu đến cuối, khi nó tỉnh dậy đều không thấy cậu bên cạnh. Còn nữa, ánh mắt kia cứ sao lại lạnh lùng như vậy chứ, nó không muốn cậu như vậy, thật sự không muốn. Xoáy sâu vào mắt cậu nó nhẹ cất lời.

- Sao giờ cậu mới đến?

Tay cậu đang gọt quả táo bất chợt ngừng lại, nhưng chỉ một chút việc đầu vẫn vào đó, đôi tay vẫn làm vẫn chăm sóc nó còn ánh mắt lại vẫn lạnh băng, đưa cho nó miếng táo cậu bình thần tựa người vào thành ghế trả lời nó.

- Tại tớ có việc thôi với lại cậu cũng có người chăm sóc rồi mà.

Không để nó kịp nói gì cậu vẫn tiếp tục.

- Tớ không phải là người cứu cậu đâu, người cứu cậu chính là Quốc Minh, cậu bất tỉnh trong ngôi nhà đó may là có anh ta kịp thời đến không thì mình không biết cậu sẽ ra sao nữa.

- Hán ta giờ rất tốt với cậu rồi, ở bên hán cậu có thể hạnh phúc hơn khi bên mình, hán ta cũng yêu cậu.

- Minh...

Cổ họng nó nghẹn đắng, cố gắng giải thích cho cậu hiểu, chắc chắn cậu đã nhìn thấy cảnh tượng không nên thấy nên mới hiểu lầm nó như vậy, nó phải giải thích rõ chuyện này.

- cậu nghe mình nói đi, có phải là cậu hiểu lầm mình rồi không?

- Hiểu lầm cậu sao, cậu khóc vì hán, còn ôm ấp nhau như vậy cậu bảo mình hiểu lầm cậu sao.haha. Tại sao cậu còn yêu hán lại không tự nhận chứ, cậu không cần phải nói gì nữa đâu. Hán yêu cậu nên sẽ cho cậu hạnh phúc mà.

Cậu xoay người bước đi che giấu thứ chất lỏng đang tràn ra nơi khóe mi.

Nó nhìn bóng người đó quay đi vội nắm lấy cánh tay níu lại nhưng không thể, đã đi xa mất rồi. Nước mắt lăn dài trên gương mặt thanh tú nhợt nhạt kia, nó nói với theo.

- Có những việc nhìn thấy trước mắt chưa hẳn đã đúng. Cậu hiểu không.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Khuất sau cánh cửa kia cậu đang gục mặt xuống mặc kệ cho nước mắt rơi, mặc kệ cho những lời nói vu vơ bên tai của người qua lại.

Cảm giác nhói đau này ai sẽ là người đau hơn, là cậu hay là nó, không ai có thể đo lường được tình cảm và không ai có thể đo lường được nỗi đau vậy nên cũng không thể nào biết ai đau hơn ai. Chỉ biết rằng, tại nơi đây có 2 con tim đang tổn thương vì nhau.

Cảnh tượng người con trai gục mặt xuống khóc tạo nên khung cảnh đẹp biết bao, có lẽ người đó đang cần một bờ vai. Dù cho khi này họ có mạnh mẽ đến chừng nào thì họ cũng sẽ thành một người yếu đuối trước tình yêu mà thôi.

Bóng dáng người con gái xuất hiện bên cạnh cậu, cậu ngược nhìn, một cô nàng có dáng cực chuẩn, mặt được trang điểm kĩ bộ váy bó sát lấy cơ thể lộ ra những đường cong uyển chuyển. Lại nhìn quay lại cánh cửa phòng bệnh của nó khoe môi héch lên thành nụ cười tuyệt mỹ nhưng nhìn lại thì là nụ cười cực đều cang.

- Anh cần em giúp gì không?

Giọng nói ồ ọ của người con gái đó cất lên làm cậu cảm thấy thú vị.

- Anh rất cần...

Nói rồi cậu kéo người con gái đó xuống, họ hôn nhau thắm thiết, mắt cậu không cần nhìn cũng biết có người đang để ý mình trong đầu không ngừng thì thào.

- Em muốn biết cảm giác của tôi? Được! Tôi sẽ cho em nếm trải cảm giác thú vị này.

Đúng, nó đã nhìn thấy cảnh tượng đó, tim lại càng đau. Nó đã cố gắng đứng dậy đi tìm cậu, dùng hết sức lực của mình để bước đi chỉ mong giải thích rõ cho cậu hiểu nhưng thứ nó nhận lại là gì chứ, chẳng phải cậu đau buồn vì nó mà trái lại còn không có chút cảm giác nào, cậu rất thỏa mãn cho việc làm của mình khi này mà. Trượt dài người theo cang cửa ,nó bật khóc nức nở, bao nhiêu uất ức cứ thế được đà tuôn chảy.

- Tại sao chứ? Tại sao đến cả cậu cũng lừa dối tớ? Thì ra trước kia đều là tớ nhận vơ sao? Thì ra cậu không hề có tình cảm với tớ sao Phan Anh?

- Tớ chịu đựng đủ rồi? Tớ không thể như này mãi nữa? Trước kia ai đã nói với tớ sẽ không bao giờ làm tớ khóc mà, cơ sao lại còn dày vò tớ thêm một lần nữa chứ.

- Có phải cậu muốn trả thù tớ nên mới làm vậy, nếu muốn tớ sẽ cho cậu thỏa mãn nguyện vọng này.

Nước mắt nhòe đi, càng ngày càng nhiều, ánh mắt nó chột lóe lên khi bắt gặp con dao gọt trái cây kia. Miệng cười chua xót. Nó đi lại với lấy con dao từ từ đưa lại gần cổ tay mình.

Trong khi nguy hiểm gần như rình rập nó thêm lần nữa thì cậu lại quay lưng bước đi một cách phũ phàng. Cậu hiện tại không muốn nhìn thấy nó nữa, cậu đã cho nó biết cảm giác khi nó phản bội cậu rồi, nhiệm vụ hoàn thành cậu cũng chẳng cần biết gì hơn, nó đã có hẳn chăm sóc rồi mà.

..... Keng.....

Điều gì đến cũng đến, không thể tránh khỏi được. Con dao rơi từ cánh tay nó xuống, chỉ chút nữa thôi nó sẽ không bị dày vò nữa, và cũng không còn ai phải tổn thương vì nó nữa. Một màu đỏ thẫm lan ra xung quanh, màu máu cũng là màu của trái tim, phải chăng một khi trái tim này tan nát nó cũng sẽ đau mà chảy máu như vậy.

Cả ba con người cùng chịu tổn thương vì nhau. Cả 3 người luôn tồn tại một sự hiểu lầm oan nghiệt. Một người đau khổ vì bị từ chối, một người lạnh lùng đổ lỗi cho người kia còn một người lại dùng cái chết của mình để chấm dứt tất cả. Vậy ai là người có lỗi thật sự, hiển nhiên chẳng bao giờ tìm được câu trả lời bởi trong tình yêu không ai là người có lỗi.

Hiện tại tình trạng nó đang cận kề với cái chết, trong hai người kia ai sẽ là người mang nó trở lại bên mình? Câu hỏi có ẩn số.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 15

Khung cảnh trong phòng bệnh nó lênh láng một màu đỏ của máu, dường như thoáng hiện trên nó nét mặt tự nhiên, an lòng, bình yên đến khó tả. Khi ai đó gần rồi xa trần thế bằng cách tự sát phải chăng họ rất mãn nguyện khi đạt được mong muốn “chết đi” đó. Phải chăng kết quả của một tình yêu lại thành ra như vậy? Nó thật sự sẽ an lòng mà trở về với cát bụi?

Khi cậu rời đi đồng thời với việc từ bỏ nó, cậu ác đến vậy sao? Nhấn tâm nhìn người khác đau đớn như mình mới vừa lòng sao? Cậu trả lời là không thể.

Hành động và suy nghĩ đó thực chất chỉ tồn tại khi cậu tức giận. Nhìn nó quay người vào trong với khuôn mặt đầm nước mắt đó trái tim cậu cũng như bị ai đó bóp nghẹt, bức bối, khó chịu, nó như muốn nổ tung ra nhưng biết sao được, cậu không thể tha thứ cho nó dễ dàng vậy được.

Vừa bước chân đến cổng bệnh viện, cậu và hấn lại gặp mặt, 2 ánh mắt giao nhau. Thật không ngờ người được gọi là lạnh lùng như hấn vẫn thua cậu một bậc. Cậu nhóc này vẫn kém tuổi hấn thế nhưng uy lực khi điều khiển một bang hội lớn Devil lại cực kì xuất sắc, thần thái trên nét mặt luôn như băng hàn ngàn năm không bao giờ thay đổi, có chăng chỉ là khi bên cạnh nó mà thôi. Hấn cũng là bang chủ của 1 bang, 2 bang này luôn đối đầu nhau, cân về sức có lẽ đang thiên về phía cậu một chút.

Hôm nó gặp nạn 2 bang chủ này đã không màng đến chiến tranh 2 bên mà hợp nhất tìm kiếm nó. Nghĩ lại cũng thấy rất thú vị, tất cả đều vì một người con gái tên Ngọc Nhi này mà ra.

Nhìn bây giờ mà xem, 2 khuôn mặt lạnh đang dùng ánh mắt đó để đấu nhau cứ như thể ai chớp mắt trước người đó sẽ thua vậy. Họ không hề hay biết từng giây từng phút trôi đều là thời gian để từ thần bước đến gần nó.

Cuối cùng cậu nhìn hấn nhếch miệng nói 3 từ.

- Anh đã thắng.

rồi bước đi mặc hấn đang đứng ngây người không hiểu ý cậu nói đó là gì. Như nhớ ra mục đích mình đến đây không phải để tranh cãi với cậu, hấn cấp tốc chạy vào bên trong. Đứng bên ngoài phòng bệnh nó, đắn đo suy nghĩ mãi cuối cùng hấn cũng đưa tay gõ cửa.

1 lần

2 lần

3 lần

Không có hồi âm nào phát ra từ trong phòng. Hấn bắt đầu có cảm giác bất an, đẩy mạnh cửa bước vào.

Cảnh tượng trước mắt đập vào mắt nó có khác gì giết hấn cho xong. Người con gái hấn yêu đang nằm đó, bên cạnh có con dao loang lỗ máu, mặt sàn nhà cũng tràn lan màu đỏ của máu.

- Bác sĩ, bác sĩ..

Hấn hét hoảng kêu la bác sĩ nét mặt lạnh đó thoáng chốc biến thành trắng bệch, bé nó rời khỏi vũng máu, hấn không ngừng gọi tên nó. Cảnh tượng thật giống với cảnh trước kia khi hấn bỏ rơi nó, hấn cũng đã dằn vò mình như vậy nhưng người cứu nó khi đó lại là cậu, không phải hấn. Người cứu khác, hoàn cảnh khác, chỉ là người gặp nguy hiểm luôn là nó. Khi trước chỉ là dầm mưa thôi còn bây giờ sự việc còn nghiêm trọng hơn gấp trăm lần, từ thần cũng muốn mang nó đi rồi, nó đang đứng ở giữa bờ vực của sự sống và cái chết...

Câu chuyện sắp đến hồi kết thúc rồi mong mọi người tiếp tục ủng hộ Thảo.

Vì là tác phẩm đầu tay của Thảo nên còn nhiều chỗ Thảo viết không tốt, rất mong mọi người bỏ qua.

Rất mong nhận được nhiều lời góp ý của mọi người để Thảo tiếp tục cố gắng.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Nhìn cổ tay nó, nơi máu đang không ngừng túa ra, đôi môi hồng chúm chím giờ đã trắng bệch ra, đôi mắt to tròn long lanh cũng khép lại khiến người ta có thể liên tưởng đến một cái xác đen. Càng nhìn nó hần lòng hần càng quặn thắt mà gào mấy người bác sĩ kia.

Cuối cùng bác sĩ cũng đến, khi họ ngăn cản hần không cho vào phòng phẫu thuật, hần một mực xông vào. Để đối phó với những người như vậy họ đành dùng đến biện pháp khác.

- Bệnh nhân đang rất nguy kịch ,nếu anh tiếp tục quấy rối chúng tôi e rằng cơ hội để anh gặp mặt bệnh nhân là rất ít,p hiên ra ngoài cho.

Nghe đến mấy từ “ nguy kịch “ và “ cơ hội “ kia từ bác sĩ quả thực không ai là người có đủ bản lĩnh để cản trở nữa. Bàn tay đang nắm chặt nó dần thả lỏng ra, quay người bước ra nhưng ánh mắt đau khổ, chứa đầy thương cảm kia dường như chưa bao giờ rời xa nó.

Cánh cửa phòng dần khép lại, đèn đỏ trong phòng được bật lên, ca phẫu thuật bắt đầu được tiến hành.

Bên ngoài cánh cửa phòng có dáng người cao ráo của hần đứng tựa vào, ánh mắt kia khép hờ lại làm ta không thể nào đoán được tâm tư của hần rốt cục đang đau đớn đến chừng nào. Có điều trông hần bây giờ thật thảm hại, chiếc áo trắng tinh kia giờ đã được nhuộm một màu đỏ của máu. Vết tích do nó để lại có có chẳng đã làm hần đau khổ đến mức tâm tư tê dại, chỉ cần một giọt máu của nó thấm qua chiếc áo trắng này dần lan truyền vào cơ thể hần vỡ tung ra thành những tia máu khác nhưng lại là máu của hần, máu từ trái tim hần rỉ ra.

Mở mắt nhìn bầu trời đêm qua chiếc cửa kính bệnh viện, trời hôm nay đặc biệt nhiều sao, trắng sáng rõ hiên từ thể nhưng sao đối với hần như một vết cắt cửa vào lòng. Trước kia hần còn nhớ nó từng nói mỗi một vì sao đối ngôi là sẽ có một sinh linh mất đi thay thế cho sinh linh mới. Hôm nay đây hần thực không muốn điều đó xảy ra,c ầu mong ông trời đừng đưa sinh linh bé nhỏ như nó đi. Hần rất cần nó. Phải chăng điều hần mong ước có thành hiện thực trong khi đèn đỏ trong phòng phẫu thuật vẫn chưa tắt dù thời gian đã quá lâu.

3 giờ đồng hồ trôi qua

Mọi thứ vẫn yên tĩnh đến lạ thường, không một dấu hiệu cho thấy tình hình nó có chuyển biến tốt. Mỗi một giây một phút vào giờ này đều được đo bằng lòng dũng cảm, nếu không e rằng hần sẽ đập cửa mà xông vào mất.

..... Ting.....,

Đèn vụt tắt,cửa phòng mở ra, hần lập tức xông đến vị bác sĩ kia không ngừng hỏi han tình hình nó.

- Cô ấy sao rồi, tình hình có nghiêm trọng không.

Bác sĩ kia mặt mũi lắc đầu thờ dài. Hành động này của anh là có ý gì chứ chẳng lẽ...như chiếc búa đập vào đầu hần, lập tức túm chặt cổ anh ta mà gằn giọng.

- Cô ấy thế nào, tại sao anh lại lắc đầu.

Nhìn bộ dạng hung dữ đó của hần, những người xung quanh không khỏi khiếp sợ thể nhưng với vị bác sĩ này lại vô cùng bình thản mà cất tiếng.

- Tóm lại anh muốn biết tình hình cô ấy hay dùng vũ lực với tôi.

Vị bác sĩ này tên Hàn Dương, một bác sĩ rất có tài, anh nổi tiếng là người lạnh lùng và điềm tĩnh nhưng bệnh nhân nào vào tay anh thì quả thực quá may mắn, chắc hần sẽ được cứu. Anh nhìn người thanh niên trước mặt mình đã biết ngay là có quan hệ không hề bình thường với người bệnh. Bất giác anh nhếch môi nở nụ cười với hần.

- Anh là bạn trai cô ấy?

Một câu hỏi không hề ăn khớp với hoàn cảnh nhưng câu hỏi này thật sự rất lạ. Hần cũng trả lại anh nụ cười khác khẳng định câu trả lời là

- Đúng.

- Haha. Vậy anh có biết vì sao cô ấy tự tử?

Lần này hần cứng họng không thể trả lời được, rốt cục anh ta ỏi vậy là có ý gì. Hần nhìn anh đầy vẻ nghi hoặc, anh lại bật cười thành tiếng mà nói tiếp.

- Tôi không biết có phải do tâm lí không ổn định của cô ấy hay không? Nhưng tôi đoán không nhầm chuyện này có liên quan đến vấn đề tình cảm mà dẫn đến việc tự sát. Rất may anh đã phát hiện kịp thời nếu không e rằng ngay cả Tôn Ngộ Không cũng không cứu được cô ấy. Mặc dù ca phẫu thuật thành công nhưng cô ấy bị mất máu quá nhiều nên tạm thời chưa thể tỉnh lại. Còn nữa...

Ngập ngừng nhìn nét mặt trắng nhợt của hần anh tiếp tục

- Đừng để bệnh nhân phải nhìn thấy người gây ra vụ việc này, làm tổn thương thêm cho cô ấy.

Đã nói hết những gì cần nói, anh bước qua hần đi tiếp. Quả thực anh phải khâm phục mình, quả nhiên giống như bác sĩ tâm lí nhưng khác lạ ở chỗ anh rất có ấn tượng về cô gái này.

Hắn như hiểu được gì đó, liền bấm số gọi cậu...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Bấm dây số hiện trên màn hình, hắn cố gắng kìm chế cảm xúc để nói chuyện với cậu nhưng... Đầu dây bên kia liên tục vang lên giọng nói dịu dàng êm tai của chị tổng đài... Thuê bao quý khách vừa gọi... Rất nhiều cuộc gọi đi nhưng hiển nhiên vẫn chỉ là “thuê bao”.

... Bốp...

Chiếc điện thoại trong tay nhanh chóng cập bến tại mặt đất, vỡ tan tành. Có lẽ hắn đã hiểu được nguyên nhân mà vị bác sĩ kia nói. Nó tự sát chắc chắn có liên quan đến cậu- Phan Anh.

Sau một hồi giằng co quyết liệt với cảm xúc không ổn định, hắn đã điềm tĩnh trở lại và nhẹ đẩy cánh cửa phòng bệnh của nó bước vào.

Bên trong, nằm trên chiếc giường trắng tinh đó đang có 1 thiên thần ngon giấc. Nhớ khi yêu nó nó đã từng nói với hắn nó rất thích màu trắng vì màu trắng tượng trưng cho đôi cánh của thiên thần. Hiện tại nó cũng đang được bao bọc bởi màu trắng nhưng lại là một thiên thần gây cánh. Đôi mắt kia vẫn nhắm nghiền, đôi môi nhợt nhạt thiếu sức sống, lòng hắn quặn thắt lại, trái tim kia dường như có ngàn vạn mũi kiếm đâm vào. Đôi mắt nhòa đi vì nước mắt, đôi môi lại vô thức mà nhếch lên thành nụ cười chế giễu bản thân.

- Nếu trước kia a biết trân trọng tình cảm của em và cũng yêu em như hiện tại thì bây giờ cả anh và em không phải chịu những đau khổ này. Nhưng thời gian qua đi không thể quay lại, có cố níu kéo cũng vô ích. Tất cả những gì anh làm cũng chỉ khiến em tổn thương thêm mà thôi.

Nước mắt vẫn không ngừng rơi, con tim như vỡ vụn. Trong cuộc chiến giành tình yêu này chắc hẳn vốn đã định trước một kết quả-cậu sẽ thắng. Dẫu biết rằng khi tồn tại sự giả dối trong tình yêu nó sẽ chẳng có một kết quả tốt đẹp. Người giả dối là hắn, người đánh mất nó cũng là hắn, cho nên hắn sẽ tự mình gánh vác tất cả hậu quả của sự lừa dối này.

Cùng một nỗi đau nhưng cậu lại khác, trong thế giới náo động đầy màu sắc của quán bar, cậu dường như là một người hoàn toàn khác, cậu sẽ dùng cách khác để xóa đi vết thương lòng này. Rượu và sắc, 1 anh chàng hotboy từ khi bước chân vào quán đã thu hút vô số ánh mắt của các nàng thì việc bên cạnh có vài cô âu yếm là chuyện thường. Nhưng nó chỉ “thường” với người khác còn với cậu nó lại quá “không bình thường”. Nơi đây rượu có người đẹp có, trên mặt bàn bày la liệt những chai và chai nhưng người muốn say lại không say được, càng uống càng tỉnh, càng uống càng đau khổ. Vốn dĩ chuyện khi sáng cậu không hề nghĩ đến sẽ có kết quả thảm hại như vậy, điều cậu đang tâm chính là trái tim kia đến giờ này vẫn chưa có hình bóng cậu. Đau khổ rần rật cậu gạt phăng tất cả.... Xoang... Tiếng vỡ như còi lòng cậu, cậu bước ra khỏi quán, bước, cứ bước trong vô thức nhưng trở trêu đôi chân lại dẫn cậu đến trước cổng bệnh viện. Do dự giữa bước vào và quay đi. Nếu cậu bước vào cậu sẽ không chịu đựng được mà tha thứ cho nó nhưng nếu không vào cậu sẽ...

Cậu không hề hay biết quyết định này của mình lại rất nghiêm trọng. Nếu bước vào cậu sẽ hiểu hết mọi chuyện, nếu không lần này cậu sẽ là người đánh mất nó nhường lại cho một người khác...

Cuối cùng cậu cũng đưa ra quyết định cho mình, cậu sẽ... không gặp nó. Nhìn lại bộ dạng của mình hiện tại cậu bỗng cười nhạt. Tất cả những gì cậu làm cho nó bất kể là quá khứ, hiện tại hay tương lai liệu đến khi nào cậu mới nhận được sự đền đáp đây. Dẫu biết rằng bên cạnh nó đang có một người yêu nó không kém cậu có thể mang lại hạnh phúc cho nó nhiều hơn cậu nhưng cậu vẫn ích kỉ muốn nó của riêng mình. Dẫu biết rằng khi yêu người ta có thể không cần được đền đáp nhưng cậu vẫn muốn trong tim nó có một vị trí nào đó giành cho cậu. Cậu nghĩ quá nhiều nhưng không hề hay biết trong tim người kia cậu đã là tất cả, cậu không thể biết được cậu đã vô tình làm tổn thương nó và đẩy khoảng cách của hai người đi xa hơn.

Chung một số phận với cậu và hắn, người chung gian của cuộc chiến giành tình yêu này, nó trong vô thức vẫn mờ nhạt và có tình gạt bỏ đi số phận của mình. Bên tai vẫn vang vọng tiếng nói yêu thương của ai kia nhưng sự thật không hề giúp nó tìm về với sự sống mà ngược lại ước muốn từ bỏ càng mãnh liệt. Chìm đắm trong giấc mộng của chính mình, ở đó nó lại gặp ác mộng, nó thấy bóng hình quen thuộc của hắn ngập trong vũng máu, bên cạnh là cậu và nó, hắn nhìn hai người nhưng ánh mắt của người gần lia đời kia tại sao lại lấp lánh niềm vui như vậy. Trong vô thức nó gào thét tên hắn, nước mắt trào trào khóe mi. Hành động vốn là bình thường nhưng đối với người ngồi cạnh nó lại là cảm xúc khó diễn tả, vui sướng có, lo lắng bất an cũng có.

- Ngọc Nhi, Ngọc Nhi e tỉnh lại đi.

Gạt đi giọt nước long lanh kia hắn gọi nó. Đôi mắt nó dần mở ra đón nhận ánh sáng, trước mắt nó là hình bóng mờ nhạt của hắn tưởng chừng như ảo giác chỉ cần chạm vào lập tức tan biến. Cánh tay vươn tới có ý định chạm vào khuôn mặt đó nhưng lập tức bị đập tắt bởi một ý nghĩ khác. Rằng nó không thể lần nữa tổn thương đến bất kì ai.

Hắn nhìn cánh tay đang vươn tới của nó trong lòng còn thầm hạnh phúc nhưng khi nó bất chợt hạ xuống bao nhiêu cảm xúc lại bị rút xuống vực sâu. Lại tự cười khẩy bản thân, vốn đã biết rằng tình cảm của nó đã không dành cho mình mà vẫn cố chấp ngộ nhận để khiến cho mình từ trên cao rơi hẳn xuống vực thẳm.

Nó nhìn ánh mắt tuyệt vọng của người kia giành cho mình mà thầm oán trách. Có sao ông trời không để cho nó chết đi, có sao lại cứu nó, phải chăng muốn nó nhìn thấy bộ dạng đau khổ của người khác, muốn nó cũng phải chịu nỗi đau giống họ mới vừa lòng. Khoảnh khắc hai người chạm nhau, một người cố tình xoáy sâu vào người kia để tìm kiếm hi vọng cuối cùng, còn một người lại cố gắng chốn tránh. Hiện nhiên kết quả kiếm tìm kia vẫn là số không.

.... Bang Devil....

Nơi đây cậu đang là bang chủ, làm bá chủ của một bang hội lớn. Nơi đây dường như chẳng hề tồn tại tình cảm hay tình yêu, tất cả mọi người trong bang đều là những gương mặt lạnh như băng, được xem là sát thủ. Trong thế giới chỉ có bạo lực và súng đạn này, cậu là người đứng đầu, điều đầu tiên đặt ra là không cho tình cảm chen lấn vào công việc nội bộ của bang nhưng lần này quy tắc đó đã bị phá bỏ bởi chính cậu. Cậu đang tiến hành việc giải quyết vụ đàn bà xấu xa kia- Hồng Anh. Chuyện này vốn tưởng đã cho vào quên lãng nhưng với cậu sao có thể cho qua dễ dàng như vậy chứ, cậu sẽ cho cô ta biết hậu quả của việc làm nó tổn thương.

Nhìn xung quanh một lượt, âm điệu băng lãnh cậu nói một câu.

- Tiến hành.

Chỉ một câu nói như một hiệu lệnh, lập tức việc trả thù giúp nó được thực hiện.

Nhưng cậu hoàn toàn không biết tình trạng bệnh tình của nó, cậu đã quá vô tâm, liệu việc âm thầm trả thù giúp nó có thể giúp cậu được gì không hay việc đó chỉ là một sai lầm..

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Trong căn phòng kín, dường như không có một chút ánh sáng nào có thể lọt vào, bao bọc chỉ toàn là bóng tối dù giờ đang là ban ngày. Căn phòng này dành cho bang chủ bang Devil- một con người được mệnh danh là trái tim băng, cậu ngồi bên cửa sổ, nói là cửa sổ nhưng thực chất nó cũng chẳng có ánh sáng, cậu giờ như ngập trong bể đen của bóng tối, hay ngập trong nỗi khổ của nhân gian, thứ duy nhất chứng minh có sự sống nơi đây chính là bóng lửa lập lòe của đèn thuốc. Chìm ngập trong cảm xúc riêng mình, chẳng hề để tâm đến mọi thứ xung quanh, gương mặt vô âu vô lo của mọi ngày giờ đã chẳng còn, thay vào đó là bộ mặt đầy phiền muộn.

Cốc...cốc...cốc

Bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa, phải mất vài giây sau người bên trong mới lên tiếng.

- Vào đi.

Người này là thuộc hạ trong bang hội Devil, nhìn người trước mặt mình mà không khỏi lo sợ.

- Thưa bang chủ cô ta đã đến.

- Cho cô ta vào.

Anh ta lập tức ra ngoài nếu không cứ tiếp tục đối mặt với người này chắc sớm muộn cũng lên cơn đau tim mà chết.

Phải công nhận người bang chủ này rất rất đẹp trai, mang theo vẻ đẹp của một thiên thần nhưng ai biết liệu thực chất có phải thiên thần hay không. Dù đang còn trẻ tuổi nhưng nếu nghe nhắc đến cái tên của cậu trong giới hắc đạo đều phải gật gù ngợi khen. Tuổi trẻ tài cao.

Người được gọi vào vẫn chưa biết tiếp theo sẽ có chuyện gì nên vẫn hùng hục hổ hổ đập cửa xông vào, thật không biết tốt xấu.

- Phan Anh, rốt cuộc cậu muốn gì tại sao lại đưa tôi về đây.

Nhìn biểu hiện của cô ta bây giờ cậu thật không hiểu cô ta là người sao nữa, ngu ngốc, quả thật quá ngu ngốc, đã rơi vào tình cảnh này mà vẫn còn mạnh miệng được. Cậu nhếch môi thái độ khinh bi hiện rõ

- Cô nghĩ xem tôi rốt cuộc muốn gì ở cô.

- Cậu...!!!

- Chỉ bằng tôi cho cô xem cái này trước sau đó cô nghĩ sao thì tùy.

Cậu đi lại phía sau lưng cô ta nhấn nút gì đó màn hình máy tính bỗng bật sáng,rất nhiều rất nhiều những con số hiện ra.

- Đây chẳng phải là số vốn công ty ba tôi hợp tác cùng công ty Phan Thị sao?

- Đúng vậy! Tiếp tục nào.

Tiếp theo lại là những con số... Nhưng... Lần này thật sự cô ta há hốc miệng nhìn màn hình máy tính, nó là bằng chứng gian lận mà tập đoàn Hồng Thị đã làm.

- cô thấy sao?

Cậu đang cảm thấy khá thú vị với biểu hiện này của cô ta,để xem cô ta có thể cứng đầu,ngạo nghễ đến bao giờ.

- Cậu... Cậu muốn làm gì chứ?

- Haha,tôi muốn gì ư? Cô vẫn chưa hiểu được nguyên nhân vì sao sao. Vậy để tôi nói cho cô biết.

Cậu nhìn thần sắc cô ta bắt đầu nhợt nhạt đi,có vẻ đang rất sợ hãi,xoay người bước lại vị trí chiếc ghế oai phong của mình,nét mặt lạnh băng chậm chậm nhả ra từng chữ cho cô ta dễ dàng tiêu hóa.

- Thứ nhất,tôi muốn tập đoàn Hồng Thị phải phá sản. Hình như cô không để ý đến tập đoàn Phan Thị lắm thì phải,nếu để ý cô sẽ biết tập đoàn này do ba tôi quản lý,và lại nó rất hùng mạnh nên có thể đánh đổ tập đoàn Hồng Thị bất kì lúc nào.

- Thứ hai,tôi muốn ba cô phải chịu sự trừng phạt vì gian lận.

- Thứ ba,gom tất cả lại chỉ vì tôi muốn cô trả giá mà thôi. Hết.

Tin tức này như tảng đá đè lên cô ta. Làm sao cô ta có thể ngờ được hậu quả việc cô ta gây ra lại lớn như vậy chứ. Giờ thì cô ta hiểu vì sao rồi,chỉ vì giám định đến Ngọc Nhi của cậu thì hiển nhiên đều phải chịu sự trừng phạt.

- Tôi xin cậu! Mọi lỗi lầm đều do tôi gây ra không liên quan gì đến ba tôi hay tập đoàn Hồng Thị. Hãy để tôi tự gánh đùng kéo họ vào.

Đau khổ quá, thực quá đau khổ,nhìn cô ta giờ thật thảm hại,nước mắt chảy dài trên gương mặt chất đầy son phấn,tèm lem hết cả,gọng điệu chua ngoa bỗng dung biến mất. Người khác nhìn vào không khỏi xót xa.

- Haha,tôi lại không nghĩ vậy. Tha cho cô? Vốn dĩ tôi định tha rồi nhưng xem ra cô lại không muốn thì phải. Không phải tôi cảnh báo cô rồi sao? Ai ngờ cô lại tự chuốc lấy tai họa. Ra sức hãm hại Ngọc Nhi,còn dám có ý định hại chết cô ấy. Cô nghĩ xem nếu tôi không đến kịp liệu cô ấy có còn sống? Chết tiệt! Cô còn xin tôi tha thứ? Trừ phi cô chết.

- Chỉ vì tôi yêu cậu.

- Vì yêu tôi?haha

Nghe từ “yêu” được phát ra từ miệng cô ta cậu không thể nhịn được mà cười phá lên.

- Tôi thật không thể hiểu được sao lại có người ngu ngốc như cô. Khá khen cho câu “ chỉ vì tôi yêu cậu “ của cô. Được! tôi sẽ đáp trả tình yêu cho cô vậy.

Ánh mắt cậu dần trở nên lạnh lùng và đáng sợ hơn. Bước lại gần...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

Bước lại gần cô ta, mặt chạm mặt,môi kề môi,dần dần chiếm lĩnh lấy đôi môi đó. Có điều thật không ngờ cô ta chẳng hề phản kháng,ngược lại còn du dương tận hưởng theo cảm giác cậu mang lại. Bàn tay cậu nhẹ vén áo cô ta lên,về như đã cảm nhận được mùi nguy hiểm,cô ta đẩy nhẹ cậu ra.

- Đứng.

Giọng điệu này ai bảo là có ý định ngăn cản,nó như muốn dụ dỗ,dẫn dắt người khác tiếp tục. Cậu đã rất cố gắng để không xô cô ta ra khỏi người mình. Cậu vốn chỉ định trêu đùa cô ta chút thôi,ai ngờ cô ta chẳng phải là loại người sạch sẽ gì,sẵn sàng dâng hiến cho bất kì ai. Thật quá kinh tởm. Nhưng nếu cô ta muốn cậu sẽ diễn cho chọn vẹn vở kịch này.

Cố trấn tĩnh mình, lấy giọng cho thật bình thường giống bao người đàn ông khác trong cảnh sắc đực này, cậu phải diễn cho thật đạt.

- Cô yêu tôi?

Câu hỏi không cần lời đáp làm trái tim cô ta như tan chảy, nhẹ đáp trả lại nụ hôn của cậu.

- Em yêu anh.

Tiếp tục là màn tình cảm ướt át. Đang đến điểm cao trào cậu xô cô ta ra, phá lên một tràng cười nhạo báng.

- Cô thật kinh tởm.

Cậu chỉnh lại trang phục, đẩy cửa bước đi, trước khi đi còn để một câu

- Dùng tấm thân dơ bẩn đó của cô để đổi lấy những tổn thương cô đã gây ra cho Ngọc Nhi? Hừ! Cô không đủ tư cách. Vậy nên biến khỏi phòng tôi trước khi tôi quay lại. Tôi cho cô 5 phút.

Lạnh lùng rời khỏi, nếu nhìn thấy cô ta nữa chắc cậu không chịu nổi mà ói mất, phải xử lý sạch sẽ khoang miệng trước, rất nhiều vi khuẩn sau nụ hôn của cô ta. Để lại người trong phòng đang còn ngỡ ngàng, đến khi hiểu tiêu hóa hết câu nói của cậu mới bức tức đến nổi tím hết mặt mày.

- 5 phút?

Có 5 phút để cô ta biến khỏi nơi này, vì vậy không nên khóc lóc gì chỉ cho tốn thời gian.

- Anh hãy đợi đấy. Anh sẽ hối hận vì những gì anh đối xử với tôi ngày hôm nay.

Cô ta mặt dày, không tự lượng sức mà vẫn còn hứa hẹn. Sẽ có một trận quyết chiến nữa diễn ra.

Về đến nhà quả như cô ta dự đoán, cậu chắc chắn sẽ không tha cho gia đình cô, cả công ty đang rối lên như đàn ong vỡ tổ.

- Cậu đúng là ác quỷ đội lớp thiên thần Phan Anh.

Nếu sớm biết sẽ có hậu quả này cô chắc hẳn sẽ không hành động ngu siển giống vậy, thật không ngờ cậu lại có uy lực lớn đến vậy, có thể phá đổ một công ty chỉ sau vài tiếng đồng hồ.

- Tôi chắc hẳn sẽ trả món nợ này.

..... Bệnh viện.....

Công việc đã được giải quyết xong, cậu không trốn tránh nó nữa, cậu đã quyết định bỏ qua cho nó. Tâm hồn đang vì vụ bay bổng trên cao, dự định mang bất ngờ đến cho nó nhưng ai ngờ vừa đến cửa phòng bệnh liền được chứng kiến cảnh hạnh phúc của người ta. Đây là lần thứ 2 rồi. Không thể nén nổi cơn giận cậu bức tức đạp cửa xông vào.

- Chết tiệt, anh đang làm cái trò gì vậy.

Hai người trong phòng sắc thái vẫn chẳng thay đổi chút nào. Nó thờ ơ quay lưng về phía tường, hẳn vẫn ánh mắt đau thương nhìn nó.

Lướt qua một lượt cậu mới chợt giật mình nhận thấy cổ tay nó đang được băng bó.

- Ngọc Nhi, tay cậu sao lại vậy.

Ánh mắt lo lắng nhìn nó như muốn tìm câu trả lời nhưng đáp trả cậu chỉ là sự im lặng đến đáng sợ.

Đúng vậy, nó từ khi tìm lại sự sống vẫn chưa hề mở miệng nói một câu. Mặc kệ những lời nói trách móc bị thương của hắn bên tai cầu xin nó hãy nói nhưng nó vẫn không. Sự thật không phải nó không nói được mà là do nó không muốn nhìn thấy hay không muốn nói chuyện với họ. Nó đã tổn thương quá nhiều rồi và cũng làm tổn thương người khác nhiều rồi, chỉ vì nó mà khiến cậu và hắn đau khổ nó không cam lòng, chỉ bằng chọn cách im lặng có lẽ sẽ tốt hơn.

Không gian im lặng đến đáng sợ, nó không nói, hắn cũng không chịu mở lời. Thấy dường như im lặng không phải là cách hay, hắn lạnh lùng nói với cậu.

- Ra ngoài!

Bên ngoài phòng bệnh, 2 chàng trai đẹp ngời ngời đang dùng ánh mắt để xem xét đối phương. Tình hình đang căng như dây đàn, không ai nhường ai, cuối cùng cậu quá nóng lòng mà lên tiếng trước

- Nguyên nhân?

Đối phương thật sự ức chế vì ngôn ngữ cậu dùng quả thật quá tiết kiệm.

- Là do cậu.

Hắn không suy nghĩ mà cho đáp án luôn,quả thật kết quả này phải rất đúng,vì chỉ có cậu mới làm nó đau khổ mà tìm đến cái chết như vậy. Cậu thật sự đứng hình trước câu trả lời của hắn. “Do cậu ư?” câu hỏi này liên tục được lặp đi lặp lại. Cuối cùng cậu đã hiểu được nguyên nhân, quả thực cậu quá đáng chết....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

- Đúng! Là do tôi đã hại cô ấy.

- Hừ! Cậu nói xem cậu đã đối xử với cô ấy thế nào mà mọi việc lại thành ra như vậy!

Cậu nghe những lời hắn nói ra,máu nóng trong người như bực phát,lập tức xông tới... Bụp... Tặng cho hắn cú đấm và mặt.

- Chẳng phải do anh và cô ấy hay sao? Chết tiệt! Tôi chỉ diễn kịch một chút thôi,chẳng lẽ đó là nguyên nhân sao? Là bằng chứng tôi làm tổn thương cô ấy sao?

Hắn vẫn còn đơ ra vì cú đấm của cậu,đến khi nghe được hắn gầm từng tiếng mà nói ra những lời đó hắn mới bình tĩnh. Chắc hẳn cậu ta đã thấy cảnh tượng tình tứ của hai người họ nên mới hiểu lầm mà hại nó ra nông nổi này.

- Khốn kiếp! Cậu đúng là ngu ngốc.

Không chịu đựng thêm nữa hắn cũng xông tới mà trả đòn cho cậu. Hai người vì thế mà không ai nhường ai,kẻ tấn công,người đáp trả. Mỗi một tiếng “bụp” là một câu. Cậu ra sức phản công mà lên tiếng,gọng nói hết sức tức giận và ngông cuồng

- Tôi ngu ngốc?

... Bụp...

- Cậu vì ngu ngốc mới gây ta việc hiểu lầm nghiêm trọng này,cậu vốn chẳng hiểu gì về cô ấy.

... Bụp....

- Đúng! Tôi chẳng hiểu gì về cô ấy nên mới để 2 người làm trò trước mặt tôi.

... Bụp...

Hắn thật không chịu nổi mà tặng thêm cho hắn một cú.

- Tôi tặng quả cuối cùng này vì sự ngu ngốc của cậu. Haha... Thật không ngờ bang chủ bang Devil lưng danh lại có lúc ngớ ngẩn đến vậy.

Không để cậu kịp phản công hắn đã tránh né,tiếp tục khích bác.

- Có phải cậu đã nhìn thấy cảnh tượng chúng tôi ôm nhau? Sau đó cậu nghĩ Ngọc Nhi lừa gạt tình cảm của cậu.

Lần này cậu đứng hình trước câu hỏi của hắn. Quả thực những suy đoán của hắn quá đúng, cậu quá ngớ ngẩn,phải chăng cậu đã hiểu lầm nó. Lấy tay lau khóe miệng đang rớm máu của mình,cậu quay đầu chạy thật nhanh đến phòng bệnh nó không quên ném lại cho hắn một câu.

- Cú đấm anh lời tôi coi như trả công cho anh.

Còn hắn ở lại khóe môi giật giật,nhưng khóe miệng lại nhếch lên thành một nụ cười nhẹ.

- Tôi đã làm được rồi Ngọc Nhi,chúc em hạnh phúc.

Hắn đã hoàn thành nhiệm vụ của mình, nghĩ kĩ lại thì nguyên nhân nó tự sát cũng chẳng phải có một phần của hắn sao. Vì vậy hắn sẽ giúp nó giải quyết mâu thuẫn này. Có điều hắn cũng không ngờ đột nhiên cậu lại ấu trĩ như vậy,không tìm hiểu kĩ nguyên nhân đã vội vàng bày kế làm nó hiểu lầm để mọi việc chuyển biến xấu như này. Phải chăng là do bị tình yêu che mắt.

- Haiz...đã hết việc của mình giờ sẽ quay về với công việc.

Nói là vậy tưởng chừng như mãi nguyện nhưng thực chất điều hấn cần nhất chính là nó mở miệng nói với hấn một câu.

..... Phòng bệnh

Bỏ hết những gì không liên quan ra ngoài tai, trong đầu cậu chỉ có hình ảnh của nó hiện hữu. Nó nằm đó, khuôn mặt vẫn còn nhợt nhạt, đôi môi khô khốc, hai mắt nhắm nghiền. Nhìn người con gái trước mắt mình cậu không khỏi xót xa, đau đớn, cánh tay đang được băng khăn trắng đỏ như một nhát dao chí mạng cứa vào lòng cậu. “ Anh đã hại em ra vậy sao? “

- Ngọc Nhi, cậu mở mắt ra nhìn tớ đi, tớ biết cậu đang thức mà.

Hiển nhiên người nằm kia chẳng mở mắt dù chỉ một lần. Nó đã chịu đựng quá đủ rồi, càng không muốn ai vì nó mà tổn thương nữa. Vì vậy bây giờ im lặng là cách tốt nhất, nên nó sẽ chọn im lặng.

- Ngọc Nhi! Là tớ sai mà, vậy nên cậu hãy mở mắt ra nhìn tớ đi. Chuyện hôm trước là do tớ diễn kịch chút thôi, không phải như cậu nghĩ đâu Ngọc Nhi.

Vẫn không động tĩnh.

- Là lỗi của tớ. Tại sao cậu lại tự hành hạ mình, tự tìm đến cái chết như vậy hả? Nếu cậu không còn thì tớ biết làm sao đây, sao cậu lại ngu ngốc đến vậy.

Tất cả những gì cậu nói nó đều biết, đề hiểu. Phái! Nó đã biết cậu vốn dĩ chỉ là diễn kịch nhưng vẫn ngu ngốc dùng dao kết liễu đời mình, nhưng nó tự sát liệu có phải hành động ngu xuẩn? Không! Nếu nó chết mọi thứ sẽ bình yên. Nhưng cơ sao nó vẫn không chết được, ông trời còn lưu luyến gì nó nữa mà không để nó ra đi.

Nó chẳng hề mở mắt hay chẳng hề nói một từ nhưng khóe mắt kia đang lăn dài dòng nước mắt. Cậu càng nói, càng tự trách bản thân mình thì nó lại càng đau khổ, suy cho cùng cả nó, cậu và hấn hay cả cô ta- Hồng Anh đều đang phải chịu chung một nỗi đau do chính nó tạo ra. Nếu không có nó, mọi chuyện đã khác, cậu và hấn sẽ tìm được cho mình một người con gái khác tốt hơn nó và có thể cô ta cũng có một vé làm bạn gái cậu chẳng hạn...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Kể từ khi nó tỉnh lại, dù cho hấn có cố van xin nó mong nó nói chuyện với hấn nhưng sự thật vẫn là sự thật, nó không muốn tiếp xúc với họ. Bây giờ cũng vậy, mặc cậu i ôi khổ sở năn nỉ nhưng nó vẫn mặc kệ.

- Ngọc Nhi, nếu cậu không tha thứ và nói chuyện với tớ tớ sẽ quý ở đây đến khi nào cậu chịu nói mới thôi.

Ánh mắt cậu cương nghị, ánh mắt nó phức tạp, 2 đôi mắt giao nhau nhưng khi chạm phải ánh mắt cậu nó lập tức quay mặt đi. Nếu tiếp tục nhìn cậu nó thậm chí không biết mình sẽ ra sao nữa.

Khóe miệng cậu vẫn còn vết rỉ máu, dù đã được xử lí nhưng vết thương nằm trên gương mặt đẹp đến mức hoàn mĩ kia thật không khỏi khiến người khác tìm gan quận thắt, đau đớn vô cùng.

1 giờ

2 giờ

3 giờ

Đã 3 giờ đồng hồ trôi qua, xem ra việc cậu vật vờ quỳ nơi này thật chẳng có tác dụng gì, mặt nó vẫn vậy không chút cảm xúc quay mặt về hướng khác tránh đối diện với người trước mặt.

- Ngọc Nhi, cậu mở miệng ra nói với tớ đi được không, tớ sắp đau mà chết rồi.

Cậu đỡ giọng mè nheo. Aha, một người đường hoàng là bang chủ của bang hội lớn, nổi tiếng lạnh lùng và được xem là ác ma trong giới hắc đạo- bộ mặt thật sau lớp bọc thiên thần này mà khi đứng trước mặt người con gái này lại có thể đỡ giọng điệu như con gái, thật đúng là bá phúc. Nhưng...nó vẫn chẳng có tác dụng gì ngoài một cái nhủ mày hay nụ cười nhẹ được giấu kín của nó.

Từ bên ngoài bỗng vang lên tiếng xe đẩy của các y tá. Họ đến để cho cô uống thuốc- thứ nó ghét nhất thế gian.

- Chào cô bé.

Vị bác sĩ này thật đẹp trai nha, da trắng nê, đôi mắt luôn khiến người khác khi nhìn vào lập tức như bị hút hồn, đôi môi... đôi môi luôn nở nụ cười tươi thu hút được bao nhiêu ruồi muỗi, í lộn, thu hút được bao nhiêu ánh mắt của người khác. Anh là người duy nhất nó nói chuyện từ khi nó tỉnh lại. Có điều nó cũng chẳng thể biết được nó cũng là người duy nhất được anh trao tặng nụ cười. Nhìn xem những cô y tá ở kia vẫn đang còn đơ như cây cơ trước nụ cười của anh- nụ cười hiếm hoi.

Thấy có người cậu lập tức đứng phắt dậy, nhìn nó ái ngại.

- Lát tớ quỳ tiếp.

Haiz... thật khổ cho cậu, đường đường là một bang chủ vậy mà cũng có lúc lâm vào cảnh này. Nếu để người khác biết được chắc chắn mất mặt vô cùng.

Anh đi đến gần cô, nhìn người con trai đang đứng bên cạnh, ánh mắt người đó nhìn anh không chút biểu cảm.

- Cậu là người nhà của bệnh nhân.

- Là tôi.

Khi nghe câu trả lời của cậu anh bắt đầu nhíu mày, trầm tư suy nghĩ. “Hôm qua rõ ràng là một người khác”

Bỏ qua những nghi vấn đó anh qua sang nhìn nó, nó vẫn không quay lại hướng 2 người như tránh mặt.

- Vậy phiền cậu ra ngoài chút, tôi có việc cần nói với bệnh nhân.

Đôi mày cậu bắt đầu nhíu chặt lại, đưa ánh mắt sắc bén về phía anh như kiểu muốn nói “Ý anh là gì”. Anh xem xét thái độ của cậu, nhún vai, lắc đầu, khoe miệng hiện rõ ý cười.

- Vậy tớ ra ngoài mua ít đồ ăn cho cậu.

Cậu dường như nói với không khí vậy, chẳng hề có câu trả lời, cậu thờ dãi mang nét ưu tư phiền muộn bước ra ngoài. Đợi cho bóng cậu khuất sau cánh cửa nó mới quay lại nhìn vị bác sĩ kia.

- Cậu ấy là ai? Chẳng phải hôm qua là một người khác sao?

Nó tâm trạng nào nè nhìn anh thờ dãi.

- cảm ơn anh!

- Tôi đã làm gì cho cô bé sao?

- Cậu ấy đã quỳ ở đây rất lâu, nếu không có anh đến chắc chắn em sẽ phá bỏ nội quy mà tha thứ cho cậu ấy mất.

Ánh mắt nó lơ đãng nhìn ra xa, vương vất một nỗi buồn giấu kín nơi đáy mắt, không thể nói nên lời. Người khác nhìn vào sẽ thấy như một đáy hồ, sóng lăn tăn bất ổn, khó hiểu khó nắm bắt.

- Tại sao cô bé không nói chuyện với cậu ấy, lẽ nào người đi là người đã làm tổn thương..

- Tổn thương em?

Vừa nghe thấy từ tổn thương, nó lập tức nhìn anh, trên môi nở nụ cười như có như không.

- Nếu nhắc đến “tổn thương” thì người nên dùng nó phải là hai người đó mới đúng, nếu họ không vì em đã chẳng phải chịu nhiều đau khổ đến vậy. Tại sao anh lại cứu em chứ? Tại sao không để cho em chết luôn đi có vậy mọi thứ sẽ bình yên quay về với quỹ đạo của chính nó.

Giờ thì anh đã hiểu vì sao nó không chịu nói chuyện với hai người đó, nó muốn trốn tránh, nó giống như con chim nhỏ không biết lối đi đến cuối cùng phải tìm cách tự giải thoát cho mình, tự tìm đến với cái chết, chỉ có cái chết mới làm nó bớt đau khổ giằng vặt. Hơn nữa, nó chẳng hề nghĩ đến bản thân mà lại nghĩ đến người khác-con chim nhỏ đáng thương...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Sau cuộc trò chuyện với nó, Hàn Dương anh thật sự vô cùng thất phục cô bé này. Nó tựa như một con chim non mới bắt đầu tập bay nhưng nào có dễ dàng để làm được điều đó. Sóng gió cuộc đời cũng muốn đồ ập lên nó, chơi với phát phơ.

Nó đã quá mệt mỏi với cuộc sống nên mới chọn cách sai lầm đó. Nhưng lựa chọn đó nó lại chẳng hề nghĩ đến mình mà lại dùng cái chết của mình để lấy nụ cười hạnh phúc của người khác. Nhìn nó nằm trên chiếc giường bệnh, nó đang ngủ say, chìm và giấc mộng không quan tâm đến thế giới bên ngoài nữa. Đôi môi nở nụ cười dịu dàng- thật bình yên.

2 ngày qua nó đã chẳng thể nào ngủ được, hết lo cái này nghĩ đến cái khác, tâm trí luôn trong tình trạng rối bời. Không hiểu sao khi gần anh nó lại có cảm giác an tâm mà chìm vào giấc ngủ.

- Ngủ ngon bé con.

Anh không những không trách móc nó vì hành động kia mà còn ân cần chăm sóc chu đáo cho nó. Còn gọi nó bằng cái tên “bé con” hết sức đáng yêu kia, hiện rõ sự cưng nựng.

Anh và nó lại không hề biết đằng sau cánh cửa kia đang có một người đứng đó, hai tay buông thõng, đôi mắt như bị mây mù che phủ, hai chân dần trượt theo cánh cửa, như người mất hồn.

- Thì ra là vậy! Tôi ngàn vạn lần đáng chết.

Hai tay ôm đầu, khóe mi dần rơi ra những giọt nước mắt đầy đau khổ.

- Tại sao em không nói cho tôi biết những tổn thương tôi gây ra cho em nhiều như thế nào? Tại sao em lại ngu ngốc chọn lựa cái chết để lấy nụ cười cho kẻ khác? Tại sao lại trút bầu tâm sự với người kia mà không phải là tôi? Tại sao không chịu mở miệng nói chuyện với tôi mặc cho tôi đã van xin như thế nào? Tại sao? Tại sao vậy?

Càng đặt ra câu hỏi càng tổn thương, càng tổn thương lại càng tự dày vò mình.

“Tôi thật ngu ngốc, không bao giờ chịu hiểu cho em, không bao giờ bảo vệ được em”

Cậu đứng dậy bước đi như người mất hồn, hờn vía dường như phiêu lạc nơi đâu rồi.

Còn anh và nó trong phòng bệnh. Một người đang chìm trong mộng đẹp còn một người ngồi ngắm người kia. Khi nó ngủ như một thiên thần nhỏ, cần được bảo vệ và chăm sóc. Anh- một vị bác sĩ đang mang trọng trách to lớn đó. Nhẹ vén mái tóc giúp nó, ngón tay anh lại lưu luyến không muốn rời khuôn mặt kia. Từng cử chỉ rất nhẹ nhàng như chỉ sợ thiên thần kia sẽ tỉnh giấc. Anh chuẩn bị rời đi còn không quên trao nó nụ cười hạnh phúc kia.

Cậu lang thang ngoài kia, bóng dáng cô đơn lẻ loi của cậu kết hợp với vẻ đẹp nghiêng nước đổ thùng, í lộn, nghiêng nước nghiêng thành đã thu hút được bao người qua đường. Nhưng hiển nhiên chẳng có ai quan tâm đến cậu, chẳng qua chỉ là để lại câu nói suýt xoa của lũ hám trai kia.

Đôi chân vô thức lại bước vào chốn náo nhiệt kia.

..... Teen Bar.....

Nơi này dường như đã trở thành thói quen của cậu, mỗi khi buồn cậu đều vào đây giải sầu. Nhưng hôm nay đâu chỉ có mình cậu, có cả hấn ta- Quốc Minh nữa. Cậu buồn, hấn cũng chẳng vui vẻ gì, cậu giải sầu bằng rượu, hấn cũng cần có rượu, cậu vì ai mà đau khổ, hấn cũng chính vì người đó mà tổn thương. Như mọi lần, khi cậu vừa đặt chân đến đã có vô số ánh mắt chiếu rọi. Nơi này tập trung những người giàu, hay những kẻ có máu mặt trong giang hồ, vì vậy người khác không khỏi ngạc nhiên mà thốt lên.

- Hôm nay là ngày gì mà có nhiều trái đẹp đến vậy.

Một cô nàng giọng nói đông đánh bật lên tiếng nói mê trai của mình, người ngồi cạnh lập tức bịt lấy miệng cô ta, cô ta gằn lên

- Anh đang làm cái quái gì vậy.

Người kia cũng quát lên

- Chết tiệt, cô biết cô đang nói đến ai không mà còn to miệng.

- Nói đến trai đẹp thì có sao chứ, một anh ngồi gần cửa sổ và một anh mới vào, ôi ôi sao lại có người đẹp đến hoàn hảo như vậy chứ.

- Mẹ kiếp, 2 người đó đều là bang chủ của 2 bang mạnh nhất đấy. Mày đúng là không biết tốt xấu, còn dám mạnh miệng đụng đến họ.

Lần này cô ta cảm như hén, không dám nói thêm một lời.

Khung cảnh lại trở nên náo động bởi tiếng nhạc đinh tai nhức óc, trên sàn nhảy có mấy cô gái uốn éo thân hình trông thật ngứa mắt. Cậu tập trung vào cốc rượu của mình, nâng lên hạ xuống, thoáng cái mấy chai rượu có nồng độ cao đã nằm sóng soài hết ra mặt bàn. Cậu không hề để ý từ khi cậu bước vào đã có một cặp mắt nhìn cậu không rời, theo dõi nhất cử nhất động của cậu... Vậy cặp mắt đó là ai.

Chương 23

Cậu không hề để ý từ khi cậu bước vào đã có một cặp mắt theo dõi nhất cử nhất động của cậu.

Nhìn từng chai rượu bị cậu uống sạch quảng xuống bàn người đó không khỏi nhủ chặt đôi mày.

“ đã có chuyện gì xảy ra “

Theo từng dòng suy nghĩ người thanh niên với khí chất ngời ngời, cùng đôi mắt lạnh lùng kia bước đến ngồi đối diện với cậu, giọng điệu mỉa mai hiện rõ.

- Ô. Hôm nay vị bang chủ đây cũng có nhã hứng uống rượu sao.

Nghe có tiếng nói, cậu ngửa mặt lên, đập vào mắt cậu là bóng hình của hắn ta. Cậu tức giận những ai phá đám nên chỉ cần người đó đụng đến cậu coi như đi châu Diêm Vương luôn. Mắt đỏ bừng, cậu dùng ngữ điệu băng giá của mình uy hiếp kẻ kia.

- Thế thì sao, chẳng phải anh cũng như tôi sao.

Hắn thậm chí không tức giận mà còn bình thản tựa lưng ra sau ghế, 1 tay đút túi, 1 tay cầm chai rượu lên tu một hơi.

- Được tôi uống cùng cậu.

Chẳng cần cậu gạt đầu đầu ý hắn đã với tay lấy chai rượu trên bàn ngửa cổ uống sạch.

- Từ lượng rất khá. Haha.

Biết bao ánh mắt xung quanh nhìn họ. Các nàng đôi mắt như biến thành ngàn sao lấp lánh lấp lánh. Còn có ánh mắt toát lên vẻ ngưỡng mộ, khâm phục. Lời ra tiếng vào trầm trồ ngợi khen. Nhưng tuyệt nhiên hai con người kia như tượng đá vô tri vô giác, không biết đến bất kì thứ gì.

Cậu uống cho đến lúc say mềm gục xuống bàn hắn mới thân nhiên thả cốc rượu trên tay xuống thư thả hỏi cậu.

- Cậu và Ngọc Nhi đã có chuyện gì xảy ra Phan Anh.

Cậu say đến mức không còn biết trời trăng mây đầy gì nữa. Nghe hắn hỏi như có được người bằng hữu tâm sự cùng, cảm giác thật bức bối, nếu không nói hết được, thật là đáng tiếc.

- Haha... A nói xem có phải tôi thực sự là một thằng đàn ông tồi.

Nghe cậu nói không ai là người không xót xa, một người đàn ông vội vội khí chất bá vương kia, được mọi người hết sức ủng hộ đột nhiên lại nói là “ một người tồi “ hẳn làm họ hết sức ngạc nhiên.

- Tại sao cả tôi và anh lại cùng yêu cô ấy chứ. Haha

Cậu nửa say nửa tỉnh, mơ màng tiếp tục nói trong tiếng cười kì quái kia.

- Yêu cô ấy, rồi đến cuối cùng lại là làm tổn thương cô ấy. Chúng ta thật là độc ác.haha...

- Cậu say rồi, về thôi.

Hắn thật sự không thể để cậu tiếp tục như vậy nữa, hay thật sự không thể chịu đựng những câu nói như cứa vào tim gan hắn của cậu.

Cho người đưa cậu về, còn mình thì mặc cho đôi chân sai khiến.

Tiết trời mùa thu, vào đêm tối thoảng cảm giác se lạnh, mưa nhỏ bao kín cả bầu trời. Trời hôm nay không trăng không sao, chỉ có mưa dạo bước cùng đôi chân. Ngược nhìn bầu trời xung quanh, thật âm u, cũng như tâm trạng của hắn hiện giờ, không phân định được bất cứ chuyện gì, tất cả đều như một mớ lộn xộn.

Đôi chân bước đi trong vô thức, nhưng lại như lặp lại tình cảnh của cậu trước kia, bước bước cứ bước đến cuối cùng lại dừng chân tại nơi bệnh viện.

Rõ là lí trí mách bảo không được vào nhưng lại nghe theo con tim mà bước vào. Đứng bên ngoài nhìn bóng dáng mình đã mong nhớ yêu thương rất nhiều nằm trên chiếc giường ngủ như một thiên thần. Lòng hắn lại như có chút vui mừng nhưng lại vừa như có một thứ kim châm nào đó đâm sâu vào tâm can.

- Nếu anh rời xa em chắc hẳn em sẽ hạnh phúc hơn. Đây là lần cuối anh được ngắm em ngủ say, đến ngày mai anh sẽ hoàn toàn biến mất trước mặt em như chưa từng tồn tại.

Quyết định này của mình có phải chăng là đúng? Điều này hẳn hoàn toàn không biết, nhưng nhìn nó hạnh phúc và bình yên hẳn sẽ làm tắt cả, dù việc đau khổ nhất là phải rời xa nó, hẳn cũng sẽ chấp nhận.

- Tạm biệt!

Đau đó trên khóe mắt hẳn đã long lanh giọt nước mắt, là đau khổ hay hạnh phúc? Đau khổ khi sự lựa chọn của mình làm cho tim mình đau nhói, tưởng chừng như không chịu nổi nhưng may thay vẫn có thể nhìn thấy nụ cười của nó, đó cũng được xem như sự bù đắp.

Hắn rời đi, không hề biết có một người cũng đang dõi theo cậu.

Anh đang định đến thăm nó nhưng chợt khựng lại vì có một người đã đứng sẵn trước cửa. Anh đã nghe tất cả những gì hắn nói nhưng người cần được biết những lời đó lại chưa chắc đã nghe được.

Đợi hắn khuất bóng cậu mới mở cửa bước vào bên trong..

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Đẩy cửa bước vào, trên tay anh đang cầm theo thứ gì đó nhỏ xíu. Nhẹ lay người nó dậy nhưng người con gái đó mặc kệ, vẫn thản nhiên ngủ.

- Bé con.

Tiếng nói êm dịu thì thầm bên tai nó của anh làm nó mơ màng đôi môi mỉm cười. Nhìn nụ cười đó anh có chút ngơ ngẩn, khóe môi cũng theo đó mà vẽ nên đường cong tuyệt mỹ.

Anh thật không hiểu được cô bé này, rốt cuộc đâu mới là cô, hồn nhiên ngây thơ cùng nụ cười thuần khiết hay cô độc lạnh lẽo cùng ánh mắt băng giá.

- “Haizz Dù sao cũng được, miễn là bé con vẫn cười với anh “

Anh thờ dài như chút bỏ thứ gì đó. Không biết từ khi nào anh lại trở thành người bận rộn suy nghĩ như vậy.

- Bé con à, e dậy nào.

Nó mở mắt ra, lấy tay che miệng ngáp một cái rồi dài, hai tay dụi dụi mắt, điệu bộ hết sức đáng yêu, trông hệt như chú mèo con làm trái tim ai kia rung động liên hồi.

- Anh Hàn Dương

- Là anh nè, dậy thôi nào.

Bàn tay của anh không tự chủ được mà捏 má nó, nó lấy tay xoa xoa mặt mình chu môi lên捏 lại má anh.

- Giám捏 má em nè, cho anh chết đi, haha.

Tiếng cười trong trẻo vang khắp căn phòng, trong trái tim ai kia thực sự rất hạnh phúc.

- Hừm, đến giờ e phải uống thuốc, không chơi nữa.

Nghe đến từ thuốc, nó lập tức thu tay lại không tấn công anh nữa, người lập tức nằm ườn xuống đắp chăn kín mít, nói vọng ra.

- Em không uống e không uống, muốn uống anh tự uống đi.

Hừ! Anh không biết thứ nó ghét nhất chính là những viên thuốc này sao, đáng ghét như cuộc đời này vậy. Nó đã tự nhủ phải tạo cho mình lớp bọc vui vẻ từ bây giờ để chôn tránh nỗi đau kia, để mọi người không phải vì nó mà tổn thương nữa, vì vậy nên anh mới thấy nó từ khi tỉnh dậy đã hoàn toàn khác với ngày thường, không còn lạnh lùng băng giá nữa mà thay vào đó là tính cách hồn nhiên của một đứa trẻ.

- Không được, e nhất định phải uống.

- Em không uống.

- Em phải uống, không làm sao khỏi bệnh được...

Một người chốn tránh, một người đuổi theo, đây là thảm cảnh của trận chiến sinh tử cùng những viên thuốc giữa nó và anh. Nhưng biết đâu sau này nó không phải là những viên thuốc nữa mà nó còn đáng hơn cả thuốc- giành giật tình yêu cho mình.

Quá khứ hay hiện tại chẳng phải vẫn luôn tồn tại cuộc chiến đó sao, chỉ là giữa ba người : cậu- Phan Anh, hần- Quốc Minh và anh- Hàn Dương đang cố gắng kiềm chế mình nếu không chỉ e là đều làm tổn thương đến cả bốn người mà đương nhiên nó chính là bảo vật của họ, không ai được phép làm tổn thương nó. Nhưng điều không ai ngờ được chính là con đường phía trước họ kia.

Sau một hồi vật lộn vất vả, nó cũng thấm mệt mà mở lời năn nỉ a.

- Bác sĩ Hàn Dương đẹp trai à, anh là người tốt mà đúng không.

Ánh mắt nó lấp láy thêm cái nháy mắt nữa thật chẳng khác gì một chú cún con đang bị người ta ức hiếp đến nỗi phải hạ mình van xin tha thứ, nhưng... nó thật sự rất có sức hút cho người đối diện.

Thật may, a không giống người ta, anh là Hàn Dương kia mà, một người thông minh như anh làm sao có thể để nhóc con này dùng mưu lừa gạt được chứ. Anh dùng bộ mặt hân hoan chào đón nó để xem nó sẽ làm gì được anh.

- Ừ. Anh dĩ nhiên là người tốt rồi, đặc biệt còn tốt hơn khi người đó là em. Sao nào, e muốn không phải uống thuốc nữa đúng không.

- “Hừ... Cái đồ yêu tinh. Vậy mà cũng không tha cho mình “

- Ahhhi, a giỏi quá. Anh giỏi quá, anh có biết không, em rất sợ đắng vì vậy anh tha cho em nha. hihi

Anh thật sự muốn lại gần mà nhéo nó một cái, đáng yêu quá đi mà. Nhưng phong độ vẫn chẳng đổi, ánh mắt gian tà nhìn nó.

- “Ông này tính gì mà nhìn ghê quá vậy trời “

- Em không muốn tự uống cũng được...

- Đúng đúng * nó gật đầu liên hồi*

- Vậy để anh dùng cái này * chỉ vào môi mình * giúp em vậy.

Nó lập tức nhảy dựng lên, thần sắc lập tức biến đổi, khuôn mặt như có một lớp phấn hồng e thẹn.

- A...a...a... Em không cần nữa, em tự uống được rồi mà, anh không cần phải vậy đâu nha. hihi

- Sặc...hahaha...em đúng là...ai nói em không chịu uống mà, vậy để anh giúp em cho...haha

- Hừ!!! Anh muốn gì đây?

- Hoho, a đâu muốn gì, anh đơn giản chỉ muốn em luôn hồn nhiên như vậy.

- ...

Không khí căn phòng bỗng trở nên yên lặng, không ai nói gì nữa, anh đành phải lên tiếng phá bỏ không khí này.

- Bé con uống thuốc đi nào.

- thuốc đắng lắm nhưng e sẽ cố “ sẽ cố nuốt đắng cay vào lòng giống nuốt viên thuốc này, chắc khi ngấm thuốc bệnh sẽ khỏi hay khi đắng cay đã quá nhiều ta sẽ chọn cách im lặng nhốt đau khổ vào lòng.

- Em mệt rồi, anh đi ra ngoài cho em nghỉ nào.

- Nè, ý em là muốn đuổi anh chứ gì?

- Anh quả là thông minh, haha

- Em..

Anh đành chịu cô nhóc này, rõ là anh thấy nét mặt nó khi uống thuốc có gì đó khác thường nhưng lại nhanh chóng được thay bằng vẻ mặt tươi cười. Phải chăng anh nhìn nhầm?

Vốn anh chẳng thể ngờ được sự nguy trang của nó,thay đổi nét mặt một cách ngoạn mục giống y như con tắc kè hoa vậy.

Đúng như nó nói,nó cũng đã mệt rồi,mệt lắm rồi,cầu mong cho nội chuyện tiếp theo sẽ là an lành. Dần dần chìm vào giấc mộng bình yên mà không hề biết có một người luôn bên nó.

Anh không hề đi đâu,anh phải đợi nó ngủ say anh mới có thể đi được nhưng nó lại như nam châm kéo khoảng cách anh lại gần.

- Em sẽ hạnh phúc không khi cả anh cũng là người vào sinh ra tử vì em.

Lời anh nói nhẹ tựa như gió,câu nói chưa hẳn đã được nó tiếp nhận nhưng đã vội hòa vào không trung. Phải chăng anh thật sự như một cơn gió thoảng qua nó. Điều này anh vĩnh viễn không muốn,anh không muốn mình chỉ là gió thoảng qua mà a cần trái tim kia khắc ghi hình bóng anh. Như vậy có phải là ước muốn xa vời không...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

Nằm mãi trong căn phòng này cũng chán,đã 1 tuần trôi qua,đã đến lúc nó phải rời khỏi căn phòng chết tiệt này trở về với cuộc sống bình yên trước kia rồi.

Nhưng nói gì đi nữa,khoảng thời gian này nó phải cảm ơn rất nhiều đến vị bác sĩ đẹp trai- Hàn Dương kia,chỉ có anh là người luôn bên nó,giúp nó quên đi phần nào nỗi bất an trong lòng,giúp nó có thể có được những khoảnh khắc cười tươi một cách vô tư không gượng ép. Nghĩ đến anh bất giác đôi môi lại cong lên thành nụ cười. Có điều nó không hề hay biết đâu đó,ngay bên cạnh nó,chỉ là cách một khoảng ngắn từ giường bệnh đến cánh cửa ngày ngày vẫn có hai chàng trai túc trực mong được nhìn thấy hay nghe thấy giọng nói của nó.

“Phan Anh,Quốc Minh, từ giờ chúng ta sẽ trở lại khoảng thời gian trước kia xem như chưa có chuyện gì xảy ra”.

Cốc cốc

- Anh có thể vào không Nhi.

Đang miên man trong dòng suy nghĩ lại bị vị bác sĩ kia phá đám,thật là...

- Mời bác sĩ đẹp trai vào ạ.

- Con nhóc kia,em khen anh hay em nói đều anh vậy.

- O,em nào có dám.haha

- Mong là em không dám,hôm nay em xuất viện đúng không

- Vâng. Chắc không được gặp anh nữa rồi.

Mặt nó buồn thiu khi cứ nghĩ đến việc phải xa anh,anh đã đem đến cho nó nguồn sống mới,nó thật không muốn xa anh. Bỗng anh ghé sát mặt vào mặt nó,nở nụ cười nham nhở.

- Em đừng lo,em có chạy cũng không thoát được anh đâu.haha

- Xi,em việc gì phải chạy chứ.

- Anh đã gọi điện cho người thân em rồi,sẽ nhanh chóng đến đón em thôi.

- Anh nói ai cơ? Rõ là ba mẹ em đi công tác nước ngoài mà,và lại họ cũng đâu có biết em nằm viện.

Anh nháy mắt với nó ra vẻ rất là thâm bí.

- Bí mật.

Cùng lúc đó ngoài cổng bệnh viện có 2 chàng với khuôn mặt đẹp đến chói mắt (nói quá xiu.hehe) đang nhìn nhau đến cháy mắt,hầm hằm bước vào trong. Phải nói là họ đã rất vui mừng khi nghe vị bác sĩ mà cả 2 người đều xem là đối thủ nói nó đã tha thứ cho họ,và hẹn đến giờ này hôm nay và đón nó về. Ai ngờ,đồ đều cằng đó đâu có nói cho riêng mình ai,đã hẹn cậu lại còn hẹ cả hăn. Hăn trong đầu tên đó muốn xem kịch hay mà.

Anh và nó đang cười cười nói nó bồng...RẦM... Cánh cửa bị đập tung ra một cách không thương tiếc. Nó liếc ánh mắt sắc lẹm về phía 2 người kia.

- Hai người có biết giữ gìn của công không hả, đây là bệnh viện chứ ko phải nhà 2 người mà muốn làm gì thì làm

Cậu và hấn đồng thời há hốc miệng nhìn nó, may quá, nó đã trở về con người trước kia, hoà đồng, vui vẻ, không còn phiền muộn lo âu nữa.

Cả 2 người không hện mà xông tới ôm nó cứng ngắc, mồm liên tục nhả ra vô số từ như

- Nhi à, cậu có biết mình nhớ cậu lắm không, tại sao giờ mới tha thứ cho mình chứ

- Em có biết a đã rất khổ sở chỉ mong em nói chuyện với anh không.

Họ lại cùng trao cho nhau tia nhìn sắt đá, lườm nguýt nhau bóng mắt.

- Em/cậu có biết ngày ngày anh/mình đều đứng trước cửa phòng chỉ để nhìn em/cậu không.

Lần này nó thực sự đã nộ khí xung thiên rồi, sao 2 người họ lại trẻ con như vậy chứ, trước kia đâu có vậy.

- Hai người có tránh không thì bảo, tôi sắp ngạt khí chết đến nơi rồi.

Cậu và hấn lập tức buông nó ra, nhìn nó với ánh mắt cúm con. Làm nó tròn mắt ra nhìn.

- Hai người học đâu ra cái kiểu đó vậy.

- đồng loạt lắc đầu chỉ tay vào trái tim mình.

-Ặc.

- Nhi * đồng thanh*

Ôi nhìn kia, nét mặt thay đổi 180 độ, rất nghiêm túc.

- Hả?

- Anh/Mình chính thức tuyên bố sẽ cạnh tranh công bằng với cậu/anh ta.

Nó bây giờ đang trong tình trạng miệng há to, mở rộng, mắt không chớp nhìn 2 người.

- Cái...cái..gi...kia?

- Không ngoại trừ cả anh.

Nó lại nhìn về phía phát ra giọng nói kia. Là...là anh- Hàn Dương. Sôck...sôck nặng. Tại sao lại như vậy chứ, rõ là nó chỉ xem anh như một người anh trai mà, làm gì có chuyện nó có thể chấp nhận.

- Nhưng Hàn Dương à, a và e...

- Anh biết em sẽ nói gì tiếp theo nhưng anh nhất định cạnh tranh với 2 thằng nhóc kia.

Xong. Chẳng còn gì để nói, nó chán nản nhìn 3 người, bước một mạch đến cửa rồi quay lại.

- Ai đưa tôi về.

- Anh/mình * đồng thanh tập 1*

- Lần này tôi nhường 2 cậu, xem như bước mở màn. Anh nói.

- Xỉ,ảo tưởng “ đồng thanh tập 2*

- Ai cho cậu/anh nói theo tôi “ đồng thanh tập 3*

- Các người đừng được chưa, có về không đây.

- Có có...*chạy theo*

Tại một nơi khác, hẻm lảnh, âm u...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 26

Tại một nơi khác âm u, hẻo lánh có bóng dáng mảnh mai xuất hiện, ánh mắt hướng về phía xa xăm vô định, hân lên là những tia máu, hận thù nơi đáy mắt.

- Phan Anh! Ngọc Nhi! Tôi nhất định không để yên cho các người, nhất định sẽ kéo theo các người xuống địa ngục...hahaha...

Đúng! Cô ta chính là Con gái của tập đoàn Hồng Thị- Hồng Anh. Cô ta đang cười hay chính là đang khóc khi mà vốn dĩ đang được sống trong chăn ấm đệm êm, tương lai thừa hưởng một tập đoàn, một gia tài kếch xù. Bỗng dưng một cái chết sau một đêm tất cả đều tan biến, tập đoàn nhà cô ta phá sản, đồ đạc sock lăm rồi lại thêm người cha hết mực cưng chiều cô ta vì không chịu được đã đột quỵ mà chết. Thử hỏi sao cô ta không hận người đã làm nên cơ sự này. Có điều cô ta hận họ bao nhiêu thì lại hận bản thân mình ngu ngốc bấy nhiêu, chỉ lỡ một bước đã không giết được nó- Ngọc Nhi lại còn mang họa vào thân, bị tập đoàn Phan Thị lật đổ tất cả.

- Tôi và các người thề không đội trời chung.

Các ngón tay bấm chặt vào làn da thịt rỉ máu, ánh mắt dường như còn hiểm ác hơn trước gấp trăm lần. Bao nhiêu kế hoạch báo thù đã nằm gọn trong bộ não cô ta.

----- Trường học-----

Ngày mới bắt đầu, nó cũng phải đến lớp thôi, thời gian gần đây đã có quá nhiều chuyện rắc rối ập đến với nó, liên lụy đến cậu và hân, à còn cả anh chàng bác sĩ đẹp trai kia nữa. Mong rằng mọi thứ sẽ tốt đẹp nhưng đời đâu như mơ, chẳng ai có thể biết hay mong muốn một điều gì đó đối với tương lai. Cũng chẳng biết được liệu chuyện tình cảm của họ sẽ phiêu dạt hay dừng lại ở một chốn nào.

Vừa bước đến cổng trường, nó đã thấy một đồng con gái đang chen chúc, xô đẩy nhau, bu đen lấy một thứ gì đó. Nhưng đây vốn dĩ chẳng phải là chuyện lạ, ngày trước đi học ngày nào chẳng thấy cảnh này. Tuy thấy mãi rồi nhưng cũng nhìn thêm lần nữa xem.

Woa, có trai đẹp nè, không phải một là hai luôn, nhưng cái mặt này nó nhìn đến phát chán rồi, còn ai nữa ngoài cậu với hân, hai hotboy của trường.

- Phan Anh, cậu đi đâu mà hôm nay mới đến trường vậy.

- Quốc Minh, anh có biết em nhớ anh lắm không, tại sao lại biệt tích cả tuần qua chứ...huhu

- Không ngờ hai anh ấy càng ngày càng đẹp trai, ước gì mình được làm bạn gái của họ.

- Cóp (gõ đầu) anh Phan Anh có người yêu rồi nha mày, đừng có mơ tưởng, có mơ thì cũng phải mơ đến anh Quốc Minh kia. hihí

- Xì, con nhỏ đó có gì ghê gớm chứ, nghe nói nó bị anh Quốc Minh đá sau đó mới quay sang quyến rũ Phan Anh hả mày? Đúng là loại con gái lăng lơ mà...

Vô vàn những lời ngợi khen cậu và hân, nhưng cũng vô số ánh mắt khinh bỉ ném về nó. Nó biết họ ghét bỏ nó, thậm chí từ khi nó chấp nhận cậu thì đã phải chịu những lời nói đó từ họ rồi nhưng vậy đã sao chứ, nó không bận tâm nữa.

Về cậu và hân khi nghe được những lời nói xấu trắng trợn đó phát ra từ sau lưng mình, mặt mày xuất hiện ba gach đen, cậu quay lại nhìn thẳng vào cô gái đó nhẹ cúi gằm xuống thì thềm bên tai cậu nói rất là “ nhẹ nhàng “

- Cô còn dám nhắc lại câu nói đó một lần thì đừng trách tôi ác.

Cô gái kia lập tức mặt trở nên tím tái, vừa xấu hổ vừa lo sợ, ai đời nói xấu người yêu của thần tượng lại bị bắt quả tang như vậy. Nhưng không sao, ít ra vẫn được nghe thần tượng nói chuyện với mình (bệnh nặng).

Vừa thấy bóng nó, cậu và hân lập tức xông đến, miệng cười tươi rói như vớ được vàng.

- Chào em/cậu.

- Chào hai người, sao lại chạy lại đây, chẳng phải được các nàng chăm sóc hỏi thăm sao.

Nghe nó nói cậu liền biu môi phán một câu

- Cái bọn hám trai đó thật rắc rối mà.

Các girl nhìn thấy cảnh cả hai chàng hotboy đều chạy theo nó thì không khỏi tức giận, miệng không tiếc lời chửi rủa nó nhưng đâu ai ăn gan hùm mà giám

lớn tiếng với nó, chết chứ chẳng đùa. Họ còn mắc giữ thẻ điện cho mình trước hotboy.

Nó, cậu và hấn cứ vui đùa mà chẳng hề biết cách đó không xa, có một người không nhìn rõ mặt môi đang nhếch lên thành nụ cười quý dị, gần ra từng chữ

- Để xem các người hạnh phúc được bao lâu...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Bóng người đứng quan sát nhất cử nhất động của họ không ai khác chính là cô ta- Hồng Anh. Vốn cô ta không còn được học ở trường này nữa nhưng đã cố lườn lách sao cho vào được trường mà không ai hay biết. Vì một khi để họ biết được thì ắt sẽ được nghe một chàng toàn những lời chửi thề hay khinh bỉ từ mọi người xung quanh. Trước kia đường đường là một đại tiểu thư, muốn gì có đó, kén kiêu, không xem ai ra gì giờ đâu còn được như vậy nữa, cũng bởi tính cách đó đã làm cho mọi người thêm xem thường cô ta hay nói những câu “đáng đời” khi lâm vào cảnh khốn cùng này. Cô ta cũng không ngu để ai đó phát hiện, đặc biệt là cậu và hấn.

Đứng từ xa trông cử chỉ của bọn nó thân thiết, ngọt ngào bao nhiêu thì máu cô ta càng nóng lên bấy nhiêu.

- Các người hãy cố chân trọng giây phút cuối cùng này đi. Hừ!

Vậy là một kế hoạch hoàn hảo đã vạch ra. Cô ta đã quyết định tất cả rằng cậu sẽ phải trả giá nhưng liệu số phận của cậu có cho cô ta quyết định dễ dàng vậy không? Không ai có thể biết, thậm chí là cô ta.

.....Reng...Reng...

Chuông báo hết giờ vang lên, buổi học kết thúc, nó đã cảm nhận được một chút hạnh phúc, ấm áp lan tỏa trong lòng. Nó vui khi ai đó có thể vì nó mà cười nhưng xen lẫn lại có thứ gì đó len lỏi trong lòng, là lo lắng ư? Hay là sợ hãi? Đúng. Là nó đang lo lắng, đang sợ sẽ có một ngày nào đó nó mất đi họ, mất đi những người thật sự quan trọng với nó. Nhưng 2 lần trước nó bị nạn họ đều cứu nó, cũng rất giỏi võ nữa (nó không hề biết cậu và hấn đều là người trong giới giang hồ) liệu có phải nó đã quá đa nghi rồi không.

- “Chắc chắn không có chuyện gì xấu xảy ra, dù sao cô ta cũng không còn ở đây nữa. haiz”

cứ nghĩ đến mọi việc xảy ra trước kia nó cũng thấy khó xử. Nó biết cô ta cũng chỉ vì yêu cậu mới đối xử với nó như vậy nhưng sau vụ đó khi nó tỉnh lại thì khắp các tờ báo kinh tế đều đăng tin tập đoàn Hồng Thị phá sản. Chuyện này nó không ngờ lại xảy ra, mặc dù không hỏi cậu và hấn có phải do 2 người làm ra hay không nhưng nó tin chắc chỉ có 2 người họ mới có đủ khả năng trong một đêm có thể phá hết sản nghiệp của người khác. Cô ta không còn gì cả, thậm chí vị chủ tịch tập đoàn Hồng Thị là cha cô ta cũng chết vì quá sốc, cũng không thấy cô ta đến lớp chắc cô ta không đi học nữa. Nó nghĩ nguyên nhân cũng từ nó mà ra.

- Nè

Đang miên man trong dòng suy nghĩ chợt nghe tiếng nói của ai đó, đành phải thoát ra trở về với thực tại thôi. Nó quay người ra sau đã thấy 2 cái mặt quen thuộc, rất quen, quen đến nỗi có đốt thành tro nó cũng nhận ra được. Cậu và hấn đứng đó, bên cạnh là 2 chiếc xe đạp đẹp lung linh.

- Đi lên anh/mình chờ về.

Nó sock, thực sự sock, hôm nay có bão hay sao, mắt mở to nhìn và hai chiếc xe, tay chỉ chỉ, ngược mặt lên nhìn 2 người hỏi một câu rất ư là vô tư.

- Hôm nay có bão hay động đất hả?

- What???

Mặt 2 chàng giờ đang bùng bùng sát khí, 2 người đã tìm hiểu kĩ lắm những thứ... đại loại như hành động galăng làm các nàng phải mê mẩn nhưng ai dè nó đã không khen thì thôi còn nói cái câu sốc óc đó. Không tức mới lạ.

Thấy tình hình không ổn, nó cười xòa, mắt chớp chớp cực kì đáng yêu.

- Ý tôi là 2 người tại sao lại đi cái này, chẳng phải thường xuyên đi 2 bánh hoặc 4 bánh sao.

- Đúng là đầu heo mà. hừ (Đồng thanh tập 1)

- what? 2 người nói ai đó.

- Có đi không thì bảo (đồng thanh tập 2)

... Rẹt rẹt...

Chết chết,2 chàng đang nhìn nhau đến nỗi mọi người xung quanh đều nghĩ thấy mùi khét lẹt,mắt lườm mắt nguýt,chẳng ai chịu ai.

- Ai cho anh/ cậu nói theo tôi. Hừ

Hai cái tên chết này cứ thích gây chú ý là sai.

- Tôi biết 2 người nổi tiếng mà đâu cần ở đây làm trò kéo tôi nổi theo chứ.

Lúc này họ mới ngừng nhìn nhau,quay ra nhìn tứ phía,lại bu quanh đông như kiến rồi.

- Có về không hả?

- Hơ hơ...tôi đi bộ nhé. Bye bye

Nói rồi nó chạy một mạch về nhà,ngủ gì ở lại chứ,mắt công giải quyết 2 người kia. Mặc dù nó đã phân định rõ danh giới giữa tình yêu và tình bạn với họ.

Cứ vậy,một người chạy bộ,2 người đi chậm chậm đuổi theo,tạo nên một khung cảnh cực kì lãng...mạn. Có điều họ không ngờ một tai họa sẽ ập xuống họ và có thể sẽ kết thúc tất cả...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Thời gian cứ vậy lững lờ trôi qua. Từ hôm nó đi học trở lại đã được một tuần. Là một tuần bình yên và hạnh phúc, không phải mình do có cậu và hấn mà vì còn có thêm sự xuất hiện của anh-Hàn Dương nữa. Ba người họ,nó biết họ đang cố làm nó động lòng để chọn mình,họ là đang tranh đấu trong tình yêu. Nhưng có gì để tranh giành nhau chứ?

Hấn- người trước kia nó đã từng yêu sâu đậm,đến đau khổ tương tự khi hấn lừa dối nó,phũ phàng với tình cảm của nó,nhưng giờ khác rồi hấn chẳng còn là người nó yêu nữa mà chỉ có thể là bạn,một người bạn đúng nghĩa cho dù có chuyện gì mãi mãi không đổi thay.

Anh- một vị bác sĩ tận tình chăm sóc bệnh nhân nhưng cũng dừng vì thế mà đem lòng yêu một con nhóc như nó chứ. Nó tự thấy bản thân chẳng có gì nổi bật,tại sao cả ba người lại bỏ thời gian công sức ra đối xử với nó tốt vậy. Sự thật anh cũng biết đối với nó anh vốn dĩ chỉ là cương vị của một người anh trai cố sao vẫn cứ lún sâu vào vũng lầy tình ái này.

Cậu- một người bạn thân,thanh mai trúc mã,từ bé đã bên cạnh nó,che chở bảo vệ cho nó,cho đến khi gặp hấn nó phải chịu nhiều tổn thương cậu mới chịu mở lời nói rõ lòng mình. Khi đó nó chấp nhận cậu vì nó cần lấp đầy khoảng trống trong tim hay đơn giản cậu là người thay thế,nó thật có lỗi với cậu. Nhưng thời gian qua đi,tình cảm ấy cũng được vùi đắp,nó yêu cậu,yêu rất nhiều. Vì vậy người nó chọn hiển nhiên sẽ là cậu mà không phải ai khác.

Cả ba người họ, cả ba đều quan trọng với nó,đều như một mảnh ghép trong cuộc đời nó. Tự nghĩ nếu như một ngày nào đó không còn họ bên cạnh nó sẽ ra sao,có thể chịu đựng được không hay đau khổ đến chết đi sống lại. Thật không thể nghĩ tới ngày đó,có lẽ nếu xảy ra sẽ trở thành ngày tận thế của nó mất.

Hôm nay là chủ nhật,nó được nghỉ học dành ngủ nướng một hôm vậy.

6h30

.... Reng... Reng...

Tiếng chuông báo thức vang lên làm nó bức bối gần chết. Ngóc đầu khỏi chiếc chăn bông ấm áp,đưa tay với lấy chiếc đồng hồ,nhìn nhìn ngăm ngăm,mới có 6h30 mà,sớm chán.

- Cái đồng hồ chết tiệt,dám phá hỏng giấc ngủ của ta. Hừ...

Và.... Bụp... Đồng hồ lăn lóc dưới sàn nhà,tắt tiếng luôn.

Ngủ thêm chút nữa,cũng 7h45 rồi đó,nó bật dậy với tình trạng đầu tóc rối bù,mắt nhắm mắt mở bước thẳng vào nhà vệ sinh.

- Có cái gì không đúng thì phải.

Nó ngửa mặt lên trời thở dài, quên cái gì ta. Và..... Aaaaa...a.....aaa

Tiếng hét chói tai của nó vang lên làm đám người làm dưới nhà như chết lặng.

- Tiểu thư sao vậy nhỉ?

Ai cũng nhìn nhau lắc đầu, rồi đồng loạt chạy lên phòng nó.

- Tiểu thư có chuyện gì vậy?

Một cô người làm lo lắng hỏi nó, còn nó thì đang xử lí hàm răng đã.

- ông ó ị ọi ười úp em im ột ộ ộ ị (không có gì mọi người giúp em tìm một bộ đồ đi)

Nó đang đánh răng nên không nói rõ được, may mà còn có kí hiệu chỉ trên bộ đồ của mình mọi người mới hiểu ý nó nói. Lập tức đi chuẩn bị đồ cho nó.

Chuyện là khi nó đang còn mơ màng chưa tỉnh khỏi mộng, chợt câu nói hôm qua của cậu, hấn và anh vang lên bên tai.

- “Ngày mai cậu/em/em hãy đến công viên ABC lúc 8h”

Câu nói thật khiến người nghe ức chế nhưng không đi không được, và hiện giờ đang là 7h45, gần đến giờ hẹn mà nó mới ngủ dậy. Nên nó mới hét toáng lên, làm cho căn nhà tưởng chừng như gần đổ.

Sau một hồi chải chải đánh đánh, công việc đánh răng đã xong, nó xử xong cái mặt nữa, lập tức bay đến bàn trang điểm cào cào lại móng tóc rồi tung cho mượt mà, trang điểm nhẹ, lấy bộ váy hồng đã được chọn lựa “kĩ lưỡng” thay vào.

Nó bước xuống nhà trước ánh mắt ngỡ ngàng của mọi người. Dẫu biết cô chủ của mình bẩm sinh đã xinh đẹp nhưng hôm nay còn đẹp hơn mọi hôm, trông nó như một nàng công chúa vậy, mái tóc đen nhánh dài đến ngang lưng được thả tự nhiên, kẹp chiếc nơ hồng, bộ váy không quá ngắn cũng không quá dài, xếp tầng màu hồng phấn làm nổi bật làn da trắng không tì vết của nó, kết hợp cùng đôi giày búp bê trông nó như... Ôi! Ôi! Một vẻ đẹp tự nhiên làm trấn động lòng người.

- Mời tiểu thư ăn sáng (cô người hầu nói)

- Em có việc gấp phải đi, mọi người ăn luôn đi.

Nói rồi nó phóng cái “vèo” ra khỏi nhà bảo bác tài (lái xe riêng) chở đến điểm hẹn.

Tại đây sẽ có một cuộc hẹn hò hết sức thú vị giữa một cô công chúa và ba chàng hoàng tử. Cuộc hẹn sẽ ra sao mọi người đọc tiếp chap sau nhé.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 29

Vừa đặt chân xuống mặt đất nó liền trở thành trung tâm mọi ánh nhìn. Sao chứ, một người xinh đẹp như nó không chú ý mới lạ. Nhưng chỗ kia hình như còn đông hơn thì phải, toàn con gái bu quanh. Thôi khỏi nhìn cũng biết là ai, nó không chần chừ chạy về phía đám đông, lách mãi mới vào xem được mặt của ba người kia.

- Woa!!! Chẳng trách được!

Mặt nó cũng phải sáng rực khi nhìn ba người chứ đừng nói là người khác, ngày thường đã sáng sủa hôm nay ai còn hơn, ai cũng đẹp một cách chói lòa. Có điều...mấy con ruồi kia đang bu quanh một người làm nó tức đến mức bốc khói, lấy hết sức bình sinh chen lấn vào tận bên trong cạnh cậu và hấn hết rõ to.

- Mấy người ngắm gì hả * nắm tay cậu giờ lên* cậu ấy là người của tôi đấy.

Tất cả bất động nhìn nó nói. Cô gái này nói gì mà “của tôi” chứ.

- Tự nhiên xông vào nói người ta là của mình bộ cô mặt dày hả?

Một cô gái trông cũng xinh nhưng không bằng nó,mặt vênh lên nói nó.

- Hừ!!! Các người mới nên dùng câu nói đó,vốn dĩ cậu ấy sẽ là của tôi thôi.

Cô ta cũng không kém cạnh mà đốp chát lại.

- Haha,không ngờ lại có loại người trơ trẽn như cô,cậu ấy có nói vậy không.

- “ Cũng đúng! Hừ! Cái tên Phan Anh chết tiệt kia sao còn không nói gì đi “

Nó liếc xéo cậu,cậu vẫn chẳng có ý định đính chính câu nói của nó làm nó tức nghẹn họng,lập tức xông ra ngoài bỏ đi.

Này giờ,cả ba đã chứng kiến cảnh cô nàng ghen,có hai người bức bối là anh và hấn “ Tại sao lại không ghen với mình”,đĩ nhiên người còn lại đang vô cùng sung sướng. Trước nay,cậu chưa bao giờ thấy cô ghen với người khác,cứ tưởng cô bị mất dây thần kinh ghen ai dè...hôm nay mới được chứng kiến,lòng ruột vui như mở hội. Tuy vui nhưng gương mặt kia vẫn lạnh tựa băng,không bao giờ thay đổi,họa chăng có ai để ý mới thấy nụ cười nhẹ thể hiện sự thú vị nơi khóe môi. “Đã vui thì để thêm chút nữa,coi như bồi thường trước kia e lo là tôi” vậy là cậu chẳng thèm đính chính câu “ là của tôi” của nó để xem kịch tiếp nhưng ngờ đâu mới đầu khẩu với người ta có xiu mà đã bỏ đi rồi.

- “ Lần này xong rồi”

Cậu biết nó giận mình nên ba chân bốn cẳng chạy theo nó,hai người con lại cũng nối bước theo,gạt lũ hám trai kia sang một bên. Cái cô gái khi này bỗng chạy lại bên cậu níu tay,uron ọo,giọng điệu nháo nhót.

- Anh có thể cho em làm quen được không?

Cậu không chần chừ mà để lại một câu “ Cô có thể hỏi ý kiến cô gái ấy “ rồi bỏ đi,chỉ sợ không đuổi kịp nó. Cô ta liền mất rung rung nhìn theo.

- “Thật là phiền phức nhưng không sao nhờ cô mà tôi thắng họ một ván” cậu nghĩ thầm,đôi mắt không tự chủ mà liếc về phía hai người kia- đôi mắt đầy thách thức.

- Gì chứ!!! Mới lần đầu mà.

Hắn nhìn ánh mắt của cậu mà tức muốn học máu,miệng thầm rủa cậu. Anh này giờ luôn im lặng,trong đầu luôn xuất hiện một câu hỏi “ Phải chăng sự lựa chọn của mình là sai? Có nên từ bỏ để nó được tự do đến với hạnh phúc của mình “ nhưng lại có ý nghĩ khác cản trở “ Không được! Nhất định mình phải cố gắng kéo cô ấy về với mình,mình cũng có thể đem lại hạnh phúc cho cô ấy “. Cứ vậy dòng suy nghĩ đan xen lẫn lộn,không có cách giải quyết,anh chẹp miệng thở dài “ Thôi thì để thời gian chứng minh vậy” rồi cũng chạy theo cậu và hấn.

Chạy bỏ hơi tai mới bắt được nó,cậu níu tay nó kéo lại nói không ra hơi.

- Cậu...có...thể...đi chậm hơn chút được không,mình...mình...mệt sắp chết rồi.

- Hừ!!! Cậu chạy theo làm gì,cứ đi cùng các em chân dài xinh đẹp của cậu đi.

Nó vẫn còn rất bức mình,mà nghĩ lại cũng có chút xấu hổ,đang yên lành tự nhiên nói người khác của mình,như vật mình chiếm hữu vậy... “Ôi! Ôi! Thật xấu hổ mà “

Cậu nhìn biểu cảm thay đổi liên tục của nó liền ghé sát miệng bên tai nó thì thầm.

- Là cậu đang ghen à,hay để tớ là của riêng cậu nhé.

Nói xong liền nở nụ cười ma mị,làm nó đỏ mặt tìm đường chốn chạy. “ AAA...kia rồi” nhìn thấy anh và cậu nó như vớ được vàng,tức tốc đẩy cậu ra bay tới chỗ hai người,mặt tươi như hoa,kéo tay hai người đi.

- Chúng ta đi chơi đi.

Người còn lại mặt mày biến sắc,hầm hằm tức giận. Lần này đổi phiên cho nhau,cậu ghen rồi.

Mời mn đón đọc chap tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 30

Trong công viên giải trí, người ta đều để mắt đến cảnh tượng kì lạ trước mặt. Ba chàng trai liên tục đuổi theo một cô gái, chuyện vốn chẳng có gì nhưng bốn con người này lại được mọi người để ý cũng chỉ bởi vì hai chữ “sắc đẹp” mà thôi. Cả bốn người tung tăng chạy, đùa, đuổi theo nhau khắp các góc ngách, từ bé đến lớn, từ các trò chơi đơn giản đến mạo hiểm làm cho người thì sợ đến nổi mặt cắt không còn giọt máu, người thì ung dung lợi dụng, người thì từ đầu tới cuối lúc nào cũng cười làm mấy nàng chết ngất. Cậu và anh nhìn cái người mặt mày ừ ừ kia không khỏi muốn cười, hai người nhếch mép chế rêu.

- Thật không ngờ đại ca của một bang đảng lớn mà cũng sợ độ cao đấy.

Cậu ghé sát vào hần nói nhỏ nhưng lại có sức công phá cực kì lớn, làm người kia tức mà chịu, chẳng làm gì được, đành chửi thề cho bỏ tức.

“Nhìn! Nhìn! Phải nhìn! Vì tương lai con cháu sau này mình phải nhìn”. Sau đó liền lấy lại vẻ đẹp trai ga lăng ban đầu, bám theo nó.

Mà kẻ cũng lạ, con gái nhà người ta có thấy ai thích mấy cái trò quỷ dị như nó không, toàn chơi mạo hiểm. Cuối cùng ai nấy cũng cho ra đáp án cuối cùng về nó: “khắc người”.

Chơi từ sáng đến giờ, cũng thấy hơi hơi mệt, nó nhìn đồng hồ.

- OMG! 12 giờ rồi hả? Sao nhanh quá vậy, chẳng trách bụng đang trống liên hồi.

Nghe nó nói, mặt ba người đang tiu ngiu vì nó chẳng hề để ý đến mình, lúc nào cũng chạy tới chạy lui bám theo nó, bên cạnh nó khi chơi, sẵn sàng đỡ nó khi nó ngã, không tiếc thân mình vào sinh ra tử chơi cùng nó chỉ mong ghi thêm điểm mà cuối cùng... haiz... quá vô tâm. Giờ mới có cơ hội, ai nấy giành nhau đi mua đồ ăn, tranh luận nhau cũng mất 30 phút mà chẳng ai nhường ai. Bụng nó thì đói meo, bức mình tự đi mua luôn. Bấy giờ ba người mới chịu dừng chạy theo nó, nấn nỉ ỉ ỏi, mỗi người một câu.

- Bé con à, đừng giận nữa, là anh không đúng đã cãi nhau với họ, giờ anh đi mua liền nha. Em cứ ở đây chờ đi. (anh nói).

Nghe anh nói ngọt như giót mật vào tai, nó cũng thấy hơi ngọt thật. Còn hai người kia cũng nhanh chóng dành công.

- Tôi cũng đi, cậu/em cứ ở lại đi, chờ mình/anh chút xíu sẽ quay lại. (Cậu và hần đồng thanh).

Câu đầu nhìn anh cháy cả mắt nhưng khi chuyển sang câu thứ hai nhìn nó thì ảm áp ngọt ngào, tràn đầy yêu thương.

- “Thật là đối thủ nặng kí! Thật khó đá chúng đi mà.”

Ba người kia bỏ đi mua đồ ăn, bảo nó đứng đợi. Bảo đợi thì nó sẽ đợi, dù sao nó cũng mệt chẳng muốn bước nữa rồi. Nhưng có ai ngờ cách đó không xa, ngay trong công viên này đang có mối nguy hiểm rình rập nó, chỉ chờ thời cơ đến sẽ nhảy ra bắt lấy nó mà thôi. Giờ thì thời cơ đã đến.

- Tiến hành xử lí nó cho tao.

Giọng của một cô gái, cô ta đã che hết mặt, chỉ lòi mỗi đôi mắt sắc lạnh chứa đựng thù hận. Bên cạnh có chừng ba bốn tên to con và một chàng trai... nói chung chàng này cũng được xem là mỹ nam đấy...

Nói về anh chàng đẹp trai kia. Anh ta tên Khắc Duy, cũng là một người có tiếng trong giới giang hồ. Nhưng bản mặt sáng ngời, đẹp đến mê hồn của anh ta làm sao khiến cho bất cứ một người con gái nào có thể bỏ ta. Nói đến sắc đẹp? Có thừa! Anh ta là một hotboy chính hiệu. Nói đến thông minh? Anh ta cũng đâu có rớt! Cực thông minh. Nhưng nói đến tình cảm thì thật thảm hại, Khắc Huy anh đây thật quả là một kẻ ngu ngốc, “chết vì tình”!

Anh sở dĩ chính là một chính nhân quân tử, được lòng biết bao nhiêu cô em xinh tươi nhưng cuối cùng lại gât tất cả để giờ được đứng bên cô ta - Hồng Anh làm một kẻ tiểu nhân. Đúng! Hồng anh chính là người anh yêu, vì cô ta anh có thể đánh đổi tất cả, bất chấp con đường đó có đúng hay không cũng không một lời oán trách.

Cũng giống như bây giờ, đầu biết rằng chưa hẳn cô có yêu anh hay không nhưng vẫn một mực vẫn đắm đầu vào vũng bùn tình ái này. Đầu biết là cô đang lợi dụng anh để đạt được mục đích trả thù của mình, anh vẫn dốc sức giúp cho cô mặc dù không biết là ai nên trả thù ai? Là ai gây ra hậu quả? Là đúng hay sai? Anh hoàn toàn không biết. Chỉ biết rằng khi nhìn vào ánh mắt băng lãnh của cô, anh sẽ vô cùng đau đớn tựa như ngàn mũi tên đâm xuyên vào trong, đau đến tái tê. Anh nghĩ chỉ cần cô trả xong mối thù này cô cũng sẽ như trước kia, dù không cần anh cũng được, chỉ cần cô có thể mỉm cười anh sẽ sẵn sàng làm tất cả.

Vì vậy những con người gần trước mắt mình kia chắc chắn là kẻ thù của cô. Anh không thể khoan dung được!

Ba người kia đi cũng chưa lâu, mới 10 phút trôi qua nhưng sao nó cảm thấy khó chịu như vậy, cảm giác như có việc gì đó sẽ xảy ra, nhưng liệu có chuyện gì được chứ? Suy nghĩ nghĩ suy cuối cùng đưa ra một kết luận “chắc tại mình suy diễn lung tung”. Hết ngời rồi đứng, bụng nó thì đói cồn cào, thôi thì đi chơi xíu đã. Nhưng... chân chưa kịp bước lập tức có cảm giác đầu óc choáng váng, đôi mắt bỗng dưng cũng không thể mở ra được, cả người lập tức đổ ập xuống, không biết trời trăng gì nữa. Tất cả chỉ đều là màn đêm.

... Kết...

Cánh cửa bật mở, một chút ánh sáng chiếu rọi vào bóng dáng mỏng manh tựa như quen thuộc, giờ nó cũng hiểu tiếp theo sẽ có chuyện gì xảy ra. Chẳng

phải nó đã được nếm trải cảm giác này một lần rồi sao. Nó nhướn mày nhìn thẳng người đối diện, mặt không một chút sợ hãi nhàn nhạt lên tiếng.

- Đây là lần thứ hai sao?

Cô ta cũng nhếch mép giọng điệu khinh khỉnh cùng điệu cười man rợn trên môi.

- Haha, mày không ngờ cũng lại được nếm trải nó một lần nữa đúng không, hả Ngọc Nhi.

Ngắt quãng một chút, vờ vuốt ve mặt nó.

- Có điều lần này mục đích sẽ khác đó.haha

Dường như nhận ra điều bất thường trong giọng nói của cô ta, nó có phần lo lắng nhưng cố bình tĩnh trấn an.

- Ý cô là sao, chẳng phải mục đích của cô chính là tôi sao?

- Haha... Lần này mày không trực tiếp chịu đựng nhưng e rằng...tao đoán không nhầm mày sẽ đau khổ đến tột cùng thôi.

Giọng phớt lờ, cô ta gần ra từng chữ

- Lần này sẽ đến lượt người mày yêu. Phan Anh

- Cô! Cô! Tại sao lại còn kéo thêm cậu ấy vào. Cậu ấy cũng là người cô yêu mà.

- Chết tiệt! Yêu hắn ta! Tao đúng là sai lầm! Cũng chính vì yêu hắn ta mà tao mất tất cả, địa vị, tiền bạc và cả người bố mà tao yêu quý nhất cũng chết vì hắn ta gây ra. Haha...mày nói xem tao nên yêu hay hận hắn.

Nó còn biết nói gì nữa, nếu bản thân đặt trong trường hợp của cô ta thì cũng không khỏi tránh được nỗi bức xúc này. Đành cố lấy giọng bình thản nhất đối diện với khuôn mặt tỏa ra sát khí của cô ta.

- Haha... Chẳng phải tất cả đều do cô tự chuốc lấy hay sao. Hà có chi phải đổ tất cả lỗi lầm cho cậu ấy.

.... Chát.... Một bạt tai in xuống mặt trái nó.

- Đồ lỗi! Mày nói tao đồ lỗi cho cậu ta! Haha... Cái tát này là dành cho mày. Để tao nói cho mày biết. Tất cả đều từ mày mà ra. Haha... Tao sẽ cho mày và hắn ta chết chung cho hạnh phúc...haha

- Cô...cô...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31

Cuối cùng thì đã rõ, mục tiêu cô ta nhắm tới lần này không phải là nó, mà là cậu. Nó chỉ là công cụ để cô ta trả thù cậu thôi, nhưng có sao phải là nó mà không phải ai khác? Cô ta nói nó sẽ đau khổ sao? Chẳng sai, cậu là người nó yêu làm sao nó có thể tận mắt chứng kiến người mình yêu vì mình mà đau đớn lao vào cạm bẫy cô ta đã giăng ra chứ. Nó không muốn! Không hề muốn! Thà rằng cứ để mình nó chịu đựng cũng được, nó không muốn bất kì ai vì nó mà nguy hiểm đến tính mạng.

- Cô có thể tha cho cậu ấy không, dù sao cậu ấy cũng là người cô yêu và lại mọi chuyện trước kia không phải từ tôi mà ra sao chi bằng hãy để mình tôi chịu tội.

Cô ta có chút bất ngờ vì nó nhưng nhanh chóng lại cười vang không khỏi khiến người bên cạnh nổi cả da gà.

- Haha... Là mày đang cầu xin tao đó ư?

.... Bóp bóp... Là tiếng vỗ tay của cô ta, mặt đang tươi cười bỗng thay đổi nhanh đến chóng mặt, thay vào đó là lạnh băng.

- Khá khen cho tình yêu của các người. Quả là cao thượng, dám hi sinh bản thân mình vì người mình yêu. Đã vậy tao sẽ đáp ứng cho mày nguyện vọng đầu tiên, để tao xem mày còn mạnh mẽ bảo vệ cho hắn nữa không.

- Các người vào đây.

Bên ngoài cửa lập tức có 4-5 tên con trai xông vào, mặt mày hung tợn, đầy những vết sẹo to nhỏ đan xen chằng chịt trên khắp tay chân mặt mũi. Cô ta nhìn lướt một lượt, khoe môi nhếch lên, hung hãn ra lệnh.

- Đánh nó cho tao.

Cô ta lập tức xoay người đi, không quên vút lại một câu cảnh báo nó.

- Mày từ từ mà tận hưởng, đây mới chỉ là bắt đầu.haha

Nó bắt đầu cảm thấy lo sợ, nhìn bọn người này nó sao có thể bình tĩnh cho được, ai biết họ sẽ làm gì nó tiếp theo. Ngược mắt nhìn, nó bắt gặp họ cũng đáng nhìn nó chăm chăm. Gì đây? Là đang muốn dờ thói xấu xa sao. Nó ngần vạ lần không muốn. Nó run rẩy lắp bắp hỏi họ

- Các...ngươi...muốn gì chứ?

Một tên đi ra từ trong đám người đó đưa bàn tay dơ bẩn vuốt ve mặt nó, giọng điệu thật khiến người khác buồn nôn.

- Chỉ là nhìn em gái ngon quá, hay là để bọn anh chơi cùng em có được không?haha

- Tôi nhỏ vào? Chết tiệt? Các ngươi đều là loại vô sỉ.

Lần này nó thật chẳng thấy sợ nữa, còn dũng cảm chửi mắng bọn người kia. Công nhận gan nó lớn thật. Nhưng bọn đó là ai chứ? Chính là những tên bị ỏi đó? Họ có gì mà phải sợ nữa... Bốp.. Nó nhanh chóng nhận được một cái tát đau điếng.

- Được lắm, mồm mép cũng không tồi. Hôm nay chưa được cho phép xử lí mày, coi như mày may mắn, để rồi xem “thịt” mày sẽ ngon đến cỡ nào. Haha. Đánh nó.

Ngay lập tức những cái đấm đá túi bụi đều hướng vào nó mà ra đòn. Mặt mũi chân tay, toàn thân đều nhức nhối, đau điếng, bầm dập. Nhưng cô ta nói đây chỉ mới là mở đầu, nó sẽ chịu đựng được hết chứ? Nó cũng chẳng tin nó có thể làm được.

Toàn thân nó đau nhức ê ẩm, vết bầm tím lộ ra trên mặt, và tất cả những nơi có thể nhìn thấy đều có dấu vết in hằn. Bọn chúng quả là không biết thương hoa tiếc ngọc, đánh không ngừng tay cứ như càng đánh càng thích thú. Nó từ đầu đến cuối vẫn không một chút phản kháng mà có muốn cũng chẳng được, chân tay đều bị dây trói chặt, nhúc nhích cũng khó, đành mặc họ thích đánh thì đánh thích giết thì giết không hề nói lấy một lời. Nhưng sức chịu đựng cũng có giới hạn, khi đã không còn sức lực nữa, trước mắt bỗng nhiên tối sầm chỉ toàn là bóng đen, lí trí cũng mờ dần, không còn biết bất cứ việc gì cứ vậy chìm trong bóng đen tĩnh mịch.

Khi nó dần lấy lại ý thức, dường như nghe thấy tiếng nói chuyện của ai đó. Mắt không mở, cố gắng xem xét cuộc nói chuyện kia, hiển nhiên chỉ nghe được từ một phía vì đây là nói chuyện qua điện thoại.

Bên này là giọng nói của con gái, suy ngẫm một chút chẳng khó để nhận ra là ai, chính là cô ta: Hồng Anh.

- Tôi nghe nói tình cảm của các ngươi rất rất tốt.haha

không nghe được bên kia nói gì nhưng qua điệu cười của cô ta có thể thấy cô ta đang rất đắc ý. Chắc chắn chỉ có thể nói với một người, người có thể vì nó làm tất cả-Phan Anh.

- Haha, có lẽ anh đoán đúng, cô ta đang nằm trong tay tôi.

- Sao? Anh sẽ làm gì tôi? Haha... Lần này anh nhầm rồi, nếu anh muốn tôi có thể xử cô ta ngay lập tức chỉ e là...haha...anh có thể hiểu.

Càng nói cô ta càng đánh lại, khuôn mặt ngày càng có một luồng khí lạnh chạy qua.

Đầu dây bên kia, cậu dường như mất hết bình tĩnh mà gằn giọng

- Cô nhanh chóng thả Ngọc Nhi ra.

- Haha. thả cô ta ra, đâu có dễ như vậy, nói xem tại sao tôi phải thả cô ta.

- Người cô cần là tôi, không phải cô ấy.

- Được thôi, tôi sẽ giúp anh một lần vậy, sáng mai 8 giờ lập tức có mặt tại đây, nên nhớ chỉ một mình anh, nếu thêm bất kì ai nữa...hậu quả anh tự biết.haha

- Được.

- Tôi cho anh xem cái này đảm bảo sẽ thú vị hơn.

Một loạt ảnh được gửi đến máy cậu. Trái tim chợt thắt lại, đau đớn, xót xa, hối hận. Toàn là ảnh nó bị đánh đập, bầm tím mặt mày.

- Tôi đã đồng ý đến đó, đừng đụng vào cô ấy nữa.

- Haha...còn phải xem xét.

Sau khi cuộc nói chuyện kết thúc, cô ta không hề hay biết bên cạnh cậu còn hai người khác, anh và hân, sắc mặt ai cũng như có đám mây đen bao quanh, lập tức vào chủ đề bàn cách cứu nó.

Bên cô ta, nó đã đoán được toàn bộ việc xảy ra, là cô ta lên chụp ảnh nó xong gửi cho cậu, hẹn cậu ngày mai tới đây gặp cô ta, nhưng có kẻ ngốc cũng biết được chắc chắn sẽ có một cái bẫy giăng ra chờ cậu, chỉ cần cậu bước vào là chụp lại xử lý.

Bị băng dán miệng nó chỉ có thể ưm ư cho cô ta biết, cô ta cũng gỡ miếng băng đó xuống,

- Cô muốn làm gì cậu ấy?

Cô ta nghe nó nói bày ra vẻ mặt khở sở nói với nó.

- Mày cũng biết tao cũng yêu cậu ấy mà, tao nỡ lòng nào làm gì cậu ấy chứ, chẳng qua chỉ cho nếm trải chút dư vị cuộc sống thôi mà.

- Phi. Tôi nhở vào. Cô đúng là con rắn độc, tôi có chết cũng không để cô làm hại cậu ấy.

... Chát... Một cái tát lại in lên mặt nó.

- Mẹ kiếp. Mày nghĩ mày có thể làm gì tao. Mày hãy ở đây tận hưởng dần đi, tao sẽ sớm cho mày gặp lại hân ta. haha

Cô ta lại nhanh chóng dán miệng nó lại, đi thẳng ra ngoài. Khóe miệng nhếch lên nụ cười nửa miệng cực thâm hiểm. Bên ngoài đã có một người đứng đợi...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Người đợi bên ngoài là Khắc Duy, người từ đầu đến cuối luôn giúp đỡ cô ta. Đối với người này ngay từ đầu và cho đến tận bây giờ cô ta chẳng có chút hứng thú nào nhưng vẫn có thể lợi dụng, thực sự Khắc Duy anh rất có ích.

- Em tính làm gì nữa vậy, chẳng phải người em cần là Phan Anh sao, tại sao lại còn bắt cô ấy.

Nghe Khắc Duy nói cô ta bỗng sững người, neho mắt nhìn sâu vào mắt anh.

- Là anh đang bảo vệ cho cô ta?

- Anh hoàn toàn không có ý gì khác nhưng...

- Anh không cần nói nữa, em có thù tất báo.

- Đừng làm hại người vô tội.

Cô ta bỏ đi, để lại anh phía sau cùng tiếng thở dài. Thực ra mà nói anh không hề muốn làm hại đến nó, anh chưa từng tiếp xúc với nó nhưng qua những gì anh điều tra được cho thấy nó vô tội, anh không muốn người anh yêu- Hồng Anh tiếp tục phạm sai lầm. Anh có dự cảm một việc không hay sắp xảy ra nhưng có nói kiểu gì lời của anh cô ta cũng xem như không khí không cần bận tâm, một lòng theo ý của riêng mình, anh chỉ còn cách đứng sau dõi theo cô không thể làm gì khác.

Một nơi cách chỗ nó bị giam giữ rất rất xa, trong một quán bar ồn ào, trong quán bar đó lại có một cái phòng vô cùng yên tĩnh, yên tĩnh đến đáng sợ, trong căn phòng đó có ba người con trai khuôn mặt lộ rõ nét lo lắng.

- Cô ta không cho chúng ta biết địa chỉ vậy thì tự tìm thôi.

- Ừ. Anh tìm đi.

Trong khi cậu và hân đang ra sức tìm điểm giam giữ nó thì anh- Hàn Dương đã tìm xong

- Theo điều tra qua thiết bị định vị cho thấy cô ấy bị giam giữ cách đây rất xa.

Dừng lại anh nhìn hai người kia.

- Hồng Anh, cô ta cho cậu thời gian là 8 giờ có mặt đúng không?

- Đúng. Cô ta chỉ cho một mình tôi vào trong gặp Ngọc Nhi.

- Đi từ đây đến nơi đó phải mất khoảng 4 tiếng, bây giờ là 17 giờ, chúng ta đến đó trước sau đó cho người đến sau. Thế nào.

Hắn từ lúc giờ làm người thừa cũng nên chen vào một chút, dù sao vẫn phải cứu nó

- Hừm! Có phải cô ta gửi cho cậu cái gì không Phan Anh.

Nhìn lại bức ảnh trong điện thoại cậu chỉ hận không thể bóp chết cô ta ngay lúc này, ném điện thoại lại cho hắn cậu gằn giọng.

- Mẹ kiếp! Tôi thế phải cho cô ta trả gấp đôi những vết thương trên người Ngọc Nhi.

- Cũng tại chúng ta lơ là, nếu không đã chẳng có chuyện này xảy ra.

- Phan Anh, Quốc Minh, giờ không phải thời gian ngồi đây tự trách mình, chúng ta phải nhanh chóng cứu Ngọc Nhi ra, nếu không e là...

- Bác sĩ à bác sĩ, đầu phải mình anh nóng ruột, nhưng chúng ta không thể kích động được. Thôi vậy, xuất phát nào.

.....kết....

Cánh cửa được đẩy ra, lọt chút ánh sáng yếu ớt vào bên trong, nó ngước mắt lên, đập vào mặt nó là một chàng đẹp trai, ánh sáng chiếu rọi vào anh tạo nên một bức tranh điêu khắc hoàn mỹ. Không sai, chính là Khắc Duy.

Khắc Duy bước lại gần nó, dịu dàng mở băng dán trên miệng nó xuống, giọng nói trầm ấm vang lên.

- Xin lỗi đã làm liên lụy đến cô nhưng tôi bắt buộc phải làm vậy.

Nó há hốc mồm nhìn chằm chằm người trước mắt, tự hỏi người này là ai...

Cuộc nói chuyện giữa Khắc Duy và nó bị cắt đứt bởi tiếng động bên ngoài. Anh nhìn nó về hồi lỗi, lo ngại lên tiếng

- Xin lỗi e! Thật sự xin lỗi vì không giúp được gì, là do tôi có nỗi khổ tâm

Nó cũng nhìn lại anh, gương mặt thoáng qua nét cười

- Việc này... Tôi có thể hiểu, anh không cần áy náy, chỉ là mong anh đừng để Hồng Anh ngày càng lún sâu hơn vào vũng lầy oan nghiệt này, bây giờ là tôi thì không sao nhưng khi không phải là tôi nữa e rằng cô ấy không tránh khỏi phiền phức.

Khắc Duy kinh ngạc nhìn nó, quả là một người cao thượng. Mình còn chưa thoát khỏi nguy hiểm đã lo cho kẻ thù của mình.

- Ngọc Nhi, em thật sự là một cô gái tốt, tôi sẽ để ý đến việc này. Có người tới rồi tôi phải đi đây, em đừng để Hồng Anh biết tôi đến thăm em.

Nó gật nhẹ đầu nhìn theo bóng anh rời đi, quả là tình yêu làm cho con người ta chẳng có đường lui, rõ là Khắc Duy một lòng muốn cứu nó nhưng không cách nào có thể cứu được. Nếu anh làm vậy e là anh sẽ gặp rắc rối bởi Cô ta- Hồng Anh. Đây chính là nỗi khổ tâm của anh, nó hiểu, anh thật sự cần tình yêu này nên thật lòng không hề trách cứ anh ngược lại còn cảm thấy chút gì đó gọi là vui mừng.

... Kết...

Không gian yên tĩnh chưa được bao lâu, cánh cửa lại mở lần nữa bật tung ra, lần này là cô ta bước vào cùng một đám người theo sau, chắc là đám đệ của cô ta, mà không đúng phải là đám đệ của Khắc Duy mới đúng. Cô ta bước từng bước đến phía nó, lia mắt một vòng quanh người nó bất chợt dừng bên miếng băng dán miệng nằm bên cạnh nghiêng răng gằn từng tiếng

- Là kẻ nào dám mở băng dán miệng cho cô ta, ai đã vào đây?

Trong câu nói có ba phần tra hỏi bảy phần đe dọa. Đám người bên cạnh mặc dù biết là ai nhưng tất cả đồng loạt đều im re. Gì chứ? Có cho bọn chúng thêm mười lá gan nữa bọn chúng cũng không dám mở miệng khai tên người đó.

- Chết tiệt. Tôi hỏi các người là ai đã làm?

Nhìn cô ta tức giận đùng đùng, nó thẳm xin lỗi Khắc Duy vậy.

- Cô muốn biết sao không hỏi tôi xem người chủ mưu là ai.

Không đợi cô ta trả lời,khóe môi nó đã kéo lên nụ cười nửa miệng khinh khỉnh liếc nhìn cô ta.

- Thực ra cũng đâu có gì ghê gớm,chẳng qua người giúp tôi hít thở một chút không khí “lãng mạn” này tên là...à... À đúng rồi tên là Khắc Duy. Haha, đúng rồi tên là Khắc Duy,là Khắc Duy đó.

Mắt cô ta thoáng một tia sùng sốt nhưng rất nhanh đã lấy lại vẻ mặt điềm tĩnh.liếc nhìn nó như có như không thể hiện sự khinh bỉ,nhếch môi cười nhạt.

- Ngọc nhi à Ngọc Nhi tao nên nói là mày tốt số hay là bán rẻ mình để quyến rũ đàn ông đây,tại sao ngay cả Khắc Duy mày cũng không tha.

- Haha...tha cho Khắc Duy? Tôi vốn chẳng làm gì để tha cho anh ấy. Chúng tôi chỉ là ngồi nói chuyện với nhau thôi mà. Là tại cô suy diễn lung tung mà thôi,có phải hay không là cô đang ghen.

Cô ta nghe đến chữ “ghen” bất giác run lên,“ghen” ư? Từ này hiển nhiên đã dành cho quá khứ rồi,cô ta chỉ là lợi dụng Khắc Duy mà thôi,thực chất không cho chút tình cảm nào. Liền một mực chối cãi

- Ghen? Hà có gì tao phải ghen với mày,chẳng qua loại người như mày đã quá trơ chèn bắt cá bằng cả tay lẫn chân,từ Quốc Minh,Phan Anh đến vị bác sĩ đẹp trai tuổi trẻ tài cao Hàn Dương kia,bây giờ là Khắc Duy lần lượt đều bị mày cho vào một mẻ,thật là...hừ

- Aiza,có chi cô phải nói tôi,cứ cho là tôi giống cô nói đi nhưng chẳng phải cô cũng lợi dụng Khắc Duy làm chỗ dựa trả thù Phan Anh sao.haha,cô nói xem,tại sao Khắc Duy lại yêu cô đến vậy.

Cô ta lại lần nữa kích động bởi thông tin nó đưa tới,lại lần nữa nghe Khắc Duy yêu mình từ miệng người khác nói,nhất thời im lặng trong giây lát.

Nó để ý sắc mặt của cô ta thay đổi liên tục khi nhắc đến Khắc Duy,có kẻ ngốc cũng nhận ra ít nhiều tình cảm của cô ta giành cho anh,nhưng hình như cô ta đang cố che giấu,ngay cả Khắc Duy cũng chưa hề biết.

Cô ta bỗng nhiên bừng tỉnh,net mặt đã lấy lại vẻ tà ác ban đầu,chăm chú nhìn đồng hồ,rồi lại nhìn ó

- Giờ là 4 giờ sáng,tao hẹn Phan Anh của mày lúc 8 giờ.

Nó đang không hiểu cô ta nói gì,nhú�u mày chờ câu tiếp theo thì cô ta đứng dậy,nhìn thẳng vào mắt nó chậm rãi nhả ra từng từ

- Hắn ta không biết tao giữ mày ở đâu,không biết trong vòng nửa ngày có tìm ra nơi này không. Tuy nhiên...haha... Để đến khi hắn ta đến đây sẽ được chiêm ngưỡng vẻ đẹp toi tã của mày,để xem khi mày không còn trong trắng nữa hắn sẽ có phản ứng gì.

- Bọn mày tự xử nó,lột da nó cũng được...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Sau khi cô ta dứt lời,bọn chúng từng người từng người một bước đến gần nó,ánh mắt bọn chúng nhìn nó hiện rõ sự thêm thù của dục vọng. Nó sợ hãi,nó không muốn chúng chạm vào người nó,đưa mắt ai oán liếc nhìn cô ta.

- Cô đừng làm vậy,nếu tôi có mệnh hệ gì thì cô cũng không được yên ổn đâu,tốt nhất cô nên dừng lại đi.

- Haha,làm vậy,mày đùa hả Ngọc Nhi? Chuyện này tao đã xem xét kĩ rồi,đáng lẽ để mày an phận đợi đến khi Phan Anh tới cho mà vác xác hắn về nhưng giờ thì...chắc chắc,tao đôi ý định rồi,chi bằng cho mày ném trái trước vậy.haha

Cô ta nhìn mặt nó tái mét lại còn kéo dài điệu cười hả hê vô cùng. Quay người bước đi tránh xa một chút,vứt lại bên trong một câu

- Chúng mày ăn no thoải mái nhưng...tuyệt đối đừng để nó chết,màn kịch này vẫn chưa kết thúc đâu...haha

Bọn chúng cùng nở nụ cười dâm dăng,từng bước từng bước một lại gần nó,nó cuống cuống vung tay chân nhưng làm sao cho thoát được,miệng cũng đã bị dán băng lại,muốn la muốn hét muốn kêu ai đó cứu cũng không được.

Bọn chúng bắt đầu dùng đường ngọt dụ dỗ nó

- Bé à! Bọn anh không làm em đau đâu,yên tâm đi,bọn anh sẽ hết sức dịu dàng mà.

Nếu có một điều ước ngay bây giờ nó chỉ ước được thoát ra khỏi đây,đập cho bọn nó chết tươi tại chỗ để xem bọn chúng còn dám múa mép được nữa không nhưng sự thật vẫn là sự thật,nó không thể thoát thân.

Còn 4 tiếng nữa mới đến giờ hẹn của cậu,khí đó nó chẳng còn biết nó còn mạng để nhìn cậu hay không. Phó mặc cho số phận,phó mặc cho những giọt nước mắt lần dài,phó mặc cho những bàn tay gơ bần của bọn chúng đang khám phá cơ thể nó,đánh bắt lực nhắm chặt mắt lại để giữ cho mình chút thanh cao còn sót lại. Quanh quần đầu đó trong tâm trí nó chỉ toàn hình ảnh cậu,có kêu gọi nhưng cổ họng nghẹn đắng sao có thể.

Cô ta chậm rãi đứng nhìn cùng nụ cười nửa miệng trên môi,nhìn nó từ từ chìm vào nỗi đau thể xác lại cảm thấy vui sướng tận cùng. Quả thật là độc ác. Khi trên người nó từng miếng vải một bị bọn lang sói đó giật tung ra,đầu óc nó hoàn toàn trống rỗng,đôi mắt nhắm nghiền sắp buông xuôi tất cả thì

.... Rầm... Cánh cửa bật tung ra,bóng hình cao ráo bước vào tầm mắt hướng về phía nó nhúu đôi lông mày.

- Các người đang làm cái trò gì vậy hả?

Bọn cầm thú kia lập tức tím tái mặt mày,tất cả hành động đều dừng lại,mọi ánh nhìn đều tập trung vào người mới đến. Người đó không ai khác chính là Khắc Duy.

Cô ta cũng không ngoại lệ,nghe hoặc nhìn anh. Anh gần giọng nói từng từ

- Các người lập tức thả cô ấy ra.

Bọn người kia sao dám trái lời,trái lời cô ta thì còn con đường sống nhưng trái lời anh có lẽ cái mạng còn con của bọn chúng cũng không còn,gan có to bằng trời cũng không dám trái lệnh. Lập tức gỡ băng dán miệng cho nó,lần này nó dường như thoát chết,nước mắt không kìm chế được mà tuôn ra,Khắc Duy chạy lại phía nó lau đi giọt nước mắt đang lăn dài,cởi chiếc áo khoác trên người xuống giúp nó mặc vào che đi những nơi không nên thấy, nhẹ nhàng an ủi. Hồng Anh đứng bên chứng kiến cảnh tượng anh hùng cứu mỹ nhân kia,lòng oán hận còn tăng lên gấp bội. Nở nụ cười chen lẫn bảy phần cay đắng ba phần uất hận nói anh

- Tại sao lại là anh? Tại sao lại giúp cô ta? Chẳng phải anh đã nói sẽ không can thiệp vào chuyện này rồi sao. Lẽ nào anh cũng vì cô ta mà phản bội tôi.

- Hồng Anh! Em nghe anh giải thích

- Haha...giải thích? Anh còn muốn giải thích gì nữa đây,chẳng lẽ những thứ bày ra trước mắt còn chưa đủ hay sao.

Anh biết anh làm chuyện này sẽ gây ra hiểu lầm lớn và rạn nứt tình cảm của hai người nhưng nhìn người mình yêu từng bước từng bước một bước vào con đường ân oán không lối thoát này sao anh có thể trở mặt đứng nhìn,thà rằng để Hồng Anh hiểu lầm anh còn hơn để cô tiếp tục phạm sai lầm.

Nhưng nghe cô trách móc anh vậy anh ại không can tâm,lớn tiếng nói cô

- Tại sao em không hiểu hả? Tại sao ngày càng bước vào con đường này? Anh giúp em,anh đã giúp nhưng anh không muốn em tiếp tục nữa,em có thể hận anh nhưng anh không thể không giúp Ngọc Nhi,em định hại đời con gái của cô ấy,em có hiểu cảm giác bị chà đạp như thế nào không? Anh khuyên em nên buông bỏ thù hận đi,trở lại con người trước kia của em có được không.

- Haha...giờ anh đang dạy đời tôi đó ư? Cảm ơn lòng tốt của anh,tôi xin nhận nhưng thù hận này tôi nhất định không bỏ qua...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34

Trong căn phòng chỉ còn lại ba người,cô ta-Hồng Anh,nó-Ngọc Nhi và Anh-Khắc Duy,căn phòng ba người nhưng cảm giác khó thở ngột ngạt vẫn bao trùm. Nó vẫn chưa hết hoảng sợ nước mắt vẫn đọng bên khóe mắt,nhưng cố bình tâm quan sát mọi thứ,người nó luôn mong đến trong lúc tuyệt vọng nhất chưa có mặt ở đây,người nó không ngờ nhất lại cứu nó thoát khỏi bọn bản thủ kia lại là Khắc Duy. Cảm giác áy náy không sao thoát được,nhìn anh tuyệt vọng đau đớn vậy không phải là tại nó hay sao. Chỉ vì cứu nó nên tình cảm của anh mới bị Hồng Anh hiểu nhầm. Nó muốn giúp nhưng không thể.

Cô ta và anh nói qua nói lại,cuối cùng không những không giải quyết được hiểu nhầm ngược lại còn khiến cô ta nổi điên hơn.

- Là anh muốn bảo vệ nó?

- Anh không phải mình bảo vệ Ngọc Nhi mà anh chính là đang bảo vệ em.

Cô ta nghe anh nói liền cười lớn,lập tức bước đến gần anh và nó,dùng lực kéo anh sang một bên cách nó một khoảng,kéo nó đứng lên,tay còn lại móc từ sau ra một con dao sáng loáng.

Anh và nó đồng thời hoảng loạn,nhưng nó đâu còn sức để phản kháng,gìờ cô ta có dùng dao chém nó một nhát nó cũng phải chấp nhận. Anh đành xuống nước từ từ khuyên cô ta

- Hồng Anh, em đừng kích động, đừng suy nghĩ đại dột mà hại bản thân. Coi như anh cầu xin em hãy bỏ con dao đó ra khỏi cổ Ngọc Nhi có được không.

Mặc anh ra sức can ngăn cô ta giờ không khác gì một con hổ dữ, hung hăng, ngang tàn, bất chấp tất cả để đạt được mục đích của mình. Dùng ánh mắt khiêu khích thách thức anh

- Haha, anh thử đến đây xem, tôi đảm bảo sẽ không kịp đưa cô ta đi cấp cứu, đến đây đi đến đây đi.

Anh nhìn Hồng Anh hoảng loạn như vậy, chợt có cảm giác đau thắt tận tâm can, dường như mọi lời anh nói đều vô nghĩa, cô không còn đủ lí trí để hiểu nữa, chỉ bằng kéo dài được đầu hay đẩy vậy.

Trái với khung cảnh bên trong căn phòng, bên ngoài lại im lặng chỉ có thể nghe thấy tiếng bước chân của vài tên thuộc hạ. Cách đó không xa có ba chàng trai với khí chất ngời ngời đang nóng ruột như lửa đốt, đó chính là Hàn Dương, hần-Quốc Minh và cậu- Phan Anh. Có ai biết để đến được đây họ đã phải thức trắng đêm để tìm đường, cô ta-Hồng Anh đã hẹn cậu 8 giờ có mặt nhưng sao có thể chờ được đến khi ấy, sự an toàn của nó không thể chờ thời gian được, phải càng sớm càng tốt. Công việc nhanh chóng được giao phó, cậu lên tiếng

- Cô ta chỉ hẹn mình thôi nhưng chúng ta cùng đi, vật thì Hàn Dương sẽ đi cùng tôi vào. Anh *chỉ Quốc Minh* sẽ ở lại chờ chúng tôi ra và xử đám bên ngoài. Được chứ?

- Được! Càng đông người vào đó chưa chắc đã an toàn, tôi sẽ ở ngoài hỗ trợ

Ba người lập tức tách nhau để hành động, chưa được bao lâu đã nghe tiếng

... Bụp...

... Cheng...

... Bốp...

Bên trong dường như cũng nhận được động tĩnh bên ngoài, anh lập tức chạy ra xem thứ, mặt mày bắt đầu nheo lại, quay đầu lớn tiếng nhắc nhở cô ta

- Hồng Anh, bọn họ tới đây rồi, em đừng như vậy nữa, thả Ngọc Nhi ra đi, anh tin họ sẽ không làm gì em mà.

Cô ta chẳng những không thả nó ra mà còn ngày càng dí con dao gần hơn, cười như người tâm thần, nhìn cánh cửa bị bật ra bởi Hàn Dương và cậu, vừa nói vừa cười

- Thế nào, các người cũng đến sớm quá chứ, giờ mới 5 giờ thôi mà, chẳng phải tôi đã hẹn 8 giờ sao, hay là lo lắng cho nó quá. haha

Lại nói tiếp nhưng giờ giọng nói của cô có vẻ khổ não hơn đôi chút

- Aiza, đáng tiếc đáng tiếc, vì anh ta * chỉ tay về phía Khắc Duy* đã phá hoại kế hoạch của tôi, không thì có phải các người đã được chiêm ngưỡng cô ta trần như nhộng rồi không. hahaha

Cô ta càng nói, khí nóng Hàn Dương và cậu càng cao, tay nắm thành quyền. Cậu rút từ sau ra khẩu súng ngắn, là loại súng giảm thanh cậu mang theo bên mình khi chiến đấu với các băng đảng khác, hôm nay chắc phải dùng nó cho cô ta rồi.

- Tôi khuyên cô nhanh chóng thả cô ấy ra bằng không tôi sẽ cho cô nếm trải mùi đạn thử xem sao.

Giọng cậu băng lãnh như ngoài bắc cực, ánh mắt sắc bén chiếu vào cô ta, đặc biệt là con dao đang kề bên cổ nó.

Không khí sặc mùi thuốc súng, lần đầu tiên nó chứng kiến cậu đáng sợ đến vậy, định ngăn cản

- Đứng ra tay Phan Anh

Nhưng lí trí đã mất cô ta không thể điều khiển được hành vi của mình, Khắc Duy lại đang bị Hàn Dương giữ tay, lại cũng một khẩu súng đặt ngay đỉnh đầu.

- Được Được! Đã vậy tôi cùng anh thi đấu xem kiếm của tôi nhanh hơn hay súng của anh nhanh hơn.

Cậu nói vừa dứt cô ta liền vung dao xuống phía dưới ý định đâm vào phần bụng nó nhưng..

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

Con dao từ trên cao được cô ta ra sức vùng xuống bên dưới nhưng dao còn chưa kịp chạm vào người nó thì

... Đoànng...

Tiếng súng vang lên, tất cả đều chết chân tại chỗ, khung cảnh chỉ toàn mùi máu tanh sộc thẳng vào mũi. Bóng dáng đó ngã xuống, cứ ngỡ cô ta sẽ là người chết dưới nòng súng kia nhưng điều không ai ngờ đến lại là Khắc Duy chịu thay. Viên đạn găm thẳng vào ngực trái, loang ra một khoảng máu đỏ lôm. Tất cả đều lặng yên nhìn anh ngã xuống, mọi lí trí không cho phép họ làm theo ý mình, họ là muốn cô ta chết chứ không phải Khắc Duy.

Nó vùng ra khỏi cô ta, quỳ gối đỡ lấy Khắc Duy đang trong hơi thở gấp gáp, cực nhọc. Nước mắt nó không ngừng rơi

- Khắc Duy, anh yên tâm, anh sẽ không sao đâu, anh nhất định sẽ không sao mà.

Nó vừa khóc vừa cố gắng chịu đựng để nói câu này với anh. Người đứng gần hai người nhất là cô ta đang hồn xiêu phách lạc, như người mất hồn, ánh mắt chăm chăm ghim chặt vào người Khắc Duy không rời.

Khắc Duy cố gắng nhấc cánh tay về phía cô ta ý nói cô ta lại gần mình, cô ta cũng từng bước mà tiến lại.

- Hồng Anh! Em nghe anh nói. Lần này em thoát khỏi nguy hiểm anh đã mãn nguyện nhưng xin em hãy từ bỏ đi.

Từng câu từng từ anh nói đều khó khăn vô cùng, giọng nói cũng vì vậy mà nhỏ đi, dù vậy bốn người còn lại vẫn có thể nghe và có thể nuốt lấy từng lời của anh.

Hàn Dương và cậu thật không ngờ Khắc Duy lại chạy ra đỡ được viên đạn cho cô ta, cũng thật không ngờ anh vì cô ta mà liều mạng đến vậy. Tất cả đều quá bất ngờ.

Mặc Khắc Duy có nói thế nào cô ta vẫn một mực lắc đầu, miệng chỉ có thể hét một từ “Không”.

Ánh mắt cô ta đỏ hoe cũng rơi vài giọt nước mắt. Tự nghĩ là do cô cố chấp, là do cô nhu nhược, là do cô ích kỉ đã không nhận ra tình cảm của Khắc Duy cho cô. Có ai hiểu khi nhìn anh giúp đỡ Hồng Anh cô đã ghen đến mức mất hết lí trí, có ai hiểu khi nhìn anh từ ngã xuống tìm cô như chết lặng, đau thất đến mức không còn muốn đập nữa. Có ai hiểu cô yêu Khắc Duy đến nhường nào? Giờ cô cũng dám thừa nhận cô yêu anh.

- Hồng Anh...xin lỗi đã không thể bên em được nữa! Tâm nguyện của anh là em hãy buông bỏ thù hận quay trở về cuộc sống bình yên và... tìm hạnh phúc cho mình...em có thể giúp anh không?

- Không. Em không thể

Nước mắt lại lăn dài, tiếng nấc cổ kìm chế trong cổ họng cũng bật ra, cố siết chặt cơ thể đã dần mất nhiệt của anh chỉ mong anh có thể hưởng được chút ấm áp từ người cô truyền cho.

- Em có yêu anh không?

Hồng Anh lập tức ngẩng đầu nhìn người con trai trước mặt mình, đưa bàn tay sờ từng đường nét trên gương mặt nhọt nhọt kia như cố gắng lưu giữ hình ảnh của anh, giọng nói chắc nịch phát ra

- Em yêu anh! Khắc Duy.

Hạnh phúc như vỡ òa, anh mỉm cười cố gắng đưa cánh tay mình chạm vào mặt cô, giọng ngắt quãng nhưng vẫn động được chút ấm áp

- Anh yêu em! Hồng Anh. Hãy giúp anh hoàn thành tâm nguyện.

Cánh tay buông thõng xuống, đôi mắt nhắm nghiền lại. Cả thân người đều lạnh toát. Đó là câu cuối mà cô được nghe anh nói sao? Nỗi đau này ai có thấu, cô chỉ mới hạnh phúc chưa được bao lâu mà, sao người kia đã bỏ cô mà đi.

Ngước lên nhìn ba người đứng đó, một người nước mắt đang còn lăn dài, thút thít khóc, hai người còn lại mặt trầm tư đến lạ thường. Bỗng chốc cô ta ghé sát tai Khắc Duy nói nhỏ.

- Xin lỗi! Em chỉ làm lần cuối cùng này thôi. Hãy chờ em, em nhất định sẽ đi cùng anh.

Người đó vẫn im lặng nằm yên tại chỗ, chẳng có chút thay đổi sắc thái. Im lặng xem như đồng ý. Nhân lúc không ai để phòng cô ta liền chạy vụt ra bên ngoài như tia chớp.

Cậu vốn dĩ muốn đuổi theo nhưng lại bị Hàn Dương ngăn lại.

- Cậu đưa Ngọc Nhi ra ngoài trước,tôi sẽ xử lí tên Khắc Duy này.

Vốn nghĩ dù sao cô ta cũng không có gan một mình mình làm càn nhưng cậu đã đoán nhầm.

Đề mặc Hàn Dương cùng cái xác ở lại cậu nhanh chóng đưa Ngọc Nhi ra ngoài. Nó vẫn chưa hết bàng hoàng cảnh tượng khi nãy,vẫn còn khóc nức nở,cậu liền kéo nó vào lòng mình ôm chặt lấy. Thân thể này cậu đã nhớ suốt hai ngày rồi,lúc nào cũng lo lắng bất an nó sẽ gặp chuyện. Giờ cũng có thể ôm chặt được nó,được làm nơi cho nó dựa dẫm thật quá tốt. Khóe miệng nhanh chóng nở nụ cười,đưa tay gạt đi giọt nước mắt,ân cần lên tiếng

- Không sao! Không sao nữa! Anh đưa em về nhà.

Nó lập tức nhìn chằm chằm cậu,nước mắt cũng được sả đi không ít có vẻ đã thoải mái thôi.

- Anh là Anh của Em khi nào vậy?

- Gọi trước sẽ quen

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36

Cậu và nó đi ra khỏi nơi chết chóc này nhưng mới kịp nhấc chân lên,con đau nhức từ chân truyền đến. Cậu nhúu chặt đôi mày nhìn nó đang đau đớn không khỏi xót xa. Vết thương này là do bọn chúng đánh đập nó mà ra,khắp nơi đều là bầm tím,quả thật là không thể đi nổi.Đương nhiên cậu cũng có thể nhìn ra,vốn chẳng cần tâm để nó chịu đau mà lết ra ngoài. Liền vòng lên trước,quay lưng về phía nó,tay vỗ vỗ lên tấm lưng mình.- Leo lên!- Leo lên lưng cậu à?Nó ngu ngơ hỏi lại. Cậu trừng mắt nhìn nó. Không biết nó là ngốc hay giả ngốc đây nữa. Nó thực là muốn lết ra ngoài trong bộ dạng này sao.Nó nhìn cậu bất chợt bật cười,ngoan ngoãn leo lên lưng cậu. Tấm lưng vững chãi này nó thật rất nhớ a. Mặt cả hai đều treo một nụ cười hạnh phúc. Có lẽ Khắc Duy đã chết,anh đã chết để thay thế cô ta vậy thì hãy để tâm nguyện của anh được hoàn thành. Cô ta cũng không thể đơn phương độc chiến. Nhưng cả hai đều lầm. Họ vốn không thể tưởng tượng cảnh tượng tiếp theo sẽ xảy ra.Thong thả công nó trên lưng bước ra khỏi cánh cửa kia. Trong lòng vừa có cảm giác hạnh phúc lại vừa như cảm thấy có điều gì bất ổn sẽ xảy ra nhưng không tài nào hiểu được.Phía xa xa đã có chiếc xe đứng đợi,phải là hai chiếc mới đúng. Chỉ là chiếc xe màu bạc kia ở một vị trí khuất rất khó để người ta nhận ra. Chiếc xe còn lại là xe của Quốc Minh. Ánh mắt hắn dõi theo hai người từ khi bước ra,trong lòng cũng bớt cảm giác lo sợ. Chỉ là nhìn thấy cảnh hai người tình tình tứ tứ cười tươi rạng rỡ lại không khỏi nuối tiếc. Nhưng nhìn nụ cười của nó cũng đủ cho sự nhớ nhung hai ngày qua của hắn. Đảo mắt xung quanh một vòng bất chợt ánh mắt dừng lại ở phía bị che khuất đi bởi cây cối um tùm kia. Là nơi có chiếc xe màu bạc. Từ vị trí của cậu và nó không thể phát hiện ra chiếc xe này nhưng từ nơi hắn lại có thể nhận ra. Bên trong hình như còn có người.Đứng vậy. Bên trong chiếc xe đứng là có người,cô ta đang ngồi trên chiếc ghế lái,hai tay nắm chặt lấy vô lăng,tia mắt hắn đỏ nhìn về hướng cậu và nó. - Ngọc Nhi!Phan Anh! Tôi sẽ phải đưa hai người cùng xuống địa ngục.Miệng gần từng từ từng chữ như muốn nghiền nát luôn tên hai người. Ánh mắt lại như vô tình lướt qua tấm ảnh trước mặt,thần sắc như biến đổi. Bỗng chốc trong giọng nói còn có phần đau thương. Trong đó có người con trai thân hình khoác chiếc áo vét trắng đầy lịch lãm,hai tay xò túi quần,phong thái ung dung hướng mắt về phía xa xa chỉ toàn là màu xanh của cây cỏ,đôi môi khẽ cong lên một đường hoàn mỹ. Là Khắc Duy,cũng chính là người đàn ông đẹp nhất trong lòng cô ta. Nhưng giờ chắc hẳn nụ cười kia cô ta còn có thể nhìn thấy,bóng hình kia còn thể thể đưa tay ôm lấy. Tất cả đều không thể nữa.Càng xót xa bao nhiêu,dòng lệ càng nhiều bao nhiêu,lòng thù hận lại càng cao hơn bấy nhiêu. Chiếc xe nhanh chóng được cô ta điều khiển chạy với vận tốc cao nhất. Mà hướng chiếc xe phóng tới chính là vị trí của cậu và nó. Hiên nhiên hai người này vẫn chưa phát hiện ra.Quốc Minh quan sát nhất cử nhất động của chiếc xe,nhìn hướng chiếc xe kia lao tới chính xác là hai người kia. Trong lòng không khỏi bàng hoàng hoảng hốt. Nơi đó chính là có người con gái hắn yêu,hắn không thể trơ mắt đứng nhìn.Khi chiếc xe lao nhanh đến đường lớn,là lúc cậu và nó phát hiện ra,nhưng cũng đã gần đến chỗ hai người. Chiếc xe kia vẫn không có ý định giảm ga,tiếp tục lao tới phía trước.Cậu và nó vẫn còn bàng hoàng,nó sợ đến hồn phách đều bay tán loạn. Đứng nguyên tư thế không hề còn ý định chạy đi. Mọi chuyện tưởng chừng như kết thúc nhưng sự thật lại không phải vậy.- Không!!!Tiếng hét thê lương này được phát ra chưa kịp để người khác nhận định được là giọng nói của ai thì một lần nữa... Rầm...Thân hình cao lớn từ trên thân xe rơi xuống đất. Máu! Lại là máu! Xung quanh người kia chỉ toàn là máu... Chính người đó đã che chắn cho hai người khỏi chiếc xe từ trên kia,đã dùng tính mạng mình đổi lấy tính mạng người khác không do dự,phải chăng là quá ngốc? Khung cảnh lại lần nữa lặp lại. Lại một mùi máu tanh lan vào không khí. Lần này không phải máu của một người mà là của hai người...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

Khi nhìn thấy chiếc xe đó, cả thân hình đó nữa có ai hiểu nó đã bàng hoàng thế nào không. Chiếc xe cùng cô ta lập tức lao thẳng về phía trước nhưng lại đâm vào một tảng đá to trước mặt,cuối cùng cũng đập đầu vào vô lăng xe mà ngất đi.

Khắp nơi chỉ toàn máu và máu, không khí cũng chỉ ngửi thấy một mùi máu tanh tươi. Hân nằm dưới mặt đất máu đã chảy lan từ người ra bên ngoài, cô ta trong xe cũng có một dòng máu chảy dài xuống dưới mặt.

Khung cảnh lằng mạp của cậu và nó bỗng chốc biến thành khung cảnh đau thương chết chóc. Làm sao lại khiến cho người ta cảm giác như tim mình ngừng đập.

Nó không tự chủ được bản thân chạy ào lại nơi có bóng hình nằm dưới đất khóc nức nở.

- Tại sao? Tại sao anh phải làm như vậy? Tại sao lại xô bọn em ra để mình mình chịu đựng như vậy? Tại sao anh lại ngốc đến mức đó hả? Tại sao

Tại sao? Tại sao anh lại vì em mà hại đến bản thân mình như vậy?

Tiếng nức nở khóc của nó làm không gian như trùng thêm xuống, lại càng làm cho không khí nơi đây thêm phần âm ảm.

Nó khóc, ngoài khóc ra nó còn biết làm gì nữa kia chứ. Hân dường như cô gắng gượng đưa tay lau đi nước mắt của nó, khoe miệng cong lên thành một nụ cười. Hơi thở cũng khó khăn biết bao nhẹ nói

- Không vì sao hết? Em đừng vì anh mà khóc nữa có được không! Anh muốn em luôn luôn cười như khi nãy em bên Phan Anh.

Ngừng một lúc như cố gượng hân lại nhìn về phía sau nó, ý nói người phía sau hãy lại gần. Cậu cũng không thể làm gì khác đành ngồi xuống kế bên nó.

- Nếu có thể xin em hãy tha thứ cho anh, anh yêu em là sự thật nhưng trước kia lại lừa dối em mà đánh mất đi cơ hội của mình.

- Phan Anh yêu em, em cũng đã yêu cậu ấy. Anh yêu em nhưng lại không thể mang lại hạnh phúc cho em mà chỉ toàn là đau khổ. Hai người dừng vì chuyện này của anh mà cảm thấy hối hận. Anh không hề hối hận! Điều cuối cùng anh muốn thực hiện chỉ là được nhìn thấy em hạnh phúc, chỉ vậy thôi.

Nó không chần chừ mà gạt đầu lia lịa, dòng nước mắt lại cũng vì câu nói ấy mà tuôn chảy lần nữa

- Em tha thứ cho anh mà, anh không thể bị làm sao được đâu. Chẳng phải anh muốn nhìn thấy em hạnh phúc sao, anh nhất định phải vượt qua, nhất định không có chuyện gì!

Cuối cùng những điều muốn nói cũng đã nói ra, người cần được tha thứ cũng được tha thứ, còn điều gì phải hối tiếc nữa. Khoe miệng lại một lần nữa nở nụ cười nhưng lại thêm vài phần miễn cưỡng. Đôi mắt từ từ khép lại, là rơi vào tình trạng hôn mê hay sẽ là mãi mãi hôn mê không thể quay lại.

Người nó chột cứng đờ, đồng thời cũng ngất lịm đi, tất cả những gì xảy ra xin hãy chỉ là một cơn ác mộng, nó làm sao có thể chịu đựng được kia chứ.

Xe cấp cứu cũng vừa tới nơi, nhanh chóng chuyển cô ta và Quốc Minh đi nhanh tới bệnh viện, một mình cậu chở nó bằng xe của mình, tình hình về phía của Khắc Duy và Hân Dương không biết ra sao nhưng cũng mặc kệ, mọi chuyện đã quá rắc rối rồi cậu cũng chẳng muốn nghĩ thêm gì nữa, hiện tại xem tình hình của hai người này trước, cậu không thể để tình trạng xấu nhất xảy ra được.

----- Bệnh viện-----

Tiếng xe cấp cứu rồn rập như đánh vào tim ta từng tiếng trống vậy. Là lo lắng là bất an hay là sợ hãi? Dường như hân là tổng tất cả những thứ cảm xúc đó đang lan tràn trong lòng những người nơi đây. Sáu người ai ai cũng đeo trên mặt mình những giọt nước mắt, bố mẹ Phan Anh, bố mẹ Ngọc Nhi còn có cả người nhà của hân-Quốc Minh nữa, đều trong trạng thái vật vờ khóc lóc. Cảnh tượng này thật quá bi ai, phía trước mặt họ đang là cánh cửa phòng cấp cứu đóng chặt, đèn trong đó vẫn chưa tắt, ba căn phòng cấp cứu nằm kế nhau cùng tiếng khóc của người thân thật đau lòng biết bao. Có ai đi qua chắc hẳn phải nhìn họ bằng con mắt khác thường bởi trên thương trường họ luôn là những người đáng gờm nhưng hiện tại không những các phu nhân khóc mà phu quân của họ cũng không thể nhịn nổi. Ai nói con trai không biết khóc? Họ cũng là con trai nhưng họ vẫn khóc bởi một khi đụng đến nỗi đau khi chứng kiến cảnh chính đứa con của mình đang trong tình cảnh sống chết không rõ này ai là người có thể chịu đựng? Chẳng có một ai có thể.

Cách đó không xa có một bóng dáng lằng lằng đứng đó, bao quanh chỉ toàn là bầu trời đêm tĩnh mịch khiến cho người đó cô độc đến lạ thường...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Và Sự Lừa Dối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.